

การสืบค้นความเครียดทางสรีรวิทยาจากการตัดหญ้า

นพภัทร วิริยานุกูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ปีการศึกษา 2552

**AN EXPERIMENTAL INVESTIGATION INTO
PHYSIOLOGICAL STRAIN FROM LAWN MOWING**

Noppachat Wiriyankul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Degree of Master of Engineering in Industrial Engineering

Suranaree University of Technology

Academic Year 2009

การสืบค้นความเครียดทางสรีรวิทยาจากการตัดหญ้า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นักศึกษานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผศ. ดร. ยงยุทธ เสริมสุขีอนุวัฒน์)

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. พรศิริ จงกล)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

(ผศ. ดร. วารีย์ วิดจาชา)

กรรมการ

(อ. ดร. พงษ์ชัย จิตตะมัย)

กรรมการ

(ศ. ดร. ไพโรจน์ สัตยธรรม)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(รศ. น.อ. ดร. วรพจน์ ขำพิศ)

คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

นพจักร วิริยานุกูล : การสืบค้นความเครียดทางสรีรวิทยาจากการตัดหญ้า (AN
EXPERIMENTAL INVESTIGATION INTO PHYSIOLOGICAL STRAIN FROM
LAWN MOWING) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ จงกล, 140 หน้า.

การปฏิบัติงานตัดหญ้าโดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายเป็นการปฏิบัติงานกลางแจ้ง
ในสภาพอากาศร้อน และพนักงานตัดหญ้าต้องสะพายเครื่องตัดหญ้าตลอดในขณะที่ปฏิบัติงาน
งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจาก
การปฏิบัติงานตัดหญ้า 2) ประเมินความหนักของงานตัดหญ้าโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจเป็น
เกณฑ์ 3) วิเคราะห์ผลกระทบของฤดูกาลที่มีต่ออัตราการเต้นของหัวใจ และ 4) ประเมินภาระงาน
ของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อแขนของพนักงานตัดหญ้าโดยมีชนิดของเครื่องตัดหญ้าแบบ
สายสะพายเป็นปัจจัย และผู้ถูกทดสอบคือ พนักงานตัดหญ้าที่ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารีเป็นจำนวน 18 คน

ผลการวิจัยพบว่าพนักงานมีอาการเจ็บปวดที่บริเวณหลังส่วนล่างมากที่สุด และบริเวณ
สะโพกน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นหัวใจในฤดูร้อนขณะพักก่อนปฏิบัติงาน และขณะ
ปฏิบัติงานเท่ากับ 76 และ 117 ครั้งต่อนาที ตามลำดับ และในฤดูหนาวเท่ากับ 77 และ 111 ครั้งต่อ
นาที ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ฤดูกาลมีผลกระทบต่ออัตราการเต้นของ
หัวใจในขณะปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง สำหรับค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะจำลอง
การปฏิบัติงานตัดหญ้า พบว่ากล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามีค่าเฉลี่ยภาระงานสูงสุด รองลงมาคือ
กล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียลิส
ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่าความแตกต่างของเครื่องตัดหญ้าแบบ
สายสะพายมีผลกระทบต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้ออกกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์
คาร์ไพเรเดียลิส อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และมีผลกระทบต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย
อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลกระทบต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวาอย่างมีนัยสำคัญ
ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้คือ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระยะเวลาพัก
และเวลาการทำงานของแต่ละฤดูกาลในการปฏิบัติงานกลางแจ้ง รวมทั้งการออกแบบเครื่องตัดหญ้า
แบบสายสะพาย วิธีการทำงานที่เหมาะสม และความปลอดภัยต่อทางสรีรวิทยาของพนักงานตัด
หญ้าได้

สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา _____

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____

NOPPACHAT WIRIYANUKUL : AN EXPERIMENTAL
INVESTIGATION INTO PHYSIOLOGICAL STRAIN FROM LAWN
MOWING. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. PORNSIRI JONGKOL,
Ph.D. 140 PP.

LAWN MOWING/OUTDOOR/SEASON/HEART RATE/ERECTOR SPINAE
MUSCLES/TRAPEZIUS MUSCLES/FLEXOR CARPI RADIALIS MUSCLES

Lawn mowing task using a portable lawn mower is an outdoors operation, usually in hot weather. The operator must always put a strap of the machine on his shoulder to carry the load. This research aimed to 1) evaluate levels of pains occurring in different parts of the body caused by lawn mowing; 2) to evaluate the weight of lawn mowing task using the heart rate as criteria; 3) analyze the impact of seasons on the heart rate; and 4) evaluate the loads on back and arm muscles of the lawn mowing workers caused by a conventional portable lawn mower. The experimental group was 18 lawn mowing workers of Suranaree University of Technology.

It was found that the workers experienced pains most in erector spinae, and least in the hips. The average heart rate in hot season while resting before performance and during performance were 76 and 117 beats per minute (bpm) respectively; and in cold season, 77 and 111 bpm respectively. Analysis of variance suggested that seasons had an impact on the heart rate during performance very significantly. As for the average load of muscles, it was found that while simulating lawn mowing, the right erector spinae had the highest average of work load, next was the right trapezius, left erector spinae, and flexor carpi radialis, respectively. Analysis

of variance also demonstrated that differences in conventional portable lawn mowers had a very significant impact on the work load of the right erector spinae and flexor carpi radialis, a significant impact on the left erector spinae, but no significant impact on the right trapezius. Expected results obtained from the study can be exploited in determining rest-work cycles for outdoors performance in each season, and in designing portable lawn mowers and proper work methods, and finally for physiological safety of the workers.

School of Industrial Engineering

Academic Year 2009

Student's Signature _____

Advisor's Signature _____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับคำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยิ่ง ทั้งด้านวิชาการ ด้านการดำเนินการวิจัย และอนุเคราะห์อุปการณ์ดำเนินงานวิจัย จากคณาจารย์ และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ คำนึงผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงแก่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ จงกล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษา ให้คำแนะนำปรึกษา ช่วยแก้ปัญหาและให้กำลังใจ รวมทั้งทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด อีกทั้งยังช่วยตรวจทาน และแก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ เสริมสุขธินวัฒน์ หัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษา ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ แนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารี วิคจายา และอาจารย์ ดร.พงษ์ชัย จิตตะมัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และตรวจสอบวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณปราณี กลิ่นใหม่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ที่แนะนำขั้นตอนการดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณจรรยาพร ศรีวิไลลักษณ์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานคณบดี สำนักวิศวกรรมศาสตร์ ที่ได้คำแนะนำขั้นตอน และตรวจรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบคุณ พนักงานตัดหญ้าทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้ถูกทดสอบ

ขอขอบคุณ คุณจักรภพ นิทัศน์ศาสน์ และนคุณชนาธิป สุคนธ์พงศ์ ที่ได้ให้แนวคิดสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ คุณกนกพร แสงตะวัน และคุณจักรี สังขะฤกษ์ ที่ได้ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาความรู้ทางวิชาการ และแนวความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา คือ นายเทียนชัย วิริยานุกูล มารดา คือ นางสุภาวดี วิริยานุกูล ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน ที่ได้สนับสนุนด้านการศึกษา ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และได้ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

นพภัทร วิริยานุกูล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ).....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ฎ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 ความสำคัญของปัญหา.....	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ขั้นตอนการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....	4
2 ปรีทรรศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 การปฏิบัติงานในที่มื่ออุณหภูมิสูง.....	5
2.2 อัตราการเต้นของหัวใจ	6
2.3 การประเมินภาระงานโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจ	6
2.4 ระบบกล้ามเนื้อ	9
2.5 คลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ (electromyogram, EMG).....	11
2.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวน	12
2.7 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย	13
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	15
3.1 กล่าวนำ.....	15

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.2	ผู้ถูกทดสอบ	17
3.3	การศึกษาคุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ	17
3.3.1	เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้	17
3.3.2	การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางกายภาพ	17
3.4	ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ	17
3.4.1	เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้	17
3.4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	17
3.5	การวัดอุณหภูมิสภาพแวดล้อมบริเวณผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า (ภาคสนาม)	19
3.5.1	เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้	19
3.5.2	การวิเคราะห์ข้อมูลอุณหภูมิสภาพแวดล้อม	19
3.6	การประเมินภาระงานโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ	20
3.6.1	เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้	20
3.6.2	การเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ	21
3.6.3	ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ	23
3.6.4	การวิเคราะห์ภาระงานอัตราการเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบ	23
3.7	การประเมินระดับการทำงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะจำลอง การปฏิบัติงานตัดหญ้า	25
3.7.1	เครื่องมือและอุปกรณ์	25
3.7.2	การเก็บข้อมูลภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่าง และกล้ามเนื้ออกกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์ คาร์ไพ เรเดียลิส	27
3.7.3	กล้ามเนื้อที่ทำการศึกษา	30
3.7.4	การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อ	30
3.7.5	การวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ (Maximum Voluntary Contraction ; %MVC)	33

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.7.6	การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงาน.....	35
3.7.7	การวิเคราะห์ค่าภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า.....	35
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	38
4.1	กล่าวนำ.....	38
4.2	คุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ	38
4.3	ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ	39
4.4	ผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบ.....	41
4.5	ผลของค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อน ปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และหลังปฏิบัติงานตัดหญ้า	44
4.5.1	ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบ ขณะพักก่อนปฏิบัติงาน	44
4.5.2	ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบ ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า	45
4.5.3	ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบ หลังปฏิบัติงาน.....	51
4.6	การวัดภาระความร้อนของสภาพแวดล้อมแต่ละฤดูกาลขณะผู้ถูก ทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า (กลางแจ้ง)	54
4.6.1	ผลอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเร็วลมของสภาพ แวดล้อมขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า.....	54
4.6.2	ผลการวิเคราะห์ภาระงานอัตราการเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบ.....	58
4.7	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบ ในขณะที่พักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว.....	59
4.8	ระดับการทำงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะที่จำลองการ ปฏิบัติงานตัดหญ้า.....	62
4.8.1	ภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วย เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง	62

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.8.2	ภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วย เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน	63
4.8.3	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพาย ในขณะที่ปฏิบัติงานมีผลต่อค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อ.....	64
5	สรุปและข้อเสนอแนะ	68
5.1	สรุปผลการวิจัย	68
5.2	ข้อเสนอแนะ	71
5.3	วิธีการนำไปใช้ในทางปฏิบัติและความปลอดภัย	71
	รายการอ้างอิง.....	73
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก. การหาขนาดตัวอย่างผู้ถูกทดสอบ	75
	ภาคผนวก ข. แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	79
	ภาคผนวก ค. แบบสอบถาม Standardized Nordic Questionnaires.....	82
	ภาคผนวก ง. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอัตราการเต้นของหัวใจ.....	91
	ภาคผนวก จ. ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูร้อน.....	95
	ภาคผนวก ฉ. ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูหนาว.....	115
	ภาคผนวก ช. ข้อมูลระดับการทำงานของกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด).....	135
	ภาคผนวก ซ. ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่.....	138
	ประวัติผู้เขียน	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1	จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความร้ายแรง และ โรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน พ.ศ. 2550 2
2.1	อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักหลังการทำงานที่ระดับภาระหนึ่ง ๆ..... 8
2.2	เทคนิคที่ใช้สำหรับการประเมินความล้าของร่างกายจากการฟื้นตัวของอัตราการเต้นของหัวใจ 8
3.1	อุณหภูมิขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าเป็นเวลา 60 นาที..... 20
3.2	การออกแบบการทดสอบค่าเฉลี่ยอัตราการของเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบโดยมีฤดูกาลเป็นปัจจัย..... 24
3.3	การออกแบบการทดสอบภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน โดยมีเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายเป็นปัจจัย 36
4.1	คุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ..... 39
4.2	จำนวนของผู้ถูกทดสอบที่ให้ระดับคะแนนความเจ็บปวด 0 ถึง 5 โดยคิดเป็นร้อยละ..... 40
4.3	ผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบที่มีความรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายที่เกิดขึ้นกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายใน 12 เดือนหรือในช่วง 7 วัน ที่ผ่านมา 42
4.4	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงานตัดหญ้า..... 44
4.5	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้า..... 46
4.6	ผลต่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงานกับขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (ฤดูร้อน) 48
4.7	ผลต่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงานกับขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (ฤดูหนาว) 49
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 , P_2 , P_3 และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 กับ P_3 ของฤดูร้อน 51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจ P_1, P_2, P_3 และผลต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 กับ P_3 ของฤดูหนาว.....	53
4.10	ค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย และค่าความเร็วลมเฉลี่ย ในฤดูร้อน ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ.....	55
4.11	ค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย และค่าความเร็วลมเฉลี่ย ในฤดูหนาว ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ.....	56
4.12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิ ความชื้น ความเร็วลม และอัตราการเต้น ของหัวใจขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า.....	57
4.13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าอัตราการเต้นของหัวใจ.....	59
4.14	การเปรียบเทียบผลต่างอุณหภูมิกับผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะพักกับขณะปฏิบัติงานระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว.....	59
4.15	แสดงค่าภาระงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะยืนปกติและขณะปฏิบัติงาน ตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสะพายข้อแข็ง.....	62
4.16	แสดงค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะยืนปกติและ ขณะปฏิบัติงาน ตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสะพายข้ออ่อน.....	63
4.17	แสดงค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะยืนปกติและ ขณะปฏิบัติงาน ตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสะพายข้ออ่อน.....	64
4.18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย.....	66
4.19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา.....	66
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา.....	66
4.21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อ เฟลกเซอร์คาร์โปเรเดียลิส.....	66
4.22	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อ.....	67

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
3.1	แสดงแผนภาพขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 16
3.2	แสดงตำแหน่งบริเวณส่วนต่างๆ ของร่างกาย 18
3.3	เครื่องมือวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความเร็วลม 19
3.4	เครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจ..... 21
3.5	ผู้ถูกทดสอบคาดแถบอิเล็กทรอนิกส์ที่อกและสวมตัวรับสัญญาณที่ข้อมือ..... 22
3.6	ผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า 22
3.7	เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้อแข็ง..... 26
3.8	เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้ออ่อน..... 26
3.9	เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ไมโอแกรม (MEGA รุ่น ME3000P) 27
3.10	แสดงตำแหน่งในการห้อยงานใบมีดเครื่องตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ 28
3.11	การห้อยงานใบมีดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ไปยัง ตำแหน่งที่กำหนด..... 29
3.12	การห้อยงานใบมีดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน ไปยัง ตำแหน่งที่กำหนด..... 29
3.13	กล้ามเนื้อ Erector spinae (Noish, 1992) 31
3.14	กล้ามเนื้อ Trapezius (Niosh, 1992) 32
3.15	กล้ามเนื้อ Flexor carpi radialis (Niosh, 1992) 33
3.16	ผู้ถูกทดสอบอยู่ในท่ายืนตรงเตรียมออกแรงคิงโซ่ 34
3.17	ผู้ถูกทดสอบนอนราบกับพื้นแล้วออกแรงในการยกลำตัวท่อนบนขึ้น ด้านแรงกดภายนอก 34
3.18	แสดงท่าทางการวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ Flexor carpi radialis 35
4.1	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย 41
4.2	แผนภูมิแท่งแสดงการเรียงลำดับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ที่ผู้ถูกทดสอบ มีความรู้สึกเจ็บปวด 43

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.3	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อน ปฏิบัติงานตัดหญ้า 45
4.4	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า..... 47
4.5	แสดงผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักกับขณะ ปฏิบัติงานตัดหญ้าของฤดูร้อนและฤดูหนาว 61
4.6	กราฟแสดงค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อด้วยเครื่องตัดหญ้า แบบสายสะพายข้อแข็ง..... 63
4.7	ค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน 64
4.8	เปรียบเทียบภาระงานของกล้ามเนื้อ ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า ด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน 65

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

BPM	=	ครั้งต่อนาที
$^{\circ}\text{C}$	=	องศาเซลเซียส
HR	=	อัตราการเต้นของหัวใจ
MVC	=	การหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ
P_1	=	ระยะเวลาหลังจากหยุดงานระหว่างวินาทีที่ 30 ถึง 60
P_2	=	ระยะเวลาหลังจากหยุดงานระหว่างวินาทีที่ 90 ถึง 120
P_3	=	ระยะเวลาหลังจากหยุดงานระหว่างวินาทีที่ 150 ถึง 180
VO_2	=	อัตราการใช้ออกซิเจน

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้นำเทคโนโลยีขั้นสูงและเครื่องมือที่มีความทันสมัยเข้ามาใช้ในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามในการทำงานก็ยังคงต้องใช้แรงงานจากผู้ใช้แรงงานสำหรับการทำงาน เช่น การยกวัสดุหนัก การขนย้ายวัสดุเป็นระยะทางไกล ซึ่งการใช้แรงงานยังคงเป็นสิ่งจำเป็นในการทำงาน ผู้ใช้แรงงานที่ต้องปฏิบัติงานหนักจำเป็นต้องใช้พลังงานมากซึ่งจะทำให้เกิดความเครียดทางสรีรวิทยา (physiological strain) มากขึ้น เช่น อัตราการเต้นของหัวใจสูงขึ้น ความดันโลหิตสูงขึ้น และอุณหภูมิภายในร่างกายสูงขึ้น เป็นต้น (Niebel and Freivalds, 1999) หากความเครียดทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้นจากการทำงานนั้นมากเกินไปจะทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ปฏิบัติงานได้ การทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูงทำให้ร่างกายของผู้ปฏิบัติงานสัมผัสกับความร้อนเกิดการบาดเจ็บได้ และการที่สุขภาพต้องเสื่อมลงเนื่องจากสภาพแวดล้อมของการทำงานเป็นภาระงานที่หนักเกินกว่าความสามารถของร่างกายจะรับไว้ได้ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละสถานที่ของการปฏิบัติงาน รวมทั้งสภาพแวดล้อมในการทำงาน (Parsons, 1993)

นอกจากนี้การใช้แรงงานมนุษย์ในการทำงานหนักเกินความสามารถของร่างกาย อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายของผู้ปฏิบัติงานขึ้นได้ เช่น เกิดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อและเอ็นตามบริเวณแขน ขา และลำตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบาดเจ็บบริเวณหลัง ซึ่งสาเหตุของการบาดเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติงานพยายามออกแรงมากกว่าความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่ใช้ทำงานนั้น ๆ ถ้าหากผู้ปฏิบัติงานออกแรงในขณะที่ทำงานด้วยท่าทางที่ไม่เหมาะสม จะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บในขณะที่ทำงานเพิ่มสูงขึ้น พิจารณาจากข้อมูลสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรงและโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน พ.ศ. 2550 (สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม, 2550) ดังแสดงในตารางที่ 1.1 พบว่าผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนักมีจำนวนสูงสุดคือ มีจำนวนมากถึง 4,205 คน หรือร้อยละ 58.08 และผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยจากท่าทางการทำงานมีจำนวน 693 คน หรือร้อยละ 9.60

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน พ.ศ. 2550 (สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม, 2550)

โรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โรคจากสารตะกั่วหรือสารประกอบของตะกั่ว	94	1.33
โรคจากคลอรีนหรือสารประกอบคลอรีน	1	0.05
โรคจากคาร์บอนไดมอนอกไซด์	1	0.05
โรคจากเสียง	4	0.09
โรคจากความร้อน	1	0.05
โรคจากความเย็น	6	0.11
โรคจากฝุ่น	15	0.24
โรคติดเชื้อจากการทำงาน	2	0.06
อาการบาดเจ็บจากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	4,205	58.08
อาการเจ็บป่วยจากท่าทางการทำงาน	693	9.60
โรคผิวหนังจากการทำงาน	2,191	30.28
ยอดรวม	7,244	100

1.2 ความสำคัญของปัญหา

การปฏิบัติงานตัดหญ้าในบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นการปฏิบัติงานกลางแจ้งในสภาพอากาศร้อน พนักงานตัดหญ้าโดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งสำหรับการปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยมีช่วงเวลาพักค้นในช่วงเช้าและบ่ายเพิ่มนอกเหนือไปจากช่วงพักเที่ยง การทำงานดังกล่าวก่อให้เกิดผลต่อผู้ปฏิบัติงานตัดหญ้า ดังนี้

- 1.2.1 ความหนักของงานและสภาพอากาศร้อนส่งผลให้อัตราการเต้นของหัวใจสูงขึ้น (Grandjean, 1988) เนื่องจากการตัดหญ้าเป็นการปฏิบัติงานกลางแจ้งและต้องสะพายเครื่องตัดหญ้าที่มีน้ำหนักเฉลี่ย 10 กิโลกรัมติดตัวตลอดเวลาปฏิบัติงาน
- 1.2.2 พนักงานต้องบังคับเครื่องตัดหญ้าไปตามตำแหน่งของหญ้าโดยมีการใช้ลำตัวและการบังคับของมือ การปฏิบัติงานของพนักงานตัดหญ้าจึงใช้กล้ามเนื้อหลังในการรับน้ำหนักของเครื่องตัดหญ้า ออกแรงบิดเอี้ยวลำตัว และย้ายเครื่องตัดหญ้าไปมา ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อภาระงานของกล้ามเนื้อหลังได้ (Snook, 1978; Ljungberg et al, 1982; Ayoub, 1992)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวงานวิจัยนี้จึงได้มีการศึกษาผลกระทบลักษณะการปฏิบัติงานของพนักงานตัดหญ้าที่มีต่อความเครียดทางสรีรวิทยา เช่น อัตราการเต้นของหัวใจในขณะปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์ และมีฤดูกาลเป็นปัจจัย ซึ่งสภาพอากาศอาจส่งผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจ (กิตติอินทรานนท์, 2548) นอกจากนี้ได้ศึกษาความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตัดหญ้า และได้ทำการศึกษาภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และส่วนกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส โดยมีเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง และข้ออ่อนเป็นปัจจัย ซึ่งผลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ออกแบบวิธีการทำงาน และการกำหนดระยะเวลาพักที่เหมาะสม ความปลอดภัยต่อทางสรีรวิทยาของพนักงานตัดหญ้า และผู้ที่ปฏิบัติงานกลางแจ้งต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.3.1 เพื่อประเมินระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกิดจากการปฏิบัติงานตัดหญ้า
- 1.3.2 เพื่อประเมินความหนักของงานตัดหญ้าโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจเป็นเกณฑ์
- 1.3.3 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของฤดูกาลที่มีต่ออัตราการเต้นของหัวใจ
- 1.3.4 เพื่อประเมินภาระงานของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อแขนของพนักงานตัดหญ้าในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในปัจจุบันมีพนักงานตัดหญ้าที่ได้ปฏิบัติงานตัดหญ้าตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย และมีการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งหลายขนาด และหลายมาตรฐาน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จึงได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

- 1.4.1 สํารวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการตัดหญ้าของพนักงานตัดหญ้าเพศชาย 18 คน ในบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- 1.4.2 วัดอัตราการเต้นของหัวใจของพนักงานตัดหญ่่าก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และขณะพักหลังปฏิบัติงาน โดยที่พนักงานตัดหญ้าใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า พร้อมทั้งจับเวลาการปฏิบัติงานบันทึกรายละเอียดสภาพแวดล้อมและวัดอุณหภูมิ
- 1.4.3 ศึกษาภาระงานของกล้ามเนื้อหลัง และกล้ามเนื้อแขนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน ซึ่งมีน้ำหนัก 10

กิโกรัม โดยมีการใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ โดรมัยโอกราฟฟีในการทดสอบ โดยจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าของพนักงานเพศชาย 18 คน ซึ่งพนักงานตัดหญ้าได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานตัดหญ้าขณะจำลอง ก่อนที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล

1.5 ขั้นตอนการวิจัย

- 1.5.1 แนวการศึกษาวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่ผ่านมา
- 1.5.2 การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์
- 1.5.3 กำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการทำวิทยานิพนธ์
- 1.5.4 กำหนดขอบเขตของการศึกษา
- 1.5.5 แนวทางการวิเคราะห์
- 1.5.6 การสำรวจและเก็บข้อมูลขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนาม
- 1.5.7 การเก็บข้อมูลขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าในห้องปฏิบัติการการยศาสตร์
- 1.5.8 การวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามและจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า
- 1.5.9 สรุปผลและจัดทำรูปเล่มรายงานทางการดำเนินงาน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

จากการศึกษาวิจัยคาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการตอบสนองภาระงานของพนักงานตัดหญ้าในทางสรีรวิทยาที่นำมาศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.6.1 ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานและระยะเวลาพักของพนักงานที่ปฏิบัติงานกลางแจ้งในแต่ละอุณหภูมิสภาพแวดล้อม
- 1.6.2 เป็นประโยชน์ในการออกแบบเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายให้วิธีการทำงานมีความสะดวกและความปลอดภัยต่อสรีรวิทยาของผู้ที่ปฏิบัติงานตัดหญ้าในการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายมากยิ่งขึ้น
- 1.6.3 เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหรือวิจัยเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานสำหรับผู้ปฏิบัติงานกลางแจ้งต่อไปได้ในอนาคต

บทที่ 2

ปริทรรศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การปฏิบัติงานในที่มียุณหภูมิสูง

ประเทศไทยมีจำนวนแรงงานมากที่ทำงานกลางแจ้งในสภาพอากาศร้อน เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และประมง) อาชีพรับจ้าง (คนงานก่อสร้าง คนงานตัดหญ้า) เป็นต้น ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภูมิอากาศร้อนและมีความชื้นสูง โดยจากงานวิจัยของ Parsons (1993) สภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูงทำให้ความสามารถในการทำงานของบุคคลลดต่ำลง และประสิทธิภาพในการทำงานลดลง จึงต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน สภาพแวดล้อม และการตอบสนองทางสรีรวิทยาของผู้ปฏิบัติงานมาพิจารณา เพื่อให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ การทำงานหนักจะทำให้เกิดความร้อนขึ้นในร่างกาย เนื่องจากงานที่ต้องออกแรงใช้กำลังงานจำเป็นต้องใช้พลังงานสำหรับการทำงานของกล้ามเนื้อ เนื่องจากทำให้มีการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและมีความร้อนเกิดขึ้นด้วยในที่สุด เมื่อผนวกกับความร้อนจากสภาพแวดล้อมในการทำงานแล้ว จะส่งผลให้ความร้อนและอุณหภูมิภายในร่างกายสูงขึ้น

โดยเมื่อความร้อนภายในร่างกายเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้มีการขับเหงื่อมากขึ้น อัตราการเต้นของหัวใจจะเพิ่มขึ้น และอุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้นด้วย เมื่อสภาพแวดล้อมในที่ทำงานมีอุณหภูมิสูงขึ้น ร่างกายจะมีการตอบสนองดังนี้

- มีความล้าเพิ่มขึ้น และประสิทธิภาพในการทำงานลดลง
- มีอัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้น
- มีความดันโลหิตเพิ่มขึ้น
- กิจกรรมย่อยอาหารลดลง
- อุณหภูมิในร่างกายจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และอุณหภูมิในผิวหนังเพิ่มขึ้น (เช่น อุณหภูมิผิวหนังอาจเพิ่มจาก 32 องศาเซลเซียส เป็น 36-37 องศาเซลเซียส)
- ปริมาณการไหลเวียนโลหิตเพิ่มขึ้น
- ปริมาณเหงื่อออกเพิ่มขึ้น และไหลโทรมทั่วกายเมื่ออุณหภูมิผิวหนังถึง 34 องศาเซลเซียสหรือมากกว่านั้น (Grandjean, 1988)

โดยรายงานการศึกษาวิจัยในประเทศตะวันตกสรุปว่าบุคคลรู้สึกสบายที่อุณหภูมิระหว่าง 21 ถึง 27 องศาเซลเซียส แม้ว่าจะมีความชื้นสัมพัทธ์สูงถึงร้อยละ 70 ก็ตาม ซึ่งต้องพิจารณาร่วมกับ

ลักษณะรูปร่างของตัวบุคคล ชนิดของเสื้อผ้าที่สวมใส่ กิจกรรมการทำงาน และเหตุปัจจัยอื่น ๆ ในที่ที่มีอุณหภูมิสูง 29.5 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90 หรือมากกว่านั้น ผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมนั้นจะรู้สึกอึดอัดไม่สบายทั้งกายและใจ และถ้าอุณหภูมิสูงขึ้น ไป 33 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์สูงถึงร้อยละ 90 หรือมากกว่านั้น ซึ่งทำให้อุณหภูมิแกนในร่างกายอาจเพิ่มขึ้นได้ (Grandjean, 1988)

2.2 อัตราการเต้นของหัวใจ

การเต้นของหัวใจเกิดขึ้นได้เองโดยอัตโนมัติ เนื่องจากมีกลุ่มเซลล์พิเศษที่สามารถสร้างคลื่นไฟฟ้าให้เกิดขึ้นเป็นจังหวะติดต่อกันไปได้อย่างสม่ำเสมอ คลื่นไฟฟ้าเหล่านี้จะแผ่กระจายไปทั่วหัวใจทำให้กล้ามเนื้อหัวใจหดตัวหรือเต้นเป็นจังหวะติดต่อกันไป ซึ่ง ปริ้มเพรา ผลเจริญสุข (2537) สรุปว่าการเต้นของหัวใจ คือ การหดตัวของกล้ามเนื้อหัวใจ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระยะคือ

- ระยะหดตัว (Systole)
- ระยะคลายตัว (Diastole)

ซึ่งทั้ง 2 ระบบรวมกันเข้าเป็นหนึ่งวงจรการเต้นของหัวใจ (Cardiac Cycle) ซึ่งเป็นการเต้นของหัวใจ 1 ครั้ง คนปกติทั่วไปขณะพักอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) เฉลี่ย 72 ครั้งต่อนาที ในผู้ชาย แต่ผู้หญิงเร็วกว่าประมาณร้อยละ 10 โดยเด็กแรกเกิดจะเต้นเร็วประมาณ 135 ครั้งต่อนาที นักกีฬาที่ฝึกฝนมานานหัวใจจะเต้นช้ากว่าคนทั่วไปเฉลี่ย 50 ครั้งต่อนาที ซึ่งอัตราการเต้นของหัวใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้มาก โดยเร็วขึ้นหรือช้าลงตามสภาวะของร่างกาย ซึ่งสมาคมโรคหัวใจแห่งสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดค่าปกติของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักอยู่ในช่วงระหว่าง 50-100 ครั้งต่อนาที แต่อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าผู้ที่มีอัตราการเต้นของหัวใจต่ำกว่า หรือสูงกว่านี้แล้วจะมีความผิดปกติ ทั้งนี้ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป (สมนึก ตปนียรวงศ์, 2549)

2.3 การประเมินภาระงานโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจ

สรีรวิทยามนุษย์ (Physiology) เป็นศาสตร์ที่อธิบายถึงการทำงานของร่างกายในแต่ละระบบภายในร่างกาย ความสัมพันธ์ของระบบในภาวะต่าง ๆ ของร่างกายตั้งแต่ช่วงของการพักผ่อนจนถึงช่วงของการเคลื่อนไหวทำงาน วัตถุประสงค์หลักของวิชาสรีรวิทยาในการทำงาน ในแนวทางการยศาสตร์นั้นก็เพื่อการหาหนทางใด ๆ ที่จะทำให้คนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้พลังงานร่างกายอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยไม่มีความปวดเมื่อย และความล้าภายในร่างกายหลังเลิกจากการทำงานแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้การดำรงชีวิตหลังเลิกทำงานในแต่ละวันเป็นไปด้วยความปกติสุข

ภาระงานทางสรีรวิทยา เป็นการศึกษาการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับภาระงานของกล้ามเนื้อที่ถูกเกิดขึ้นเมื่อในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นักสรีรวิทยาที่

ทำการศึกษา และวิจัยเรื่องของภาระงานทางสรีรวิทยา ได้กำหนดไว้ว่าการทำงานของมนุษย์ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตามต้องไม่ส่งผลกระทบต่อความล้าที่สะสมมากเกินไป เพื่อว่าเมื่อสิ้นสุดการทำงานในแต่ละวันร่างกายสามารถพักผ่อนจากความล้าเหล่านั้น ซึ่งการตอบสนองทางสรีระของร่างกายที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การใช้แรงของกล้ามเนื้อ พลังงานที่ร่างกายต้องใช้ อัตราการเต้นของหัวใจ และปริมาณออกซิเจนที่ร่างกายต้องการ เป็นต้น (นริศ เจริญพร, 2543)

โดยภาระงานหนักเป็นลักษณะของงานที่มีการใช้พลังงานสูง ซึ่งส่งผลต่อหัวใจและปอด การใช้พลังงานและความสามารถของหัวใจถูกกำหนดเป็นขีดจำกัด ประสิทธิภาพของงานหนักและการตอบสนองทางสรีรวิทยา ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ถูกใช้ในการประเมินระดับความรุนแรงของงานทางกายภาพ ซึ่งการวัดอัตราการเต้นของหัวใจเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการประเมินภาระงาน เพราะสามารถวัดได้ง่าย และอุปกรณ์เครื่องมือมีราคาไม่แพง (กิตติ อินทรานนท์, 2548)

Karrasch and Miller (1951) ได้ทำการศึกษาเพื่อที่หาขีดจำกัดสูงสุดของภาระงานที่สามารถยอมรับได้ สำหรับการทำงานที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และไม่ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มสูงขึ้นโดยไม่เข้าสู่ภาวะคงที่ และเมื่อหยุดงานแล้วอัตราการเต้นของหัวใจควรเข้าสู่อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักภายในระยะเวลา 15 นาที โดยพิจารณาภายใต้การทำงานที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง 8 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่าขีดจำกัดสำหรับผู้ชายคือ การเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจขณะทำงานอย่างต่อเนื่องไม่ควรเกิน 30 ครั้งต่อนาที เมื่อเทียบกับอัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก โดยการเปรียบเทียบอัตราการเต้นของหัวใจนั้นเป็นการเปรียบเทียบในท่าทางที่เหมือนกัน เช่น ยืนทั้งคู่ หรือนั่งทั้งคู่ เพื่อให้ค่าของภาระงานสถิติจะมีค่าใกล้เคียงกัน

การศึกษารายละเอียดและระยะเวลาของอัตราการเต้นของหัวใจ เพื่อเป็นดัชนีในการบ่งชี้ค่าภาระงาน ซึ่งได้สรุปว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมของอัตราการเต้นหัวใจที่ข้อมือ เพื่อศึกษาอัตราการเต้นหัวใจขณะพัก คือ 30 วินาที โดยทำการวัดที่ระยะห่างหลังจากการหยุดงานแล้ว 3 ครั้งดังต่อไปนี้คือ หลังจากหยุดงาน 30 วินาทีถึง 1 นาที หลังจากหยุดงาน 1½ นาที ถึง 2 นาที และหลังจากหยุดงาน 2 ½ นาทีถึง 3 นาที แล้วทำการเทียบให้เป็นอัตราการเต้นของหัวใจต่อนาทีโดยการคูณด้วยสอง เช่น นำเอาอัตราการเต้นของหัวใจหลังจากหยุดงาน 30 วินาที ถึง 1 นาที คูณด้วยสอง เป็นค่า P_1 (นริศ เจริญพร, 2543)

ตารางที่ 2.1 อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักหลังจากการทำงานที่ระดับภาระหนึ่ง ๆ

อัตราการเต้นของหัวใจ	ระยะเวลาหลังจากหยุดงาน
P_1	ระหว่างวินาทีที่ 30-60
P_2	ระหว่างวินาทีที่ 90-120
P_3	ระหว่างวินาทีที่ 150-180

โดย Brouha (1967) ได้ให้เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความล้าไว้แสดงในตารางที่ 2.2 คือการทำงานมีภาระงานอยู่ในระดับปกติ ถ้าอัตราการเต้นหัวใจที่วัดได้หลังการหยุดพักมีค่าน้อยกว่า 90 ครั้งต่อนาที (P_1, P_2 และ $P_3 \leq 90$) โดยความแตกต่างระหว่าง P_1-P_3 ไม่น้อยกว่า 10 ครั้งต่อนาที

ตารางที่ 2.2 เทคนิคที่ใช้สำหรับการประเมินความล้าของร่างกายจากการฟื้นตัวของอัตราการเต้นของหัวใจ (นริศ เจริญพร, 2543)

สภาพของร่างกายภายหลังจากการทำงาน	เกณฑ์ในการประเมิน
ปกติไม่มีภาระงาน	$P_1-P_3 \geq 10$ ครั้งต่อนาที และ P_1, P_2 และ $P_3 \leq 90$ ครั้งต่อนาที
ภาระงานหนักไม่พบสัญญาณการฟื้นตัว	$P_1-P_3 < 10$ ครั้งต่อนาที และ $P_3 > 90$ ครั้งต่อนาที
อัตราการเต้นของหัวใจกลับสูงขึ้นขณะพัก แสดงว่าภาระงานหนักมาก	$P_3 > 90$ ครั้งต่อนาที และ $P_1-P_3 \leq 10$ ครั้งต่อนาที หรือ $(P_3-P_1 \geq 10$ ครั้งต่อนาที)
ภาระงานปกติไม่มีความล้า และทำได้ทั้งวัน	$P_1 \leq 110$ ครั้งต่อนาที และ $P_1-P_3 \geq 10$ ครั้งต่อนาที

ในการพิจารณาคัดจำกัดที่ปลอดภัย (safe limit) ทางสรีรวิทยา Astrand and Rodahl (1986) ได้สรุปว่าอายุของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญของอัตราการเต้นของหัวใจ และเสนอแนะว่าอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดของบุคคลไม่ควรเกิน 220 - อายุ ประกอบกับแนวคิดของ Bonjer and Bink (1962) ได้เสนอแนะว่าบุคคลควรทำงานได้ตลอด 8 ชั่วโมง โดยใช้พลังงานไม่เกิน 1/3 ของอัตราการเต้นของหัวใจ ด้วยเหตุนี้ จึงสรุปว่าบุคคลควรทำงานได้มากที่สุดเมื่ออัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นจากขณะพักไม่เกิน 1 ใน 3 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด (220 - อายุ)

Kumar, R., Chaikumarn, and Kumar, S. (2005) ได้ศึกษาภาระงานของพนักงานทำความสะอาดโดยใช้ผู้ถูกทดสอบจำนวน 13 คน และออกแบบเครื่องมือทำความสะอาดขึ้นมาเพื่อใช้แทนเครื่องมือทำความสะอาดอันเดิม เมื่อมีการนำเครื่องมือทำความสะอาดอันใหม่มาใช้ทำให้ค่าเฉลี่ยของอัตราการใช้ออกซิเจนเท่ากับ 0.84 ลิตรต่อนาที เทียบกับอัตราการใช้ออกซิเจนเมื่อใช้เครื่องมือ

ชนิดเดิมมีค่าเท่ากับ 0.94 ลิตรต่อนาที ซึ่งค่าออกซิเจนลดลงจากเดิม 36% $VO_{2\ max}$ เป็น 31% $VO_{2\ max}$ และค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจเฉลี่ยของการใช้เครื่องมือใหม่เท่ากับ 101 ครั้งต่อนาที ลดลงจากค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจเมื่อใช้เครื่องมือเดิม 105 ครั้งต่อนาที การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นจากการออกแบบลักษณะท่าทางการทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน และลดภาระงานทางชีวกลศาสตร์

Tiwari and Gite (2005) ได้ศึกษาการทำงานของพนักงานเพาะปลูกในการใช้รถไถเดินตามจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นการทำงานกลางแจ้งเพื่อที่จะหาระยะเวลาในการพักและเวลาการทำงานที่เหมาะสม ซึ่งได้ทำการทดลองออกแบบเวลาการทำงานเป็น 4 ช่วงคือ พนักงานทำงานติดต่อกันเป็นระยะเวลา 90 นาที 75 นาที 60 นาที และ 45 นาที โดยทำการศึกษาอัตราการเต้นของหัวใจและระดับความเจ็บปวดของบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้ง 4 ตำแหน่ง ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าพนักงานจำนวน 5 คน ที่มีระยะเวลาการทำงานติดต่อกันเป็นเวลา 60 นาที พนักงานมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจเท่ากับ 97 ครั้งต่อนาที และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานเท่ากับ 25.2 ครั้งต่อนาที และระดับความเจ็บปวดบริเวณตำแหน่งทุกส่วนของร่างกายเท่ากับ 7.4 คะแนน บริเวณแขนเท่ากับ 6.3 คะแนน บริเวณเอว 6.4 คะแนน และบริเวณขาเท่ากับ 7.1 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

Kristal, Harari, and Green (1997) ได้ศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงฤดูกาลที่มีผลกระทบต่อความดันโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจเปรียบเทียบระหว่างในกลุ่มคนที่สูบบุหรี่ และกลุ่มคนที่ไม่สูบบุหรี่ โดยคณะวิจัยได้พิจารณาโดยใช้ความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ชายสุขภาพปกติที่อยู่ในช่วงอายุ 28 ถึง 63 ปี จำนวน 97 คน (73 คน ไม่สูบบุหรี่ และ 24 คน สูบบุหรี่) โดยเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว โดยจากงานวิจัยทั้งหมดนี้พบว่ากลุ่มคนที่สูบบุหรี่มีความแปรผันในความดันโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจมากกว่ากลุ่มคนที่ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการสูบบุหรี่ในฤดูหนาวมีผลกระทบต่อการทำงานของระบบการสูบฉีดโลหิต

2.4 ระบบกล้ามเนื้อ

กล้ามเนื้อเป็นเนื้อเยื่อที่มีมากที่สุดในร่างกาย โดยทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงพลังงานเคมีไปเป็นพลังงานกลภายใต้อิทธิพลการทำงานของระบบประสาท (neural control) และฮอร์โมน (hormonal control) กล้ามเนื้อจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างระบบประสาท และสิ่งแวดล้อมจากภายนอก (external environment) เช่น การทำงานของกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว (locomotion) การรักษาสมดุลของท่าทาง (maintain posture) และทำหน้าที่รักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อมภายใน (internal environment) เช่น การทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ และกล้ามเนื้อเรียบที่บุอวัยวะภายใน

นอกจากนี้กระบวนการหดตัวของกล้ามเนื้อยังทำให้เกิดความร้อนขึ้นมาจำนวนมาก และความร้อนนี้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการควบคุมอุณหภูมิของร่างกายอีก โดยกล้ามเนื้อสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวต่อเนื่องจากกล้ามเนื้อ มีคุณสมบัติพิเศษดังนี้คือ (กนกพร จันทวร, 2542)

- ความไวต่อการกระตุ้น (excitability) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อในการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้น ซึ่งสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นนั้น หมายรวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งต่อสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก
- ความสามารถในการหดตัว (contractility) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำให้เกิดแรงจากการหดตัว เมื่อได้รับสิ่งเร้าหรือตัวกระตุ้นที่แรงพอ
- ความสามารถในการยืด (extensibility) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อของการถูกยืดออก ซึ่งกล้ามเนื้อหลายส่วนมากมีการจัดวางเป็นคู่ เมื่อกลุ่มหนึ่งหดตัวจะทำให้กล้ามเนื้ออีกกลุ่มหนึ่งที่อยู่ตรงข้ามคลายตัวและถูกยืดออก
- ความสามารถในการยืดหยุ่น (elasticity) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อในการกลับสู่สภาพเดิม หลังจากที่สิ้นสุดจากการหดตัว หรือถูกยืดออก

สุทธิ ศรีบูรพา (2540) กล่าวว่าในร่างกายนั้นมีกล้ามเนื้อมากกว่า 600 มัด มีน้ำหนักคิดเป็นร้อยละ 40-50 ของน้ำหนักตัว ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อกระดูกมากกว่า 400 มัด นอกนั้นเป็นกล้ามเนื้อเรียบและกล้ามเนื้อหัวใจ โดยกล้ามเนื้อแต่ละมัดมีหน้าที่เฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งเกือบทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย การทำงานของกล้ามเนื้อจะก่อให้เกิดแรง และโมเมนต์ที่กระทำกับข้อต่อส่วนต่าง ๆ มากน้อยตามแต่ภาระงาน (Physical work load) ที่ร่างกายต้องกระทำ โดยการควบคุมผ่านระบบประสาท ซึ่งกล้ามเนื้อมีคุณสมบัติหลักอยู่ 3 ประการคือ สามารถหดตัวได้ สามารถยืดหยุ่นและอ่อนตัวได้ และสามารถดำรงคงรูปอยู่ได้ ซึ่งกล้ามเนื้อในร่างกายมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กล้ามเนื้อเรียบ กล้ามเนื้อลาย และกล้ามเนื้อหัวใจ สำหรับในมุมมองของการศึกษาระดับปริญญาโทเฉพาะเรื่องของกล้ามเนื้อลาย เนื่องจากเป็นกล้ามเนื้อเดียวที่ทำหน้าที่ในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

กล้ามเนื้อลาย (skeletal muscle) เป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อที่มีลายและยึดติดกับกระดูก ประกอบขึ้นเป็นกล้ามเนื้อส่วนใหญ่ของร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อแขน ขา และเป็นกล้ามเนื้อโครงสร้างส่วนนอกของร่างกายทั้งหมด โดยการหดตัวของกล้ามเนื้อลายจะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายของร่างกาย กล้ามเนื้อลายเกิดการหดตัวเมื่อได้รับการกระตุ้นจากไฟฟ้าของเส้นประสาทยนต์ (motor neurons) การทำงานจึงอยู่ภายใต้จิตใจ (ชุมพล ผลประมุข, 2539)

2.5 กลิ่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ (electromyogram, EMG)

กลิ่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ คือสัญญาณกลิ่นไฟฟ้าที่เกิดขึ้นก่อนที่กล้ามเนื้อเกิดการหดตัว เนื่องจากการทำงานของกล้ามเนื้อเกิดขึ้นภายใต้ผิวหนัง ซึ่งจำเป็นต้องบันทึกกลิ่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ หรือต้องมีการวัดวัดศักย์ไฟฟ้าขณะกล้ามเนื้อทำงาน โดยใช้ขั้วรับสัญญาณไฟฟ้า (ชูศักดิ์ เวชแพศย์, 2538) และอิเล็กโตรมัยโอกราฟฟี เป็นการวัดสัญญาณไฟฟ้าที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อมัดนั้น ๆ ในร่างกาย ซึ่งกล้ามเนื้อลาย (Striped or skeletal muscle) เป็นกล้ามเนื้อที่ทำงานภายใต้การควบคุมของจิตใจ สามารถหดตัวได้อย่างรวดเร็วทำหน้าที่เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ร่วมกับกระดูก เอ็น และข้อต่าง ๆ ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ทำการวัด EMG ของการทำงานกล้ามเนื้อลาย เพราะกล้ามเนื้อเรียบและกล้ามเนื้อหัวใจเป็นกล้ามเนื้อที่อยู่นอกเหนือการควบคุมจิตใจ (ธนเดช ศรีบุญถือ และคณิศร เวียนรัชตะ, 2546)

การใช้ EMG เพื่อตรวจดูการทำงานของกล้ามเนื้อ และดูความล้าที่เกิดขึ้นในกล้ามเนื้อมัดนั้น ๆ กลิ่นไฟฟ้าที่บันทึกได้จะขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ หลายตัวแปร เช่น การคัดเลือกกลุ่มผู้ทำการทดสอบ กล้ามเนื้อที่ทำการวัด ตำแหน่งการติดตั้งของกล้ามเนื้อ ขั้ววัด และภาระงานหนักหรือเบา ซึ่งลักษณะการทำงานของกล้ามเนื้อในแบบสถิตหรือแบบพลวัต ตลอดจนสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ถูกทดสอบ EMG เป็นการวิเคราะห์จากการใช้ขั้ววัดหรืออิเล็กโตรดติดตั้งบนตำแหน่งใกล้เคียงกับกล้ามเนื้อที่ต้องศึกษา หรือเป็นกล้ามเนื้อที่ออกแรงทำงาน ซึ่งใช้เป็นมาตรฐานวิธีหนึ่งเมื่อมีการทำงานกล้ามเนื้อเกิดการหดตัวหรือคลายตัว สัญญาณไฟฟ้านี้จะบันทึกไว้ได้โดยการศึกษาการเคลื่อนไหว การหดตัวของกล้ามเนื้อ (กัมพล, 2541)

วิธีอิเล็กโตรมัยโอกราฟฟีเป็นการวัดศักย์ไฟฟ้าจากกล้ามเนื้อที่ออกแรงทำงาน การวัดค่าศักย์ไฟฟ้าที่แพร่หลายในขณะนี้เป็นการวัดโดยใช้อิเล็กโตรดแบบแผ่นในการนำศักย์ไฟฟ้า จากนั้นมีการแปลงค่าสัญญาณดิบของค่าศักย์ไฟฟ้าที่วัดได้ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้สะดวกขึ้น รูปแบบหนึ่งของค่าศักย์ไฟฟ้าที่นิยมใช้กันคือ การทำให้เป็นค่าปกติ (Normalization) โดยเปรียบเทียบกับค่าที่วัดได้จากการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ (Isometric Maximum Voluntary Contraction : MVC) ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากการทดสอบภายใต้เงื่อนไขในการออกแรงของกล้ามเนื้อใดกล้ามเนื้อหนึ่งในท่าทางเฉพาะที่ให้กล้ามเนื้อหดตัวมากที่สุด หลังจากนั้นค่าของ MVC ก็จะถูกใช้ในการเปรียบเทียบกับการทำงานในภาวะต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์หาเกณฑ์ที่เหมาะสมของการทำงานเพื่อไม่ให้เกิดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้คือ การออกแรงในภาวะสถิต (Muscle Workload) จะทำให้การไหลเวียนของเลือดเข้าออกระหว่างกล้ามเนื้อทำได้จำกัดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของแรงที่กล้ามเนื้อใช้ ถ้าใช้แรงร้อยละ 60 ของค่าแรงทำให้เลือดไม่สามารถไหลเวียนได้ การทำงานในลักษณะดังกล่าวต่อเนื่องกันจะส่งผลให้กล้ามเนื้อส่วนนั้นเกิดความล้า แต่ถ้าใช้แรงน้อยกว่า 15-20% ของค่าสูงสุด การไหลเวียนของเลือดยังสามารถทำงานเป็นปกติ

(Grandjean, 1995) อย่างไรก็ตามการใช้แรงในสภาวะสถิตของกล้ามเนื้อเท่ากับ 15-20% ของค่าสูงสุดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ๆ ตลอดวัน เป็นเดือน ๆ อาจนำไปสู่ความล้าและอาการเจ็บปวดของกล้ามเนื้อ (นริศ เจริญพร, 2543; กนกพร จันทวร, 2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อในทางชีวกลศาสตร์สามารถนำมาอธิบายได้ดังนี้

- แรงที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อ (the force/EMG signal relationship) โดยมีการพิจารณาจากความสูง (amplitude) ของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ คือ ถ้าความสูงของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อมากขึ้น แสดงว่าแรงที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อมีค่ามากขึ้นเช่นกัน
- ความล้าของกล้ามเนื้อ (EMG signal as a fatigue index) โดยพิจารณาจากความถี่ (frequency) และความสูงของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ คือ ความถี่ของสัญญาณคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อลดลงเมื่อกำลังกล้ามเนื้อหดตัวนานมากขึ้น
- ช่วงจังหวะการทำงานของกล้ามเนื้อ (the activation timing of muscles) เพื่อแสดงถึงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการทำงานของกล้ามเนื้อมัดนั้น โดยพิจารณาจากความสูงของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ เช่น เมื่อต้องการวัดคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อหลัง (erector spine) ขณะย่อตัวลงเพื่อยกของขึ้น ความสูงของคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อจะแสดงถึงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่กล้ามเนื้อหลังทำงาน

2.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งเป็นวิธีการทดสอบสมมติฐานที่มีหลักการวิเคราะห์ คือ แบ่งความแปรปรวนของข้อมูลออกเป็น ส่วน ๆ ตามแหล่งที่มาหรือสาเหตุของความแปรปรวนนั้น (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550) วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนนั้นจะมีความแตกต่างกันตามลักษณะการจำแนกของข้อมูล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบปัจจัยเดียว เนื่องจากมีเพียงแค่ปัจจัยเดียวที่นำมาพิจารณา ยิ่งกว่านั้นลำดับในการทดลองเป็นแบบสุ่มเพื่อให้หน่วยการทดลอง (Experimental Unit) และต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นการทดลองนี้จึงเป็นการออกแบบการทดลองที่เรียกว่าการออกแบบการสุ่มแบบสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) (ปารเมศ ชูติมา, 2545) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เป็นการทดสอบเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตัวเดียวกับตัวแปรตามเพียงตัวเดียว เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระว่าส่งผลอย่างไรกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนนี้เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ถูกนำมาใช้งานอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะกับข้อมูลที่ได้จากการทดลอง โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้ทดสอบว่าสมมติฐานทางการวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งไว้เป็นจริงหรือไม่ โดยมีสมมติฐานหลักอยู่ในรูปของ H_0 (Null Hypothesis) เป็นสมมติฐานที่แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มหรือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และสมมติฐานรองหรือสมมติฐานทางเลือก (Alternative Hypothesis) แทนด้วย H_1 เป็นสมมติฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550) โดยวิธีการทดสอบสมมติฐานทำการทดสอบโดยใช้สถิติ F ซึ่งเป็นตัวที่ใช้ในการทดสอบอัตราส่วนของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มทดสอบ และความแปรปรวนภายในกลุ่ม โดยผลที่ได้จากการเปรียบเทียบค่า F ที่คำนวณได้กับค่า F ที่ได้จากตารางมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

- ลักษณะที่ 1 ถ้า F คำนวณน้อยกว่า F ตาราง ซึ่งจะยอมรับ H_0 กรณีการวิจัยเชิงทดลองก็จะสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระแต่ละประเภทที่จัดทำให้กลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ นั้นให้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า P-Value > 0.05 จะสรุปได้ว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ)
- ลักษณะที่ 2 ถ้า F คำนวณมากกว่าหรือเท่ากับ F ตาราง จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 จึงสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า P-Value < 0.05 จะสรุปได้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ)

2.7 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย หมายถึง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัว ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์มากน้อยหรือไม่มีเลย และอาจจะสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน หรือทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งสามารถทราบถึงขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์ได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน หรือสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ใช้สัญลักษณ์ r โดยเครื่องหมายบวกและลบเป็นตัวบ่งชี้ถึงทิศทางของความสัมพันธ์ ซึ่งจะมีคุณสมบัติดังนี้

- ถ้า r มีค่าเป็นบวก แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน
 - ถ้า r มีค่าเป็นลบ แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกัน
- หรือขนาดของความสัมพันธ์สามารถดูได้จากค่า r ที่เป็นตัวเลข
- ถ้า r มีค่าสูง แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันมาก
 - ถ้า r มีค่าต่ำ แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันน้อย
 - ถ้า r มีค่าเป็นศูนย์ แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

โดยลักษณะของสมมติฐานที่ทำการทดสอบ (Hypothesis testing) ซึ่งในการทดสอบนั้นเป็นการทดสอบว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และเป็นการทดสอบว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์เชิงเส้น คือ ρ (rho) แทน r ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

- $H_0 : \rho = 0$ (ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน)
- $H_1 : \rho \neq 0$ (ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กล่าวนำ

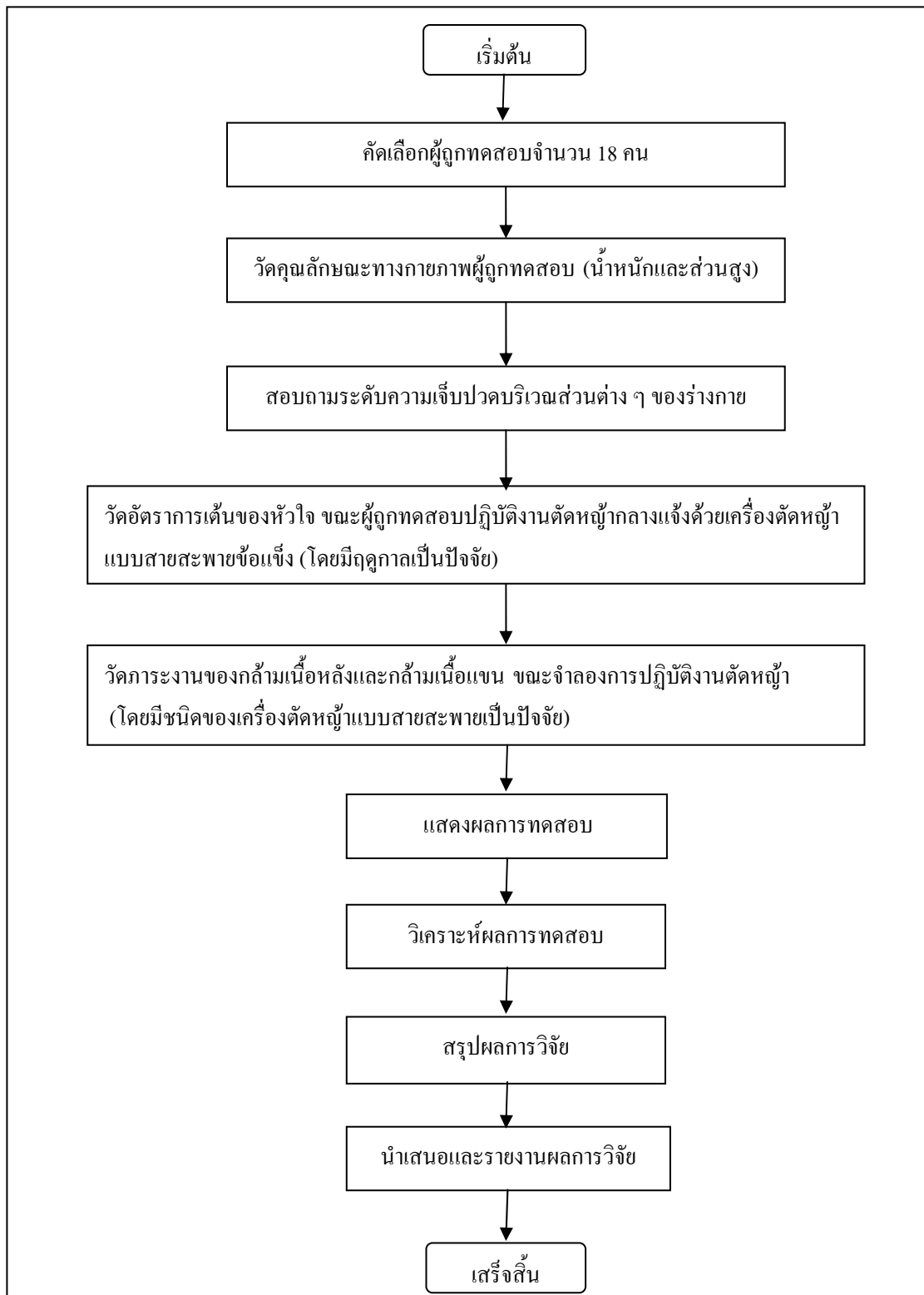
การปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนามบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นการปฏิบัติงานกลางแจ้งในสภาพอากาศร้อน พนักงานตัดหญ้าต้องใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งที่มีน้ำหนักเฉลี่ย 10 กิโลกรัมติดตัวตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยมีช่วงเวลาพักกันในช่วงเช้าและบ่ายเพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากช่วงเวลาพักเที่ยง เนื่องจากการปฏิบัติงานดังกล่าวก่อให้เกิดผลต่อผู้ปฏิบัติงานตัดหญ้า คือ การปฏิบัติงานในสภาพอากาศร้อน และพนักงานต้องบังคับเครื่องตัดหญ้าไปตามตำแหน่งของหญ้าโดยใช้ลำตัวและการบังคับข้อมือ ซึ่งต้องใช้กล้ามเนื้อหลังในการรับน้ำหนักของเครื่องตัดหญ้า ออกแรงบิดเอี้ยวลำตัว และย้ายเครื่องตัดหญ้าไปมา ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อภาระงานของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อแขนได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวงานวิจัยนี้จึงได้ศึกษาผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงานตัดหญ้าที่มีต่อความเครียดทางสรีรวิทยา เช่น อัตราการเต้นของหัวใจในขณะที่ปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์มีฤดูกาลเป็นปัจจัย นอกจากนี้ได้ศึกษาความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตัดหญ้า และได้ทำการศึกษาภาระงานของกล้ามเนื้อ Trapezius, Erector spinae และ Flexor Carpi Radialis โดยมีเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนเป็นปัจจัย

โดยการดำเนินการบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดวิธีการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของการทดลอง ซึ่งได้แบ่งหัวข้อวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- ผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คน
- การศึกษาคูณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ
- ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ
- การวัดอุณหภูมิสภาพแวดล้อมบริเวณผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า (ภาคสนาม)
- การประเมินภาระงานโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ
- การประเมินระดับการทำงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะที่จำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า

โดยมีการแสดงแผนภาพลำดับขั้นตอนการดำเนินการของการวิจัยครั้งนี้โดยสังเขปตามที่ได้กล่าวมาในรูปภาพที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงแผนภาพขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.2 ผู้ถูกทดสอบ

โดยผู้ถูกทดสอบนั้นเป็นพนักงานตัดหญ้าเพศชายจำนวน 18 คน (จำนวนผู้ถูกทดสอบแสดงในภาคผนวก ก) อายุระหว่าง 20-50 ปี โดยพนักงานตัดหญ้าทั้ง 18 คนนี้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและไม่มีโรคประจำตัว มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตัดหญ้าเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี ปฏิบัติงานตัดหญ้าภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้ถูกทดสอบได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ และวิธีการปฏิบัติงานก่อนที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วผู้ถูกทดสอบได้รับค่าตอบแทนในการอนุเคราะห์ข้อมูล

3.3 การศึกษาคุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ

วิธีการนี้เป็นการเก็บข้อมูลคุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบประกอบด้วย อายุ น้ำหนัก และความสูง

3.3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้

- 1) เครื่องชั่งน้ำหนัก
- 2) เครื่องวัดส่วนสูง

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางกายภาพ

คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลคุณลักษณะทางกายภาพ และค่าดัชนีมวลกายของผู้ถูกทดสอบทุกคน

3.4 ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ

วิธีการนี้เป็นการเก็บข้อมูลระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมาและแบบสอบถามของ Standardised Nordic Questionnaires ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอบถามข้อมูลระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจากการปฏิบัติงานตัดหญ้า ณ ภาคสนามของผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คน

3.4.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้

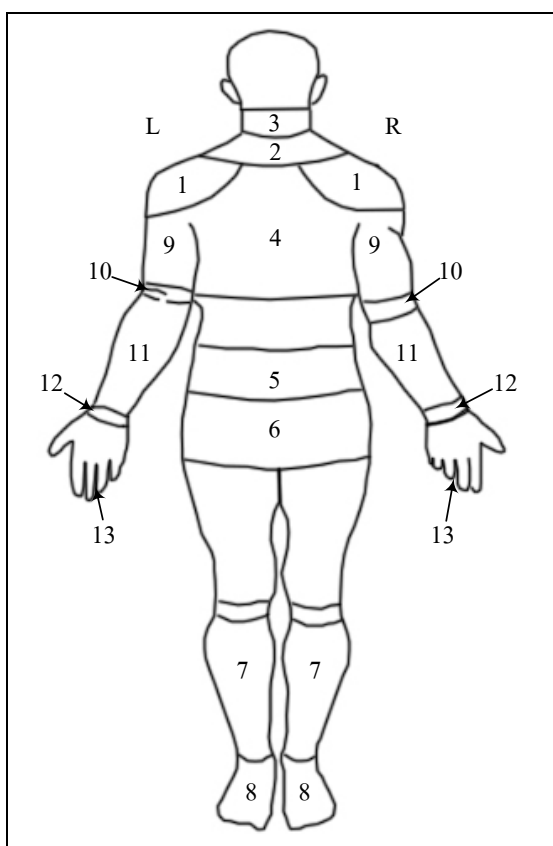
- 1) แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (ภาคผนวก ข.)
- 2) แบบสอบถาม Standardised Nordic Questionnaires (ภาคผนวก ค.)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

- 1) สืบหาข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้งหมด 13 ตำแหน่ง คือ หัวไหล่ บ่า คอ หลังส่วนบน หลังส่วนล่าง

สะโพก ขา เท้า แขนท่อนบน ข้อศอก แขนท่อนล่าง ข้อมือ และนิ้ว ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตัดหญ้าของพนักงานตัดหญ้า (ผู้ถูกทดสอบ) จำนวน 18 คน โดยมีระดับของคะแนนความเจ็บปวด 0 ถึง 5 คะแนน โดย 0 คือ ไม่เจ็บปวดเลย และคะแนนที่ 5 คือ เจ็บปวดมากจนทนไม่ไหว

- 2) คำนวณหาค่าร้อยละระดับคะแนนความเจ็บปวดของแต่ละบริเวณส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- 3) ทำการเปรียบเทียบเรียงลำดับระดับคะแนนความเจ็บปวดของแต่ละบริเวณส่วนต่างๆ ของร่างกายทั้ง 13 ตำแหน่ง
- 4) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม Standardized Nordic Questionnaires นั้นมาสรุปว่าผู้ถูกทดสอบมีความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายใน 12 เดือน และในช่วง 7 วัน ที่ผ่านมาหรือไม่ โดยเรียงลำดับอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายทั้ง 9 ตำแหน่ง จากบริเวณตำแหน่งที่มีความรู้สึกเจ็บปวดมากที่สุด ไปยังบริเวณตำแหน่งที่มีความรู้สึกเจ็บปวดน้อยที่สุด

รูปที่ 3.2 แสดงตำแหน่งบริเวณส่วนต่างๆ ของร่างกาย

3.5 การวัดอุณหภูมิสภาพแวดล้อมบริเวณผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า (ภาคสนาม)

วิธีการการเก็บข้อมูลอุณหภูมิสภาพแวดล้อมในขณะที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าติดต่อกันเป็นเวลา 60 นาที ณ ภาคสนาม โดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวัดอุณหภูมิสภาพแวดล้อมบริเวณผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าทั้งฤดูร้อน และฤดูหนาวในนาที่ที่ 15, 30, 45 และ 55 ตามลำดับ

3.5.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้

- 1) เครื่องมือวัดสภาพอากาศ 1 ชุด
- 2) นาฬิกาจับเวลา 1 อัน

รูปที่ 3.3 เครื่องมือวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความเร็วลม

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลอุณหภูมิสภาพแวดล้อม

ทำการออกแบบตารางเก็บข้อมูลสำหรับการวัดภาวะความร้อนของสภาพแวดล้อมขณะที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า ณ ภาคสนามในฤดูร้อนและฤดูหนาว ดังแสดงในตารางที่ 3.1 และทำการหาค่าเฉลี่ยอุณหภูมิของแต่ละฤดูกาล

ตารางที่ 3.1 อุณหภูมิ ความชื้น และความเร็วลมขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าเป็นเวลา 60 นาที (ฤดูร้อน)

ผู้ถูก ทดสอบ คนที่	วัน เดือน ปี	เวลาที่เริ่ม ปฏิบัติงาน	อุณหภูมิ ความชื้น ความเร็ว ลม นาฬิกาที่ 15	อุณหภูมิ ความชื้น ความเร็ว ลม นาฬิกาที่ 30	อุณหภูมิ ความชื้น ความเร็ว ลม นาฬิกาที่ 45	อุณหภูมิ ความชื้น ความเร็ว ลม นาฬิกาที่ 55	อุณหภูมิ ความชื้น ความเร็ว ลม เฉลี่ย
1							
2							
3							
...							
18							
ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิ ความชื้น และความเร็วลมขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อน							

3.6 การประเมินภาระงานโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

การประเมินงานทางสรีรวิทยาเหมาะสมกับงานที่ต้องทำโดยใช้กล้ามเนื้อขนาดใหญ่หรือหลายจุด เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับการขนย้ายวัสดุ งานที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวมาก เป็นต้น โดยระดับความยากง่ายของการวิเคราะห์หรือการประเมินความล้าขึ้นอยู่กับเครื่องมืออุปกรณ์ที่มี และวิธีการ ซึ่งวิธีการประเมินงานทางสรีรวิทยาที่เป็นที่นิยมคือ การวัดอัตราการเต้นของหัวใจเป็นดัชนีวัด ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมานานสำหรับการประเมินความล้ากายภาพ (physical fatigue) (กิตติ อินทรานนท์, 2548) ดังนั้นผู้วิจัยได้เลือกการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งเป็นเวลา 60 นาที เพื่อเป็นการประเมินงานทางสรีรวิทยาของผู้ถูกทดสอบ

3.6.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้

- 1) ชุดเครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจแบบพกพา (POLAR) 1 ชุด
- 2) เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง
- 3) นาฬิกาจับเวลา 1 อัน

รูปที่ 3.4 เครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจ

3.6.2 การเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

โดยการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ เป็นการวัดอัตราการเต้นของหัวใจเป็นการวัดด้วยชุดเครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจแบบพกพา (POLAR) (ดังแสดงในรูปที่ 3.4) ซึ่งประกอบด้วยแถบอิเล็กทรอนิกส์และตัวรับสัญญาณอัตราการเต้นของหัวใจ โดยผู้ถูกทดสอบคาดแถบอิเล็กทรอนิกส์ที่อก และสวมตัวรับสัญญาณอัตราการเต้นของหัวใจไว้ที่ข้อมือ (ดังแสดงในรูปที่ 3.5) ซึ่งได้ทำการตั้งค่าการเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทุก 15 วินาที จากนั้นทำการวัดและบันทึกค่าอัตราการเต้นของหัวใจทั้งหมดก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และขณะพักหลังปฏิบัติงานของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน ดังนี้

- 1) ทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักเป็นเวลา 2 นาที ก่อนที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า 5 นาที
- 2) ทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงาน โดยทำการสุ่มเวลาการปฏิบัติงาน ซึ่งแบ่งเป็นผู้ถูกทดสอบที่ปฏิบัติงานในช่วงเช้าจำนวน 9 คน โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่ เวลา 08.30 น. ถึง 09.30 น. จำนวน 4 คน และเวลา 10.00 น. ถึง 11.00 น. จำนวน 5 คน และผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานในช่วงบ่ายจำนวน 9 คน โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงาน เวลา 13.00 น. ถึง 14.00 น. จำนวน 5 คน และเวลา 14.30 ถึง 15.30 น. จำนวน 4 คน ซึ่งระยะเวลาในการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้ามี่ความต่อเนื่องกันเป็นเวลา 60 นาที (ดังแสดงในรูปที่ 3.4) และเวลาการปฏิบัติงานของผู้ถูกทดสอบเป็นช่วงเวลาและผู้ถูกทดสอบเป็นคน ๆ เดียวกันทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว

3) ทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบหลังจากนาทีที่ 60 ในขณะที่ผู้ถูกทดสอบหยุดพักหลังจากการปฏิบัติงานตัดหญ้าไปเป็นเวลาอีก 3 นาที โดยทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบภายหลังจากหยุดปฏิบัติงานช่วงวินาทีที่ 31 ถึง วินาทีที่ 60 ช่วงวินาทีที่ 91 ถึง วินาทีที่ 120 และช่วงวินาทีที่ 151 ถึง วินาทีที่ 180

รูปที่ 3.5 ผู้ถูกทดสอบคาดแถบอิเล็กทรอนิกส์ที่อกและสวมตัวรับสัญญาณที่ข้อมือ

รูปที่ 3.6 ผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

3.6.3 ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

หลักในการปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบเป็นดังนี้ คือ ทำการสูบลมเวลาการปฏิบัติงานทั้งฤดูร้อน และฤดูหนาวของผู้ถูกทดสอบก่อนทำการเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จากนั้นทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน 5 นาที จากนั้นให้ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าติดต่อกันเป็นเวลา 60 นาที ในบริเวณพื้นที่ราบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยที่ไม่มีการหยุดพักขณะปฏิบัติงาน แล้วขณะที่ผู้ถูกทดสอบกำลังปฏิบัติงานตัดหญ้าอยู่นั้นผู้วิจัยทำการวัดอุณหภูมิสภาพแวดล้อมบริเวณผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าในนาที่ที่ 15, 30, 45 และ 55 ตามลำดับ หลังจากผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานครบ 60 นาทีเป็นที่เรียบร้อยแล้วให้หยุดการทำงานทันทีแล้ววัดอัตราการเต้นของหัวใจในขณะที่พักหลังจากการปฏิบัติงานเป็นเวลา 3 นาที จากนั้นนำค่าอัตราการเต้นของหัวใจที่ได้ในแต่ละช่วงไปหาค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้เป็นค่าอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูกาลนั้นๆ ซึ่งข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน
- 2) ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงาน
- 3) ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบหลังปฏิบัติงาน โดยแบ่งเป็น
 - ช่วงที่ 1 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงาน วินาทีที่ 31 ถึงวินาทีที่ 60
 - ช่วงที่ 2 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงาน วินาทีที่ 91 ถึงวินาทีที่ 120
 - ช่วงที่ 3 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงาน วินาทีที่ 151 ถึงวินาทีที่ 180

3.6.4 การวิเคราะห์ภาระงานอัตราการเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

การวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า (ภาคสนาม) โดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง โดยมีปัจจัยคือ ฤดูกาล ซึ่งมีจำนวน 2 ระดับ คือ ฤดูร้อนและฤดูหนาว ซึ่งได้กำหนดช่วงระยะเวลาในแต่ละฤดูกาล โดยให้มีสภาพแวดล้อมและลักษณะของหญ้าคล้ายคลึงกันคือมีใบหญ้าหนาและสีเขียวใกล้เคียงกันทั้ง 2 ฤดู เพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างลักษณะของใบหญ้าในการปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ โดยได้แบ่งเป็น ฤดูร้อน คือ ช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และฤดูหนาว คือ ช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม สำหรับตัวแปรตาม คือ ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบ

ตารางที่ 3.2 การออกแบบทดสอบค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ โดยมีฤดูกาลเป็นปัจจัย

ฤดูร้อน		ฤดูหนาว	
ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ	ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ
1		1	
2		2	
3		3	
4		4	
5		5	
6		6	
7		7	
8		8	
9		9	
10		10	
11		11	
12		12	
13		13	
14		14	
15		15	
16		16	
17		17	
18		18	

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพิจารณาถึงองค์ประกอบการทดลอง 2 ส่วน คือ ปัจจัยการทดลองและความสามารถของผู้ถูกทดสอบ โดยปัจจัยการทดลองในงานวิจัยนี้มีปัจจัยเดียวคือ ฤดูกาล มี 2 ระดับ ฤดูร้อนและฤดูหนาว ส่วนความสามารถของผู้ถูกทดสอบ ผู้วิจัยได้พิจารณาความสามารถในการปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบมีความเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของผู้ถูกทดสอบไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ ดังแสดงในภาคผนวก ง ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยเดียว

(One-Way ANOVA) และการทดลองนี้เป็นการออกแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design)

3.7 การประเมินระดับการทำงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า

ความหนักของการปฏิบัติงานตัดหญ้าคือต้องสะพายเครื่องตัดหญ้าที่มีน้ำหนักเฉลี่ย 10 กิโลกรัม ติดตัวตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานตัดหญ้า พนักงานตัดหญ้าต้องบังคับเครื่องตัดหญ้าไปตามตำแหน่งของหญ้าโดยใช้ลำตัวและการบังคับของมือ การปฏิบัติงานของพนักงานตัดหญ้าจึงใช้กล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อแขนในการรับน้ำหนักของเครื่องตัดหญ้า ออกแรงบิดเอี้ยวลำตัว และย้ายเครื่องตัดหญ้าไปมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความล้าของกล้ามเนื้อ โดยทำการเปรียบเทียบด้วยค่าศักย์ทางไฟฟ้า (electromyography : EMG) ที่วัดได้ขณะที่กล้ามเนื้อหดตัวสูงสุด (maximal voluntary contraction : MVC) ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากการทดสอบภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด โดยให้กล้ามเนื้อออกแรงในท่าทางหนึ่ง ๆ ที่ทำให้เกิดการหดตัวของกล้ามเนื้อสูงสุดในส่วนของกล้ามเนื้อที่ผู้วิจัยสนใจ คือ กล้ามเนื้อหลังส่วนบน (Trapezius) กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง (Erector spinae) และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียลิส (Flexor carpi radialis)

3.7.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

น้ำหนักของเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งมีหลายขนาด เช่น ขนาดน้ำหนัก 7.5, 8.7, 9.5, 10 และ 12.5 กิโลกรัม เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งขนาดน้ำหนัก 10 กิโลกรัม มาทำการทดสอบขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า เนื่องจากให้มีขนาดน้ำหนักเท่ากับเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน และพนักงานตัดหญ้าส่วนใหญ่ใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งขนาด 10 กิโลกรัมในการปฏิบัติงานตัดหญ้าภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีเครื่องมืออุปกรณ์ดังนี้

- 1) เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง (ขนาดน้ำหนัก 10 กิโลกรัม)
- 2) เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน (ขนาดน้ำหนัก 10 กิโลกรัม)
- 3) เครื่องอิเล็กทรอนิกส์โทรมัยโอกราฟฟี 1 เครื่อง (MEGA รุ่น ME3000P)
- 4) แผ่นอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 12 แผ่นต่อผู้ถูกทดสอบ 1 คน
- 5) เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง
- 6) นาฬิกาจับเวลา 1 อัน

รูปที่ 3.7 เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้อแข็ง

รูปที่ 3.8 เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้ออ่อน

รูปที่ 3.9 เครื่องอิเล็กโทรไมโอแกรม (MEGA รุ่น ME3000P)

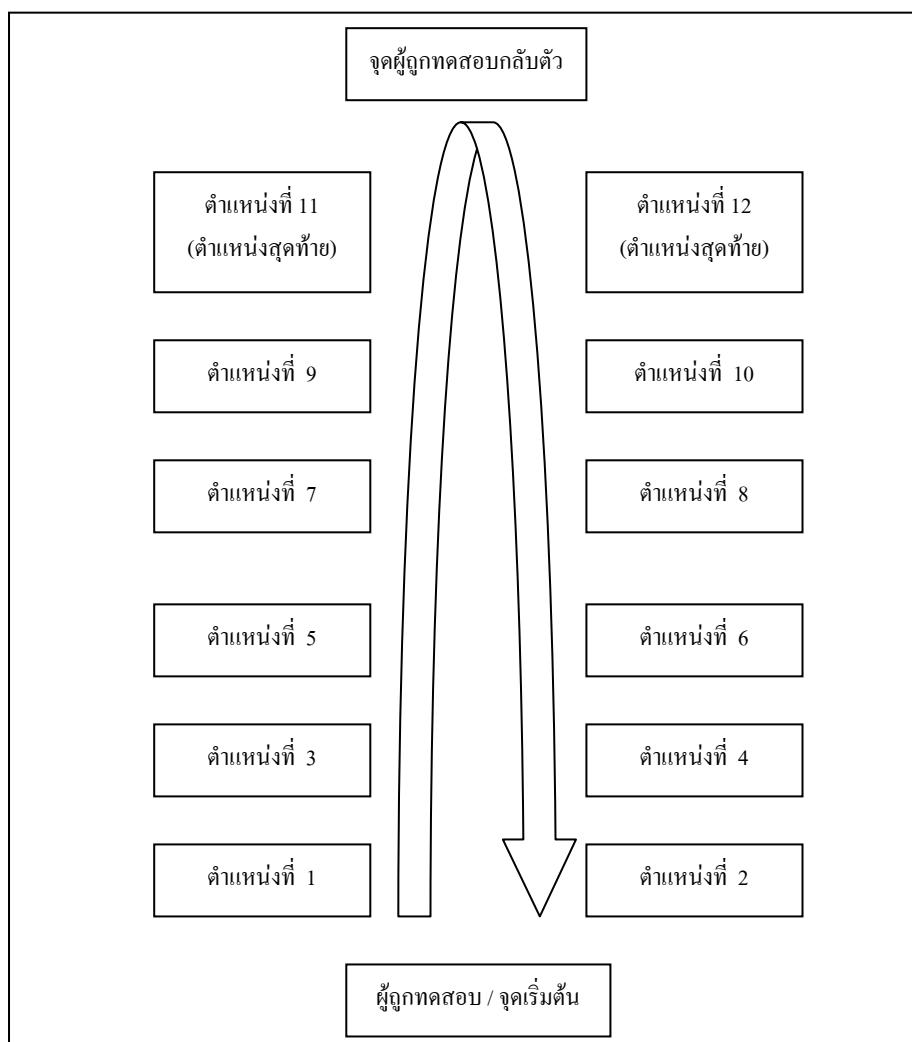
3.7.2 การเก็บข้อมูลภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และ กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม

ผู้วิจัยได้จำลองสถานการณ์ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบบริเวณห้องปฏิบัติการการเกษตรขึ้นมา โดยจำลองเหตุการณ์ของการปฏิบัติงานตัดหญ้าให้เหมือนกับท่าทางในการปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนาม เนื่องจากขีดจำกัดของเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไอกราฟฟ์ที่ไม่สามารถนำไปวัดภาระงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนามได้ ผู้วิจัยได้ทำการวัดภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน โดยให้ผู้ถูกทดสอบใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้อแข็งและข้ออ่อนในการปฏิบัติงาน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติงานตัดหญ้าขณะจำลองเหตุการณ์ ดังนี้

1) ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าขณะจำลองโดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งเป็นเวลา 10 นาที เมื่อทำการทดสอบแบบสายสะพายข้อแข็งเสร็จให้ผู้ถูกทดสอบนั่งพักเป็นเวลา 30 นาที จากนั้นผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าขณะจำลองโดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อนเป็นเวลา 10 นาที

2) ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าแบบจำลอง ผู้ถูกทดสอบเหยียดงานไทม์เครื่องตัดหญ้าสายสะพายทั้ง 2 แบบ ไปยังตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้ โดยเริ่มต้นจากการเหยียดงานไทม์ไปยังทางตำแหน่งด้านซ้ายก่อน (ตำแหน่งที่ 1) แล้วเหยียดงานไทม์ไปทางด้านขวา (ตำแหน่งที่ 2) จากนั้นผู้ถูกทดสอบจึงเดินตรงต่อไป โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการก้าวเท้าเดินของผู้ถูกทดสอบ แล้วทำการเหยียดงานไทม์ไปยังตำแหน่งที่ 3 แล้วเหยียดงานไทม์ไปยังตำแหน่งที่ 4 แล้วผู้ถูกทดสอบจึงเดินตรงต่อไปเพื่อทำการเหยียดงานไทม์ไปยังตำแหน่งที่ 5 และ 6 ตามลำดับ ผู้ถูก

ทดสอบทำการเหวี่ยงงานใบมีดให้ครบตามตำแหน่งที่กำหนดไว้ จนถึงที่สุดตำแหน่งสุดท้าย ให้ผู้ถูกทดสอบหมุนตัวกลับมาแล้วทำการเหวี่ยงงานใบมีดที่ตำแหน่งสุดท้ายทางด้านซ้าย (ตำแหน่งที่ 12) ของผู้ถูกทดสอบเป็นตำแหน่งแรก แล้วเหวี่ยงงานใบมีดไปทางตำแหน่งสุดท้ายด้านขวา (ตำแหน่งที่ 11) ของผู้ถูกทดสอบ แล้วทำการเหวี่ยงงานใบมีดไปยังตำแหน่งที่ 10 แล้วเหวี่ยงงานใบมีดไปยังตำแหน่งที่ 9 แล้วจึงเดินตรงต่อไปเพื่อทำการเหวี่ยงงานใบมีดไปยังตำแหน่งที่ 8 และ 7 ตามลำดับทำการเหวี่ยงงานใบมีดจนครบทุกตำแหน่งจนถึงจุดเริ่มต้นแล้ว ให้ผู้ถูกทดสอบทำการหมุนตัวกลับแล้วเดินตรงไปเหวี่ยงงานใบมีดไปยังตำแหน่งตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น ดังแสดงในรูปที่ 3.10 จนผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าในขณะที่จำลองครบเป็นเวลา 10 นาทีทั้งเครื่องตัดหญ้าสายสะพายแบบข้อแข็งและข้ออ่อน

รูปที่ 3.10 แสดงตำแหน่งในการเหวี่ยงงานใบมีดเครื่องตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ

รูปที่ 3.11 การเหวี่ยงงานโบริมิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งไปยังตำแหน่งที่กำหนด

รูปที่ 3.12 การเหวี่ยงงานโบริมิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อนไปยังตำแหน่งที่กำหนด

3.7.3 กล้ามเนื้อที่ทำการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาข้อมูลภาระงานของกล้ามเนื้อ 4 ชุด คือ

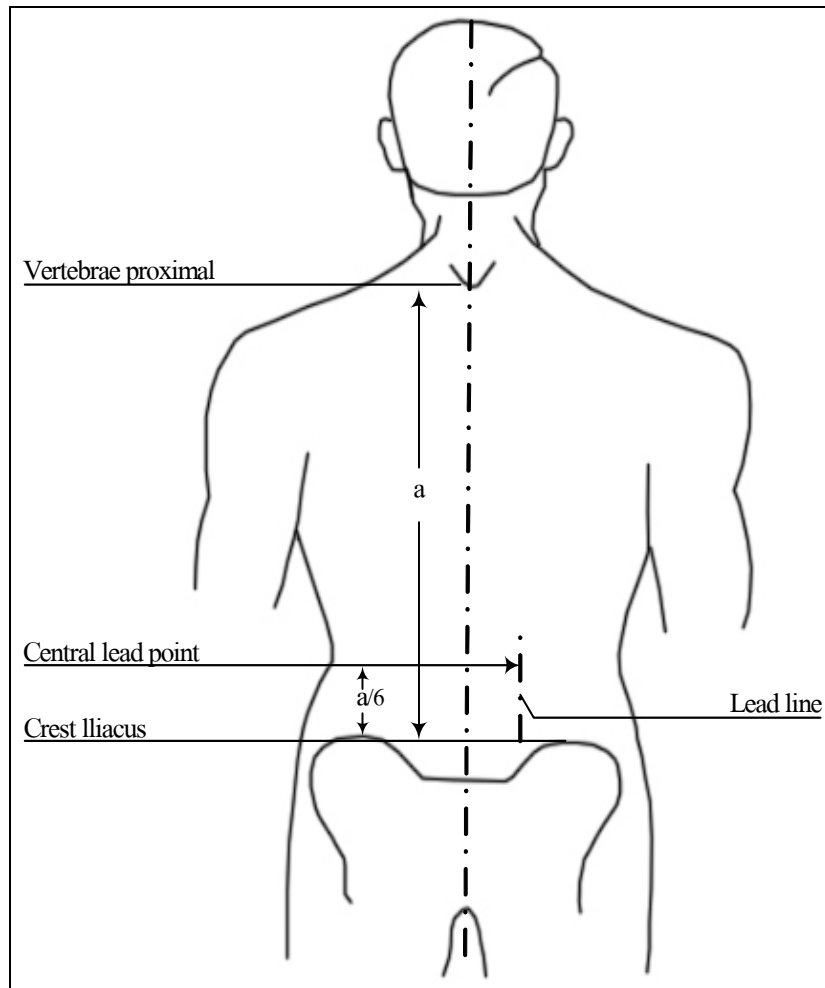
- 1) กล้ามเนื้ออิเรคเตอร์สไปนิเป็นกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง 2 ชุด คือ กล้ามเนื้อหลังล่างด้านซ้าย 1 ชุด และ กล้ามเนื้อหลังล่างด้านขวา 1 ชุด ดังแสดงในรูปที่ 3.13
- 2) กล้ามเนื้อทราพีเซียสเป็นกล้ามเนื้อหลังส่วนบน 1 ชุด ดังแสดงในรูปที่ 3.14
- 3) กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียลิส ด้านซ้าย 1 ชุด ดังแสดงในรูปที่ 3.15

ซึ่งกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุดนี้เป็นกล้ามเนื้อหลักในการออกแรงยกเครื่องตัดหญ้าทั้งแบบสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนในการปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ

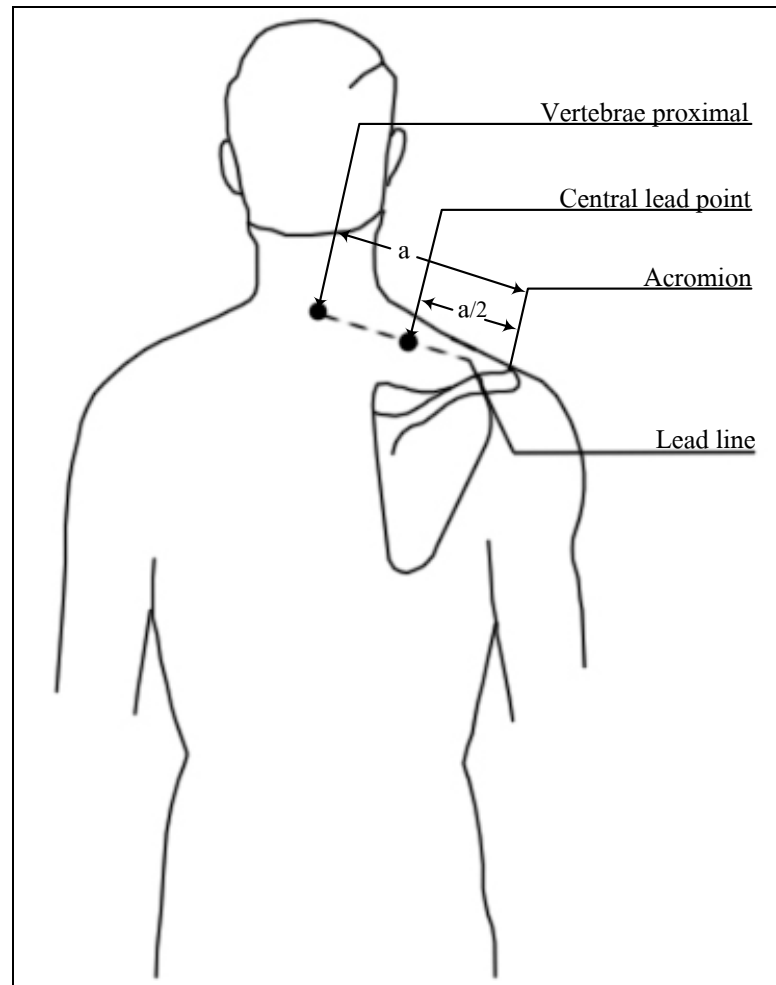
3.7.4 การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อ

การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อเป็นการวัดสัญญาณไฟฟ้าจากกล้ามเนื้อ โดยใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์โอกราฟฟี ซึ่งการวัดภาระงานของกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุดในงานวิจัยนี้ได้ติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์บนผิวหนังของผู้ถูกทดสอบตามตำแหน่งต่อไปนี้

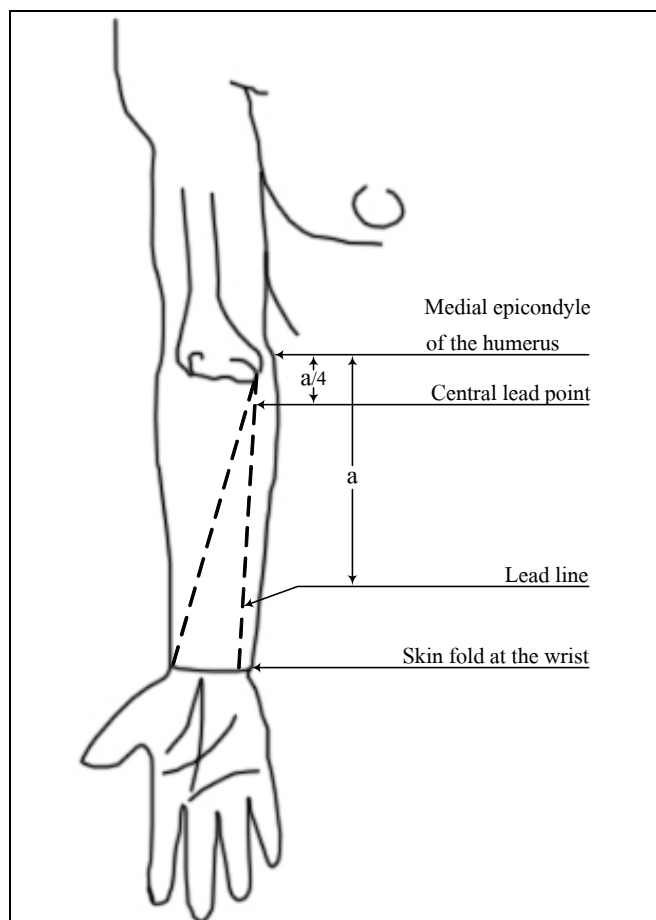
- กล้ามเนื้อ Erector spinae ขวา (หรือซ้าย) ทำการติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์ 2 แผ่น ห่างจากกระดูกสันหลังไปทางด้านขวา (หรือซ้าย) ประมาณ 1 นิ้ว โดยให้แผ่นล่างอยู่บริเวณกระดูกหลังส่วนล่างท่อนที่ 4-5 (L4-5) และห่างจากขอบเอวกางเกงของผู้ถูกทดสอบประมาณ 1 นิ้ว จากนั้นติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์อีกแผ่นหนึ่ง (แผ่นกราวด์) ห่างจาก 2 แผ่นแรกเป็นระยะทางเท่า ๆ กัน ดังแสดงในรูปที่ 3.13
- กล้ามเนื้อ Trapezius ทำการติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์ 2 แผ่นบนสะบักขวาในแนวทแยงจากซ้ายขึ้นไปขวา โดยให้แผ่นซ้ายอยู่ห่างจากกระดูกหลังช่วงอกท่อนที่ 3 (T3) ระยะประมาณ 1 นิ้ว ติดแผ่นขวาห่างจากแผ่นซ้ายประมาณ 1 นิ้ว จากนั้นติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์อีกแผ่นหนึ่ง (แผ่นกราวด์) ห่างจาก 2 แผ่นแรกเป็นระยะทางเท่า ๆ กัน ดังแสดงในรูปที่ 3.14
- กล้ามเนื้อ Flexor carpi radialis ทำการติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์ 2 แผ่นห่างจากปุ่มกระดูกของข้อศอกแขนซ้ายด้านในของผู้ถูกทดสอบไปทางด้านปลายแขนประมาณ 1 นิ้ว จากนั้นติดแผ่นอิเล็กทรอนิกส์อีกแผ่นหนึ่ง (แผ่นกราวด์) ห่างจาก 2 แผ่นแรกเป็นระยะทางเท่า ๆ กัน ดังแสดงในรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.13 กล้ามเนื้อ Erector spinae (Noish, 1992)

รูปที่ 3.14 กล้ามเนื้อ Trapezius (Niosh, 1992)

รูปที่ 3.15 กล้ามเนื้อ Flexor carpi radialis (Niosh, 1992)

3.7.5 การวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ (Maximum Voluntary Contraction ; %MVC)

การวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อเป็นการใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ โตรมัยโอกราฟฟี สำหรับการวัดสัญญาณไฟฟ้ากล้ามเนื้อในขณะที่กล้ามเนื้อทราพีเซียสออกแรงสูงสุด โดยให้ผู้ถูกทดสอบยืนตรงดังรูปที่ 3.16 แล้วปรับโซ่ให้มีความยาวในระดับที่ผู้ถูกทดสอบสามารถจับได้พอดี โดยที่แขนของผู้ถูกทดสอบตั้ง หลังจากนั้นให้ผู้ถูกทดสอบออกแรงดึงโซ่ให้มากที่สุดโดยใช้แรงจากหัวไหล่ทั้งสองข้างเป็นเวลา 5 วินาทีแล้วทำการบันทึกค่าสัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากกล้ามเนื้อทราพีเซียส

รูปที่ 3.16 ผู้ถูกทดสอบอยู่ในท่ายืนตรงเตรียมออกแรงดึงโซ่

การวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้ออิเรคเตอร์สไปนีนัน ผู้ถูกทดสอบนอนราบกับพื้นแล้วออกแรงในการยกลำตัวท่อนบนขึ้นต้านแรงกดภายนอกเป็นเวลา 5 วินาที โดยที่ส่วนแขนขนานกับลำตัวทั้งสองข้าง ส่วนขาของผู้ถูกทดสอบวางราบอยู่กับพื้นและไม่ให้ผู้ถูกทดสอบยกขาขึ้นขณะออกแรง แล้วทำการบันทึกค่าสัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากกล้ามเนื้ออิเรคเตอร์สไปนีนี ท่าทางของผู้ถูกทดสอบในขณะที่ทำการวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อ ดังแสดงในรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 ผู้ถูกทดสอบนอนราบกับพื้นแล้วออกแรงในการยกลำตัวท่อนบนขึ้นต้านแรงกดภายนอก

การวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส ให้ผู้ถูกทดสอบอยู่ในท่าแขนซ้ายท่อนล่างตั้งฉากกับลำตัว แล้วให้ผู้ถูกทดสอบออกแรงงอข้อมือด้านแรงต้านของผู้ทดสอบให้มากที่สุด โดยปล่อยแขนขวาวนากับลำตัว เป็นเวลา 5 วินาที แล้วทำการบันทึกค่าสัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส ดังแสดงในรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 แสดงท่าทางการวัดการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส

3.7.6 การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงาน

การวัดภาระงานของกล้ามเนื้อขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนทำได้โดยใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์โทรมัยโอกราฟฟีในการวัดสัญญาณไฟฟ้ากล้ามเนื้อทั้งสิ้นจากการจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าเป็นเวลา 10 นาที จากนั้นนำค่าสัญญาณไฟฟ้าจากการหดตัวสูงสุดของกล้ามเนื้อทั้งสิ้นมาหารค่าสัญญาณไฟฟ้าของกล้ามเนื้อทั้งสิ้นในขณะปฏิบัติงานแล้วคูณด้วย 100 ค่าที่ได้จึงเป็นค่าภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับขณะหดตัวสูงสุด (%MVC)

3.7.7 การวิเคราะห์ค่าภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

การวัดภาระงานกล้ามเนื้อทั้งสิ้นของผู้ถูกทดสอบนั้นมีเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนในการจำลองขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยมีปัจจัยดังนี้

- เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายจำนวน 2 ระดับ คือ แบบข้อแข็งและแบบข้ออ่อน

- ตัวแปรตามคือภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส

ตารางที่ 3.3 การออกแบบการทดสอบภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน โดยเครื่องตัดหญ้าแบบ สายสะพายเป็นปัจจัย

ชนิดของเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพาย			
ข้อแข็ง		ข้ออ่อน	
ผู้ถูกทดสอบ	ค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน (%MVC)	ผู้ถูกทดสอบ	ค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน (%MVC)
1		1	
2		2	
3		3	
4		4	
5		5	
6		6	
7		7	
8		8	
9		9	
10		10	
11		11	
12		12	
13		13	
14		14	
15		15	
16		16	
17		17	
18		18	

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลภาระงานกล้ามเนื้อของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน ผู้วิจัยพิจารณาถึงองค์ประกอบการทดลอง 2 ส่วน คือ ปัจจัยการทดลองและความสามารถของผู้ถูกทดสอบ โดยปัจจัยการทดลองในงานวิจัยนี้มีปัจจัยเดียวคือ เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพาย มี 2 ระดับ แบบข้อแข็งและแบบข้ออ่อน ส่วนความสามารถของผู้ถูกทดสอบ ผู้วิจัยได้พิจารณาความสามารถในการทำงานของผู้ถูกทดสอบเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของผู้ถูกทดสอบไม่มีผลต่อค่าภาระงานกล้ามเนื้อ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยเดียว (One-Way ANOVA) และการทดลองนี้เป็นการออกแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

4.1 กล่าวนำ

บทนี้เป็นการนำเสนอและรายงานผลการวิจัยที่ได้จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งวิเคราะห์และอภิปรายถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

- 1) คุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ
- 2) ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ
- 3) ผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบ
- 4) การประเมินอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า
- 5) สภาพอากาศของฤดูกาลที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจในการปฏิบัติงานตัดหญ้า
- 6) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในขณะที่พักและขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว
- 7) ระดับการทำงานของกล้ามเนื้อในขณะที่จำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็งและข้ออ่อน

4.2 คุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ

จากข้อมูลของผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คนที่ปฏิบัติงานตัดหญ้ามีค่าเฉลี่ยของอายุเท่ากับ 32.67 ปี มีค่าเฉลี่ยของน้ำหนักตัวเท่ากับ 57.44 กิโลกรัม มีค่าเฉลี่ยของส่วนสูงเท่ากับ 169.17 เซนติเมตร และค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกายเท่ากับ 20.02 ซึ่งสภาวะของร่างกายพนักงานตัดหญ้า (ผู้ถูกทดสอบ) มีความสมดุลกันระหว่างน้ำหนักตัวและส่วนสูงซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้ค่าดัชนีมวลกายเป็นเกณฑ์

ตารางที่ 4.1 คุณลักษณะทางกายภาพของผู้ถูกทดสอบ

ผู้ถูกทดสอบ	อายุ (ปี)	น้ำหนัก (กิโลกรัม)	ส่วนสูง (เซนติเมตร)	ดัชนีมวลกาย (BMI)
1	31	62	167	22.23
2	26	48	162	18.29
3	43	65	175	21.22
4	23	60	173	20.05
5	47	60	168	21.26
6	41	58	171	19.84
7	26	52	169	18.21
8	27	65	175	21.22
9	41	53	165	19.47
10	34	55	168	19.49
11	22	63	176	20.34
12	49	61	172	20.62
13	32	59	173	19.73
14	27	68	177	21.71
15	21	62	169	21.71
16	36	50	160	19.53
17	40	47	161	18.13
18	22	53	164	19.71
ค่าเฉลี่ย	32.7±9.1	57.8±6.2	169.2±5.3	20.2±1.2

4.3 ระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบ

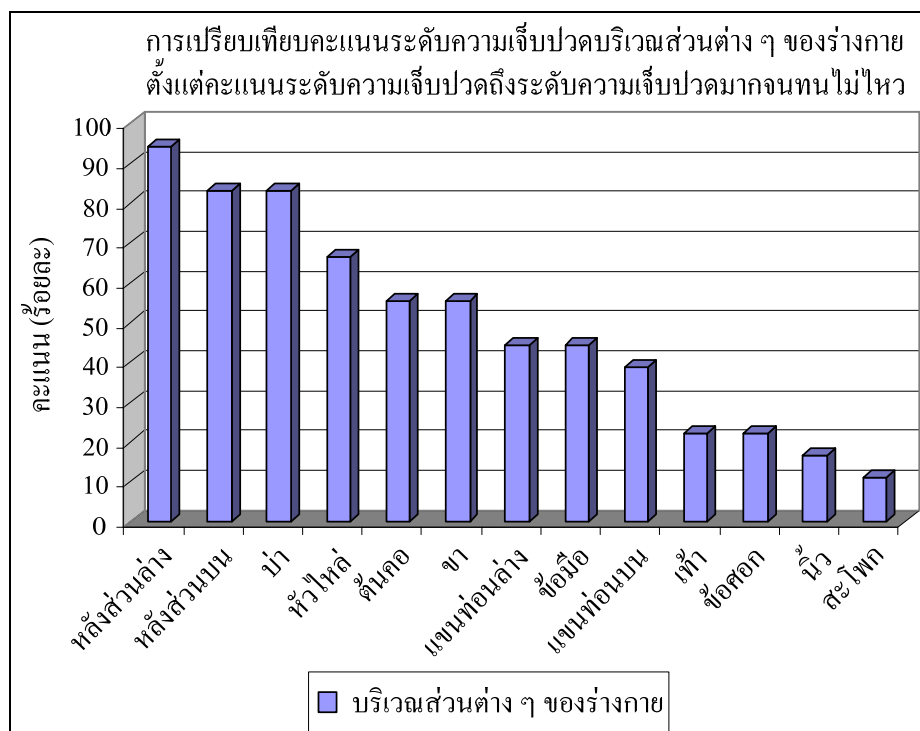
ผลของการตอบแบบสอบถามระดับคะแนนความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คนในการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งปฏิบัติงานตัดหญ้าบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผู้ถูกทดสอบให้คะแนนระดับความเจ็บปวด 0 ถึง 5 บริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ

บริเวณร่างกาย	คะแนนระดับความเจ็บปวด						รวม
	ไม่เจ็บปวดเลย	เจ็บปวดเล็กน้อย	เจ็บปวด	เจ็บปวดปานกลาง	เจ็บปวดมาก	เจ็บปวดมากจนทนไม่ไหว	
หัวไหล่	27.77	5.55	5.55	38.88	16.66	5.55	100.00
บ่า	11.11	5.55	5.55	50.00	16.66	11.11	100.00
ต้นคอ	11.11	33.33	11.11	27.77	16.66	0.00	100.00
หลังส่วนบน	11.11	5.55	16.66	16.66	27.77	22.22	100.00
หลังส่วนล่าง	5.55	0.00	11.11	22.22	38.88	22.22	100.00
สะโพก	83.33	5.55	5.55	5.55	0.00	0.00	100.00
ขา	27.77	16.66	27.77	22.22	5.55	0.00	100.00
เท้า	66.66	11.11	11.11	11.11	0.00	0.00	100.00
แขนท่อนบน	33.33	27.77	11.11	27.77	0.00	0.00	100.00
ข้อศอก	66.66	11.11	5.55	16.66	0.00	0.00	100.00
แขนท่อนล่าง	44.44	11.11	16.66	27.77	0.00	0.00	100.00
ข้อมือ	33.33	22.22	11.11	33.33	0.00	0.00	100.00
นิ้ว	72.22	11.11	5.55	11.11	0.00	0.00	100.00

ผลระดับคะแนนความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คน ที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 นั้น ผู้วิจัยได้นำคะแนนตั้งแต่ระดับความเจ็บปวดจนถึงคะแนนระดับความเจ็บปวดมากจนทนไม่ไหวมาทำการเปรียบเทียบบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้ง 13 ตำแหน่ง พบว่าบริเวณหลังส่วนล่างมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 94.43% รองลงมาคือ บริเวณบ่าและบริเวณหลังส่วนบนมีคะแนนเฉลี่ย 83.32% บริเวณหัวไหล่มีคะแนนเฉลี่ย 66.64% บริเวณต้นคอและบริเวณขามีคะแนนเฉลี่ย 55.54% ตามลำดับ ส่วนบริเวณสะโพกมีระดับความเจ็บปวดเฉลี่ยต่ำสุดคือ 11.10% จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ผู้ถูกทดสอบมีการบิดเอี้ยวลำตัวในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยในการเคลื่อนไหวก่อนตัดหญ้าไปตามตำแหน่งของหญ้าตลอดเวลา จึงทำให้ผู้ถูกทดสอบเกิดการเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่าง นอกจากนี้การสะพายเครื่องตัดหญ้าอยู่ตลอดเวลาทำให้น้ำหนักจากเครื่องตัดหญ้ากดทับบริเวณบ่า

หัวไหล่และหลังส่วนบน ส่วนบริเวณสะโพกนั้นผู้ถูกทดสอบมีความเจ็บปวดน้อยที่สุดเนื่องจากผู้ถูกทดสอบใช้บริเวณส่วนสะโพกน้อยกว่าบริเวณส่วนอื่น ๆ ของร่างกายในการปฏิบัติงานตัดหญ้า

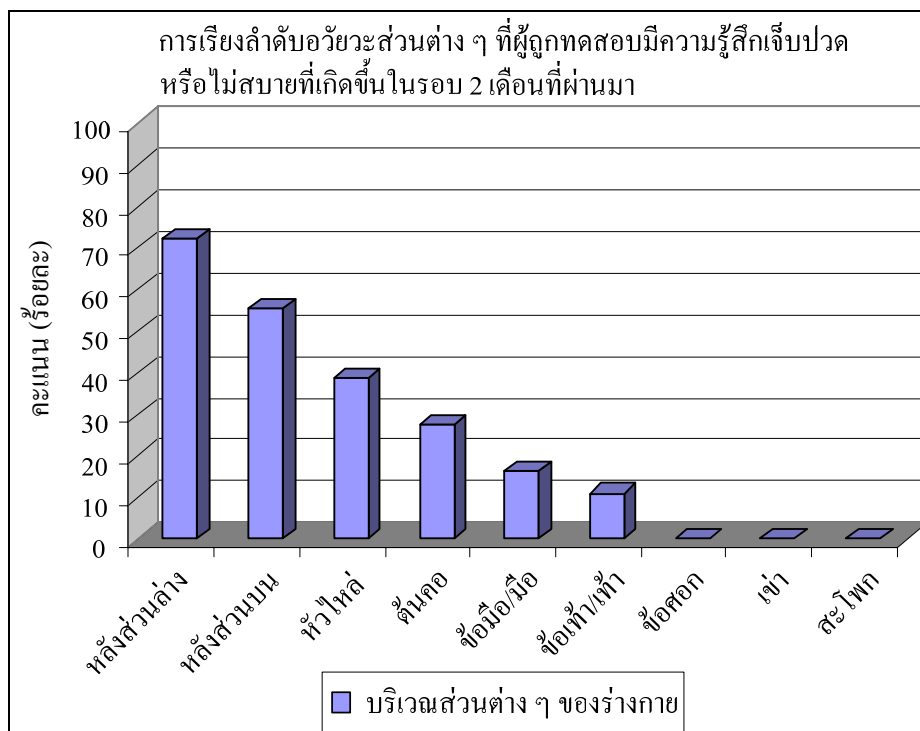
รูปที่ 4.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

4.4 ผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบ

ผลการตอบแบบสอบถามผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คนในการปฏิบัติงานตัดหญ้าบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่เคยมีความรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายเกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของผู้ถูกทดสอบในรอบ 12 เดือน และในช่วง 7 วัน ที่ผ่านมาหรือไม่ ซึ่งแบบสอบถามนี้แปลมาจากแบบสอบถาม Standardised Nordic Questionnaires for the analysis of musculoskeletal Symptoms (Kuorinka et al., 1987) และในตารางที่ 4.3 เป็นการสรุปผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คน

ตารางที่ 4.3 ผลการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบที่มีความรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายที่เกิดขึ้นกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ใน 12 เดือน และในช่วง 7 วัน ที่ผ่านมา

อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 18 คน (100%)		
	ใน 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยรู้สึกเจ็บปวด หรือไม่สบายที่เกิดขึ้นกับ อวัยวะส่วนต่าง ๆ หรือไม่	ใน 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยถูกห้ามไม่ให้ ทำงานตามปกติ (ทั้งที่ บ้านและที่ทำงาน) อัน เนื่องจากปัญหาที่เกิด ขึ้นกับอวัยวะต่าง ๆ หรือไม่	คุณเคยมีปัญหา ในช่วง 7 วัน ที่ผ่านมา หรือไม่
1. ต้นคอ	จำนวน 5 คน (27.78%)	ไม่มี	ไม่มี
2. หัวไหล่	จำนวน 7 คน (38.89%)	ไม่มี	ไม่มี
3. ข้อศอก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
4. ข้อมือ/มือ	จำนวน 3 คน (16.67%)	ไม่มี	ไม่มี
5. หลังส่วนบน	จำนวน 10 คน (55.56%)	ไม่มี	ไม่มี
6. หลังส่วนล่าง	จำนวน 13 คน (72.22%)	จำนวน 2 คน (11.11%)	ไม่มี
7. สะโพกหรือต้นขา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
8. เข่า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
9. ข้อเท้าหรือเท้า	จำนวน 2 คน (11.11%)	จำนวน 1 คน (5.56%)	ไม่มี

รูปที่ 4.2 แผนภูมิแท่งแสดงการเรียงลำดับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ที่ผู้ถูกทดสอบมีความรู้สึกเจ็บปวด

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลของการตอบแบบสอบถามผู้ถูกทดสอบ 18 คน ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาที่มีความรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายในส่วนของอวัยวะหลังส่วนล่างมากที่สุด ซึ่งมีผู้ถูกทดสอบจำนวน 13 คน และมีผู้ถูกทดสอบจำนวน 2 คนจาก 13 คน ที่เคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานปกติอันเนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับอวัยวะหลังส่วนล่าง รองมาเป็นอวัยวะหลังส่วนบนจำนวน 10 คน อวัยวะหัวไหล่จำนวน 7 คน อวัยวะต้นคอจำนวน 5 คน อวัยวะข้อมือหรือมือจำนวน 3 คน อวัยวะข้อเท้าหรือเท้าจำนวน 2 คน และมีผู้ถูกทดสอบจำนวน 1 คนจาก 2 คน ที่เคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานปกติอันเนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับอวัยวะข้อเท้าหรือเท้า ส่วนอวัยวะข้อศอก สะโพก และเข่า ของผู้ถูกทดสอบไม่มีความรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

ผลข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดของผู้ถูกทดสอบ 18 คนที่ได้ตอบแบบสอบถามมีความเหมือนและสอดคล้องกัน ซึ่งเห็นได้ว่าบริเวณอวัยวะของร่างกายที่ผู้ถูกทดสอบมีความเจ็บปวดมากที่สุด คือ บริเวณหลังส่วนล่าง รองลงมาเป็นบริเวณหลังส่วนบน บ่า หัวไหล่ และต้นคอ ตามลำดับ ส่วนบริเวณสะโพกมีความเจ็บปวดน้อยที่สุด

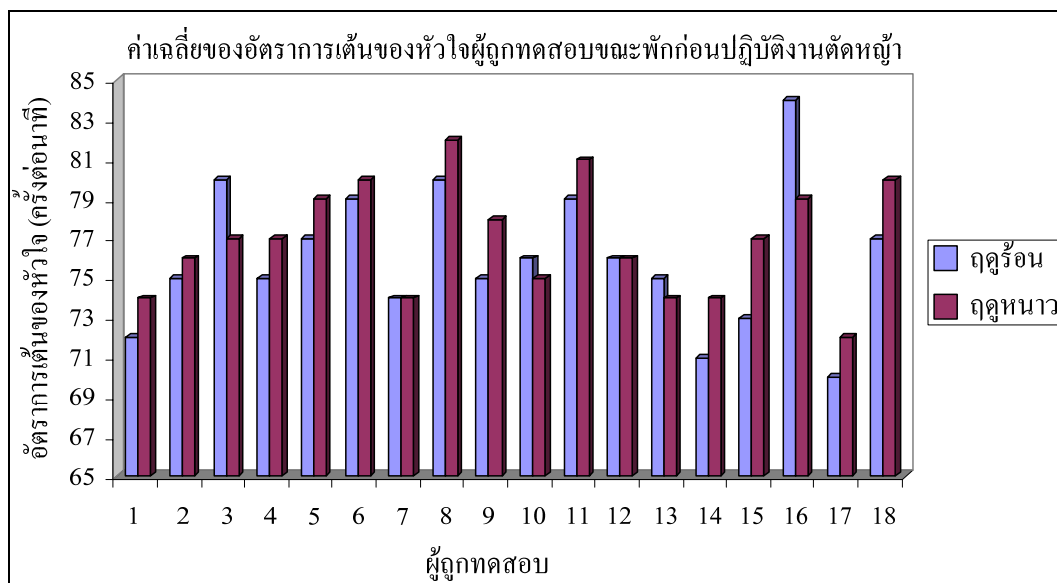
4.5 ผลของค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และหลังปฏิบัติงานตัดหญ้า

4.5.1 ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน

การวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ 18 คน ทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว ขณะพักก่อนที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนาม ได้ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงานตัดหญ้า

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะพักก่อนปฏิบัติงาน ฤดูร้อน (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะพักก่อนปฏิบัติงาน ฤดูหนาว (BPM)
1	72.0	74.0
2	75.0	76.0
3	80.0	77.0
4	75.0	77.0
5	77.0	79.0
6	79.0	80.0
7	74.0	74.0
8	80.0	82.0
9	75.0	78.0
10	76.0	75.0
11	79.0	81.0
12	76.0	76.0
13	75.0	74.0
14	71.0	74.0
15	73.0	77.0
16	84.0	79.0
17	70.0	72.0
18	77.0	80.0
ค่าเฉลี่ย	76.0	77.0

รูปที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงานตัดหญ้า

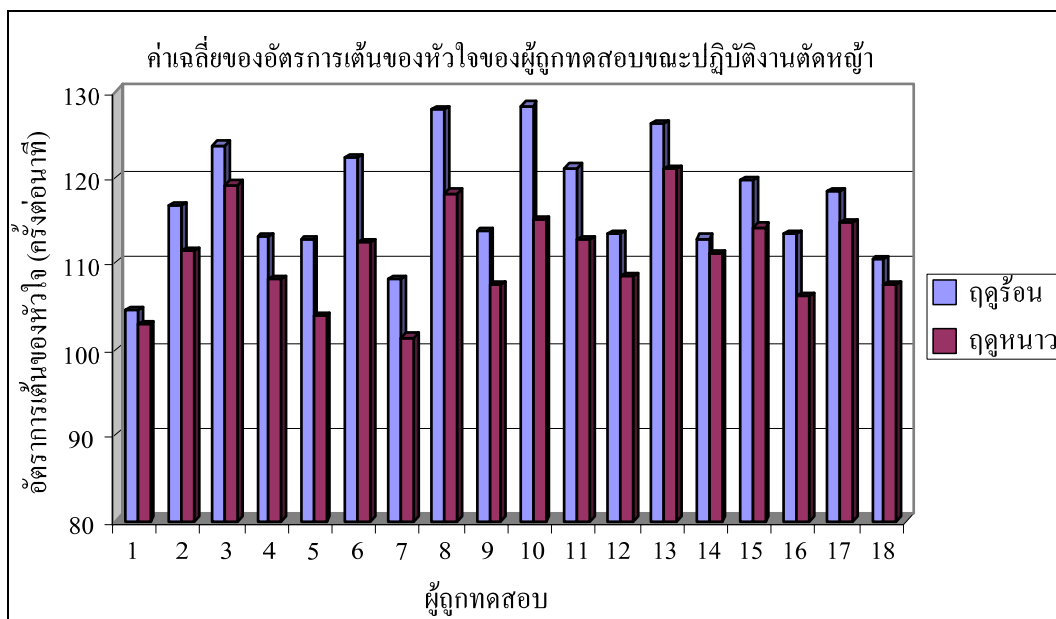
ผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนการปฏิบัติงานตัดหญ้าทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาวอยู่ระหว่าง 70-84 ครั้งต่อนาที จากตารางที่ 4.4 เห็นได้ว่าผู้ถูกทดสอบคนที่ 16 มีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมากที่สุดคือ 5 ครั้งต่อนาที แต่ผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวเพียง 1 ครั้งต่อนาที ซึ่งผู้ถูกทดสอบทุกคนมีอัตราการเต้นของหัวใจอยู่ในเกณฑ์ปกติ และค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจฤดูร้อนและฤดูหนาวของแต่ละคนมีความใกล้เคียงกัน จากการวัดอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานสามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลของอัตราการเต้นของหัวใจในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าได้ เพื่อเป็นการประเมินภาระงานทางสรีรวิทยาของผู้ถูกทดสอบจากอัตราการเต้นของหัวใจในการปฏิบัติงานตัดหญ้า

4.5.2 ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

ผลของการวัดอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คนขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งติดต่อกันเป็นเวลา 60 นาทีโดยที่ไม่มีหยุดพักขณะปฏิบัติงานนั้น พบว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนผู้ถูกทดสอบมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจสูงกว่าในฤดูหนาว ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะปฏิบัติงาน (BPM) ฤดูร้อน	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะปฏิบัติงาน (BPM) ฤดูหนาว
1	104.6	102.9
2	116.6	111.4
3	123.8	119.2
4	113.1	108.1
5	112.8	103.9
6	122.4	112.3
7	108.1	101.4
8	128.0	118.2
9	113.8	107.4
10	128.4	115.1
11	121.1	112.7
12	113.3	108.5
13	126.2	120.9
14	112.9	111.1
15	119.7	114.2
16	113.5	106.2
17	118.3	114.8
18	110.5	107.4
ค่าเฉลี่ย	117.1	110.9

รูปที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 4.5 พบว่าขณะที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าในสภาพอากาศฤดูร้อนมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจเท่ากับ 117.1 ครั้งต่อนาที และในสภาพอากาศฤดูหนาวมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจเท่ากับ 110.9 ครั้งต่อนาที และเมื่อทำการเปรียบเทียบอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คนขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจสูงกว่าฤดูหนาวเท่ากับ 6 ครั้งต่อนาที และไม่มีผู้ถูกทดสอบที่มีอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูหนาวสูงกว่าฤดูร้อน

สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอุณหภูมิอากาศ เมื่อต้องปฏิบัติงานในสภาพอากาศที่ร้อนจะส่งผลให้ร่างกายของผู้ที่ปฏิบัติงานมีความต้องการใช้พลังงานสูงขึ้น เนื่องจากร่างกายมีความพยายามในการรักษาสมดุลทางความร้อนภายในร่างกาย ทำให้อวัยวะหรือระบบทางสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องต้องทำงานหนักมากขึ้น และการทำงานอยู่ในสภาพที่มีอุณหภูมิสูงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจ ซึ่งการทำงานในสภาพอากาศร้อนจะส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของอัตราการเต้นของหัวใจให้สูงขึ้น (นริศ เจริญพร, 2548)

ตารางที่ 4.6 ผลต่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเดินของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงาน
กับขณะพักก่อนปฏิบัติงานในฤดูร้อน

ผู้ถูก ทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเดิน ของหัวใจขณะพัก ก่อนปฏิบัติงาน (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเดิน ของหัวใจขณะ ปฏิบัติงาน (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ อัตราการเดินของหัวใจขณะพัก ก่อนปฏิบัติงานกับขณะ ปฏิบัติงาน (BPM)
1	72.0	104.6	32.6
2	75.0	116.6	41.6
3	80.0	123.8	43.8
4	75.0	113.1	38.1
5	77.0	112.8	35.8
6	79.0	122.4	43.4
7	74.0	108.1	34.1
8	80.0	128.0	48.0
9	75.0	113.8	38.8
10	76.0	128.4	52.4
11	79.0	121.1	42.1
12	76.0	113.3	37.3
13	75.0	126.2	51.2
14	71.0	112.9	41.9
15	73.0	119.7	46.7
16	84.0	113.5	29.5
17	70.0	118.3	48.3
18	77.0	110.5	33.5
ค่าเฉลี่ย	76.0	117.1	41.1

จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 4.6 ผลค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คน ในฤดูร้อน เมื่อพิจารณาอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงาน พบว่าผู้ถูกทดสอบทุกคนมีอัตราการเต้นของหัวใจอยู่ในเกณฑ์ปกติ 71-84 ครั้งต่อนาที และมีค่าเฉลี่ยประมาณ 76 ครั้งต่อนาที ขณะที่ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจในขณะปฏิบัติงานเท่ากับ 117 ครั้งต่อนาที จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานกับขณะพักก่อนปฏิบัติงาน พบว่าค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานมีค่าสูงกว่าขณะพักก่อนปฏิบัติงานถึง 41 ครั้งต่อนาที นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในขณะปฏิบัติงานพบว่า ผู้ถูกทดสอบ 9 คนที่มีอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานสูงกว่า 115 ครั้งต่อนาที ซึ่ง Suggs and Splinter (1961) และ Brouha (1967) ได้ให้คำแนะนำว่าอัตราการเต้นของหัวใจในการทำงานไม่ควรเกิน 115 ครั้งต่อนาที หากการทำงานใดที่ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจสูงกว่าค่าดังกล่าวจัดเป็นงานหนักและอาจเกิดอันตรายต่อคนที่ทำงานหากทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน

ตารางที่ 4.7 ผลต่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะปฏิบัติงาน และขณะพักก่อนปฏิบัติงานในฤดูหนาว

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงาน (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงาน (BPM)
1	72.0	102.9	28.9
2	76.0	111.4	35.4
3	77.0	119.2	42.2
4	77.0	108.1	31.1
5	79.0	103.9	24.9
6	80.0	112.3	32.3
7	74.0	101.4	27.4
8	82.0	118.2	36.2
9	78.0	107.4	29.4
10	75.0	115.1	40.1

ตารางที่ 4.7 ผลต่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเดินของหัวใจผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงาน และขณะพักก่อนปฏิบัติงานในฤดูหนาว (ต่อ)

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเดินของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเดินของหัวใจขณะปฏิบัติงาน (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเดินของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงาน (BPM)
11	81.0	112.7	31.7
12	76.0	108.5	32.5
13	74.0	120.9	46.9
14	74.0	111.1	37.1
15	77.0	114.2	37.2
16	79.0	106.2	27.2
17	72.0	114.8	42.8
18	80.0	107.4	27.4
ค่าเฉลี่ย	77.0	110.9	33.9

ผลค่าเฉลี่ยอัตราการเดินของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คนในฤดูหนาวที่แสดงข้อมูลในตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาอัตราการเดินของหัวใจของขณะพักก่อนปฏิบัติงาน พบว่าผู้ถูกทดสอบมีอัตราการเดินของหัวใจอยู่ในเกณฑ์ปกติ 72-82 ครั้งต่อนาที และมีค่าเฉลี่ยประมาณ 77 ครั้งต่อนาที ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของอัตราการเดินของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานเท่ากับ 111 ครั้งต่อนาที และค่าเฉลี่ยอัตราการเดินของหัวใจขณะปฏิบัติงานมีค่าสูงกว่าขณะพักก่อนปฏิบัติงาน 34 ครั้งต่อนาที เมื่อพิจารณาอัตราการเดินของหัวใจในขณะที่ปฏิบัติงานพบว่า มีผู้ถูกทดสอบ 4 คน คือ ผู้ถูกทดสอบคนที่ 3, 8, 10 และ 13 ที่มีค่าเฉลี่ยอัตราการเดินของหัวใจในขณะที่ปฏิบัติงานสูงกว่า 115 ครั้งต่อนาที

จากการเปรียบเทียบค่าอัตราการเดินของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานสูงกว่าขณะพักก่อนปฏิบัติงานของฤดูหนาวอยู่ในช่วง 24.9 ครั้งต่อนาที ถึง 42.8 ครั้งต่อนาที แล้วเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับฤดูร้อนที่มีอัตราการเดินของหัวใจอยู่ในช่วง 29.5 ครั้งต่อนาที ถึง 52.4 ครั้งต่อนาที ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนามในฤดูร้อนส่งผลให้อัตราการเดินของหัวใจสูงกว่าในฤดูหนาวอย่างชัดเจน ซึ่งมีผลต่างระหว่างอัตราการเดินของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานอย่างน้อย 24.9 ครั้งต่อนาที และมีผลต่างของค่าเฉลี่ย

อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาว เท่ากับ 7.1 ครั้งต่อนาที ซึ่งผลของการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tiwari and Gite (2005) ที่ได้ศึกษาการทำงานของพนักงานเพาะปลูกในการใช้รถไถเดินตามจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นการทำงานกลางแจ้ง โดยทำการศึกษาอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้ง 5 คนปฏิบัติงานกลางแจ้งและระยะเวลาการทำงานติดต่อกันเป็นเวลา 60 นาที พบว่าผู้ถูกทดสอบมีค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจเท่ากับ 97 ครั้งต่อนาที และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานเท่ากับ 25.2 ครั้งต่อนาที

4.5.3 ผลการวัดค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบหลังปฏิบัติงาน

การวัดอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คน หลังจากผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ได้เก็บข้อมูลหลังจากที่ปฏิบัติงานครบ 60 นาทีเป็นที่เรียบร้อยแล้วให้ผู้ถูกทดสอบหยุดการปฏิบัติงานทันที แล้วทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจในขณะพักหลังจากการหยุดปฏิบัติงานเป็นเวลา 3 นาที โดยแบ่งเป็น

- ช่วงที่ 1 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงานวินาทีที่ 30 ถึง วินาทีที่ 60 (P_1)
- ช่วงที่ 2 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงานวินาทีที่ 90 ถึง วินาทีที่ 120 (P_2)
- ช่วงที่ 3 ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจภายหลังจากหยุดปฏิบัติงานวินาทีที่ 150 ถึง วินาทีที่ 180 (P_3)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 , P_2 , P_3 และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 กับ P_3 ของฤดูร้อน

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_2 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_3 (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1-P_3 (BPM)
1	99.5	98.0	99.0	0.5
2	97.5	96.0	92.0	5.5
3	98.0	97.0	93.5	4.5
4	94.5	87.5	92.0	2.5

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 , P_2 , P_3 และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 กับ P_3 ของฤดูร้อน (ต่อ)

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_2 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_3 (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1-P_3 (BPM)
5	90.5	93.5	90.0	0.5
6	98.0	97.0	97.5	0.5
7	81.0	72.5	74.0	7.0
8	92.5	94.5	90.5	2.0
9	94.0	92.0	90.5	3.5
10	93.0	94.0	90.5	2.5
11	90.5	89.0	83.0	7.5
12	99.0	93.5	90.5	8.5
13	92.5	88.0	91.0	1.5
14	99.0	90.5	93.5	5.5
15	92.0	89.0	90.5	1.5
16	94.5	98.0	94.0	0.5
17	91.0	84.5	81.0	10.0
18	83.0	83.0	81.0	2.0
ค่าเฉลี่ย	93.2	91.0	90.0	3.2

จากข้อมูลในตารางที่ 4.8 ผลปรากฏว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1 เท่ากับ 93.2 ครั้งต่อนาที ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_2 เท่ากับ 91.0 ครั้งต่อนาที และค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_3 90.0 ครั้งต่อนาที โดยมีผู้ถูกทดสอบจำนวน 4 คน คือผู้ถูกทดสอบคนที่ 7, 11, 17 และ 18 (คิดเป็นร้อยละ 22.22) ไม่เกิดความล้าแก่ร่างกาย การปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ 4 คนนี้มีภาระงานอยู่ในเกณฑ์ปกติ เพราะการฟื้นตัวอัตราการเต้นของหัวใจมีอัตราการลดลงต่ำกว่า 90 ครั้งต่อนาที ส่วนผู้ถูกทดสอบอีกจำนวน 14 คน (คิดเป็นร้อยละ 77.78) มีค่า P_3 มากกว่า 90 ครั้งต่อนาที และค่า P_1-P_3

น้อยกว่า 10 ครั้งต่อนาที หมายความว่าร่างกายของผู้ถูกทดสอบ 14 คนนี้ไม่ฟื้นตัวภายหลังการปฏิบัติงานตัดหญ้าที่วัดจากการประเมินความล้าของร่างกาย โดยที่พิจารณาจากการฟื้นตัวของอัตราการเต้นของหัวใจ (นริศ เจริญพร, 2543) ซึ่งการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้าในสภาพอากาศของฤดูร้อนเป็นการปฏิบัติงานที่หนัก และส่งผลให้ผู้ถูกทดสอบมีความล้าสะสมในร่างกาย

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 , P_2 , P_3 และผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_1 กับ P_3 ของฤดูหนาว

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_2 (BPM)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_3 (BPM)	ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1-P_3 (BPM)
1	86.0	88.0	81.0	5.0
2	93.0	91.0	91.0	2.0
3	97.5	96.0	94.0	3.5
4	91.0	89.5	90.0	1.0
5	90.5	88.0	86.0	4.5
6	97.5	93.5	88.0	9.5
7	87.0	85.5	81.5	6.5
8	93.5	91.5	91.0	2.5
9	96.5	93.0	91.0	5.5
10	89.0	86.5	84.0	5.0
11	91.0	87.5	88.5	2.5
12	92.0	92.0	88.0	4.0
13	97.0	96.0	93.5	3.5
14	94.0	92.5	90.5	3.5
15	89.0	87.0	82.0	7.0
16	99.0	95.0	91.0	8.0
17	93.0	91.0	90.0	3.0
18	92.0	89.0	87.0	5.0
ค่าเฉลี่ย	92.7	90.7	88.2	4.5

จากตารางที่ 4.9 ผลปรากฏว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูหนาวของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของ P_1 เท่ากับ 92.7 ครั้งต่อนาที ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_2 เท่ากับ 90.7 ครั้งต่อนาที และค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_3 เท่ากับ 88.2 ครั้งต่อนาที โดยค่า P_3 ของผู้ถูกทดสอบ 9 คน คือ ผู้ถูกทดสอบคนที่ 1, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 15 และ 18 มีค่าต่ำกว่า 90 ครั้งต่อนาที ส่วนผู้ถูกทดสอบอีก 9 คน (คิดเป็นร้อยละ 50.00) มีค่า P_3 มากกว่า 90 ครั้งต่อนาที และค่า P_1-P_3 น้อยกว่า 10 ครั้งต่อนาที นั้นหมายความว่าร่างกายของพนักงาน 9 คนนี้ที่มีอัตราการเต้นของหัวใจมากกว่า 90 ครั้งต่อนาทีไม่มีการฟื้นตัวภายหลังจากการปฏิบัติงานตัดหญ้าโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจเป็นเกณฑ์ในการประเมิน งานตัดหญ้านี้เป็นงานที่หนักและส่งผลต่อความกล้าสะสมในร่างกายสำหรับผู้ถูกทดสอบทั้ง 9 คนนี้ ส่วนผู้ถูกทดสอบอีก 9 คนที่มีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ P_3 ต่ำกว่า 90 ครั้งต่อนาที มีสภาพการฟื้นตัวของร่างกายเป็นปกติ จากการประเมินความกล้าของร่างกายที่พิจารณาจากการฟื้นตัวของอัตราการเต้นของหัวใจหลังจากการหยุดปฏิบัติงาน

4.6 การวัดภาวะความร้อนของสภาพแวดล้อมแต่ละฤดูกาลขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า (กลางแจ้ง)

4.6.1 ผลอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเร็วลมของสภาพแวดล้อมขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า

ดัชนีที่ใช้วัดภาวะความร้อน คือ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์และความเร็วลม ซึ่งเป็นดัชนีบรรยายภาวะความร้อนที่มีการกล่าวถึงมากในประเทศไทย (กิตติ อินทรานนท์, 2544) การทำงานในที่อากาศร้อนมีอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อร่างกายแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญ ได้แก่ ความชื้นในอากาศ ความเร็วลม และเสื้อผ้าที่คนทำงานสวม (วรรณะชลาชนเดชะ, 2548) ซึ่งผลที่ได้จากการวัดอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเร็วลมของสภาพอากาศทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว ขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้างกลางแจ้ง (ภาคสนาม) ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 4.10 และ 4.11

ตารางที่ 4.10 ค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย และค่าความเร็วลมเฉลี่ยในฤดูร้อน
ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ

ผู้ถูก ทดสอบ คนที่	วัน เดือน ปี	เวลาที่เริ่ม ปฏิบัติงาน	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	ความชื้น สัมพัทธ์เฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	ความเร็วลม เฉลี่ย (เมตร/วินาที)
1	4 ก.ค. 51	08.30 น.	30.8	71.5	0.3
2	14 ก.ค. 51	14.30 น.	36.0	64.4	0.4
3	15 ก.ค. 51	14.30 น.	34.9	59.8	0.3
4	30 ก.ค. 51	10.00 น.	32.6	64.8	0.9
5	31 ก.ค. 51	10.00 น.	29.9	62.4	1.0
6	1 ส.ค. 51	14.30 น.	34.3	64.5	0.8
7	2 ส.ค. 51	10.00 น.	29.9	77.7	1.4
8	7 ส.ค. 51	13.00 น.	31.3	68.6	2.3
9	8 ส.ค. 51	08.30 น.	28.7	77.5	1.5
10	11 ส.ค. 51	13.00 น.	31.8	65.6	0.3
11	14 ส.ค. 51	14.30 น.	33.6	63.7	0.4
12	15 ส.ค. 51	13.00 น.	33.8	58.6	2.3
13	18 ส.ค. 51	10.00 น.	32.1	69.2	1.7
14	21 ส.ค. 51	08.30 น.	29.6	75.7	0.6
15	25 ส.ค. 51	13.00 น.	34.9	59.7	0.4
16	26 ส.ค. 51	10.00 น.	32.7	73.3	0.3
17	1 ก.ย. 51	13.00 น.	34.0	66.2	2.1
18	2 ก.ย. 51	08.30 น.	29.8	80.0	0.3
ค่าเฉลี่ยของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน			32.26	67.96	0.96

ตารางที่ 4.11 ค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย และค่าความเร็วลมเฉลี่ยในฤดูหนาว
ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของผู้ถูกทดสอบ

ผู้ถูก ทดสอบ คนที่	วัน เดือน ปี	เวลาที่เริ่ม ปฏิบัติงาน	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	ความชื้น สัมพัทธ์เฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	ความเร็วลม เฉลี่ย (เมตร/วินาที)
1	25 พ.ย. 51	08.30 น.	26.4	67.5	2.8
2	1 ธ.ค. 51	14.30 น.	28.1	49.0	3.3
3	11 ธ.ค. 51	14.30 น.	26.8	49.7	3.1
4	20 ธ.ค. 51	10.00 น.	23.7	58.6	2.6
5	2 ธ.ค. 51	10.00 น.	25.3	55.2	1.5
6	17 ธ.ค. 51	14.30 น.	27.3	47.6	3.6
7	12 ธ.ค. 51	10.00 น.	27.0	64.3	2.3
8	20 พ.ย. 51	13.00 น.	28.6	52.7	6.2
9	9 ธ.ค. 51	08.30 น.	24.2	67.4	2.2
10	25 ธ.ค. 51	13.00 น.	25.2	48.4	4.1
11	4 ธ.ค. 51	14.30 น.	26.3	50.0	3.1
12	24 พ.ย. 51	13.00 น.	26.0	58.2	3.9
13	23 ธ.ค. 51	10.00 น.	24.6	62.7	4.6
14	24 ธ.ค. 51	08.30 น.	22.9	71.2	2.6
15	8 ธ.ค. 51	13.00 น.	25.8	55.1	3.3
16	16 ธ.ค. 51	10.00 น.	25.4	65.7	4.4
17	3 ธ.ค. 51	13.00 น.	27.4	54.6	3.7
18	21 พ.ย. 51	08.30 น.	28.1	72.0	3.2
ค่าเฉลี่ยของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน			26.06	58.33	3.36

จากข้อมูลตารางที่ 4.10 และ 4.11 การวัดสภาพอากาศในฤดูร้อนและฤดูหนาว ขณะที่ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนามด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง พบว่ามีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 22.6 ถึง 36.1 องศาเซลเซียส ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยของฤดูร้อนเท่ากับ 32.26 องศาเซลเซียส และฤดูหนาวเท่ากับ 26.06 องศาเซลเซียส มีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ในช่วง 48.4 ถึง 80.0 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของฤดูร้อนและฤดูหนาวเท่ากับ 67.96 และ 58.33 เปอร์เซ็นต์

ส่วนความเร็วลมอยู่ในช่วง 0.3 ถึง 6.2 เมตรต่อวินาที ซึ่งความเร็วลมเฉลี่ยฤดูร้อนและฤดูหนาว เท่ากับ 0.96 และ 3.36 เมตรต่อวินาที จากผลของการเก็บข้อมูลสภาพอากาศ ขณะผู้ถูกทดสอบแต่ละคนปฏิบัติงานตัดหญ้าในช่วงเวลาเดียวกันแต่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน พบว่าอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของฤดูร้อนสูงกว่าฤดูหนาว แต่ความเร็วลมของฤดูหนาวสูงกว่าฤดูร้อน

เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ความเร็วลมเฉลี่ย กับค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว ดังแสดงตารางที่ 4.12 พบว่าเมื่อค่าอุณหภูมิเฉลี่ยของฤดูร้อนสูงกว่าฤดูหนาว ผู้ถูกทดสอบทั้งหมด 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของฤดูร้อนสูงกว่าฤดูหนาวด้วยเช่นกัน จากผลการวิจัยนี้ พบว่าผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญาระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวของผู้ถูกทดสอบ 18 คนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจสูงขึ้น 7.2 ครั้งต่อนาที และอุณหภูมิเฉลี่ยสูงขึ้น 6.2 องศาเซลเซียส (นริศ เจริญพร, 2543) การปฏิบัติงานในสภาพอากาศที่ร้อนจะส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของอัตราการเต้นของหัวใจที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการไหลเวียนของเลือดมีค่าสูงขึ้น เพื่อระบายความร้อนที่สะสมไว้ในร่างกายออกมาให้มากที่สุด

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิ ความชื้น ความเร็วลม และอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า

ฤดูกาล	ช่วงระหว่างเดือน	ผลต่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะพักกับขณะปฏิบัติงาน (ครั้ง/นาที)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	ความเร็วลมเฉลี่ย (เมตร/วินาที)
ฤดูร้อน	กรกฎาคม ถึง กันยายน	41.1	32.26	67.96	0.96
ฤดูหนาว	พฤศจิกายน ถึง ธันวาคม	33.9	26.06	58.33	3.36
ผลต่างของค่าเฉลี่ย		7.20	6.20	9.63	2.40

การวัดความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพอากาศขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้า พบว่าฤดูร้อนมีค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงกว่าฤดูหนาว 9.63 เปอร์เซ็นต์ (กิตติ อินทรานนท์, 2544) ผู้ที่ทำงานในที่ที่มีความชื้นสัมพัทธ์สูงจะรู้สึกอึดอัด เหนื่อยหอบ ไม่สบายกาย และหากว่ามีอุณหภูมิสูง

จะรู้สึกเกิดความล้าเร็วกว่าปกติ ซึ่งระบบไหลเวียนของเลือดพยายามที่จะปรับการทำงานเพื่อที่จะทำให้ระบบรักษาสมดุลความร้อนในร่างกายคงอยู่ได้โดยการเพิ่มความดันโลหิตและขยายหลอดเลือดฝอยที่บริเวณผิวหนัง นั่นคือการเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ เพื่อเป็นการเพิ่มอัตราและปริมาณการไหลของเลือดไปยังผิวหนังเพื่อหวังผลในการระบายความร้อนออกจากร่างกาย ดังนั้นการปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้งในฤดูร้อนที่มีความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าฤดูหนาว ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูร้อนสูงกว่าฤดูหนาว

ความเร็วลมของฤดูหนาวเร็วกว่าฤดูร้อนอยู่ที่ 2.40 เมตรต่อวินาที ซึ่งความเร็วลมนั้นมีผลทำให้อุณหภูมิของร่างกายลดลงได้จากการพาความร้อน และทำให้เหงื่อระเหยได้ง่ายขึ้น การมีลมพัดจะช่วยให้คนทำงานกลางแจ้งที่มีอากาศร้อนรู้สึกสบายขึ้น (วรรณนะ ชลายนเดชะ, 2548) ดังนั้นความเหนื่อยและความล้าของผู้ถูกทดสอบน้อยกว่าฤดูร้อน จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจของฤดูหนาวน้อยกว่าฤดูร้อน

การวัดอุณหภูมิ ความชื้นของอากาศ และความเร็วลม ซึ่งเป็นดัชนีภาวะความร้อนของปัจจัยฤดูกาล (ฤดูร้อนและฤดูหนาว) ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการตอบสนองทางสรีรวิทยาของผู้ปฏิบัติงาน (อัตราการเต้นของหัวใจ) ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้ง พบว่าฤดูกาลมีอิทธิพลต่ออัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ เนื่องจากอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน มีผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวเท่ากับ 7.2 ครั้งต่อนาที

4.6.2 ผลการวิเคราะห์ภาระงานอัตราการเต้นหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยของฤดูกาลที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า ณ ภาคสนาม ด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ช่วง คือ

- วิเคราะห์รูปแบบการแจกแจงข้อมูลเทียบกับการแจกแจงแบบปกติ
- การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยเดียว

ผลการวิเคราะห์พบว่า การแจกแจงข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบมีรูปแบบการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบปกติ ดังแสดงในรูปที่ 4.5 ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยเดียว แสดงดังตารางที่ 4.14 พบว่าค่า P-Value=0.005 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ ปัจจัยฤดูกาลมีผลกระทบต่ออัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนามอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าอัตราการเต้นของหัวใจ

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมค่ากำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของค่า ยกกำลังสอง	ค่าสถิติเอฟ	P-Value
ฤดูกาล	1	344.7	344.7	8.79	0.005**
ความคลาดเคลื่อน	34	1332.8	39.2		
รวม	35	1677.5			

** P-Value < 0.01

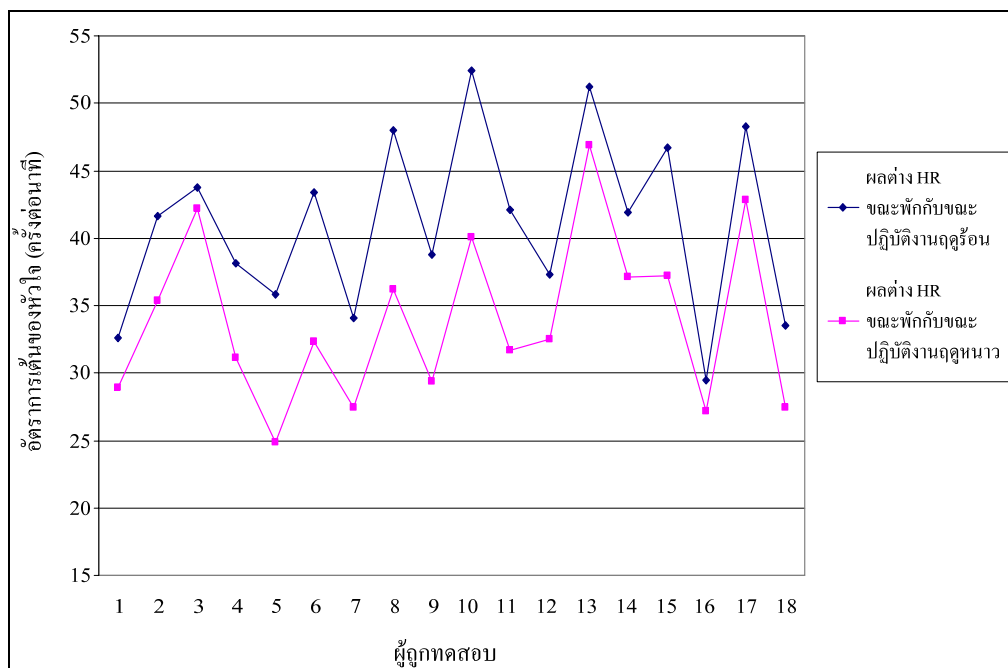
4.7 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในขณะที่พักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบผลต่างอุณหภูมิกับผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว

ผู้ถูกทดสอบคนที่	เวลาปฏิบัติงาน	อุณหภูมิฤดูร้อน (°C)	ผลต่าง HR ขณะพักกับขณะปฏิบัติงานฤดูร้อน (BPM)	อุณหภูมิฤดูหนาว (°C)	ผลต่าง HR ขณะพักกับขณะปฏิบัติงานฤดูหนาว (BPM)	ผลต่างอุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว (°C)	ผลต่าง HR ขณะพักกับขณะปฏิบัติงานฤดูร้อนกับฤดูหนาว (BPM)
1	08.30 น.	30.78	32.6	26.4	28.9	4.4	3.7
2	14.30 น.	35.98	41.6	28.05	35.4	7.9	6.2
3	14.30 น.	34.88	43.8	26.8	42.2	8.1	1.6
4	10.00 น.	32.53	38.1	23.68	31.1	8.9	7.0
5	10.00 น.	29.83	35.8	25.3	24.9	4.5	10.9
6	14.30 น.	34.25	43.4	27.25	32.3	7	11.1
7	10.00 น.	29.85	34.1	26.98	27.4	2.9	6.7
8	13.00 น.	31.3	48	28.58	36.2	2.7	11.8
9	08.30 น.	28.68	38.8	24.15	29.4	4.5	9.4

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบผลต่างอุณหภูมิกับผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก
กับขณะปฏิบัติงานระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาว (ต่อ)

ผู้ถูก ทดสอบ คนที่	เวลา ปฏิบัติงาน	อุณหภูมิ ฤดูร้อน (°C)	ผลต่าง HR ขณะ พักกับ ขณะ ปฏิบัติงาน ฤดูร้อน (BPM)	อุณหภูมิ ฤดู หนาว (°C)	ผลต่าง HR ขณะพัก กับขณะ ปฏิบัติงาน ฤดูหนาว (BPM)	ผลต่าง อุณหภูมิ ระหว่าง ฤดูร้อน กับฤดู หนาว (°C)	ผลต่าง HR ขณะพักกับ ขณะ ปฏิบัติงาน ฤดูร้อนกับ ฤดูหนาว (BPM)
10	13.00 น.	31.75	52.4	25.2	40.1	6.6	12.3
11	14.30 น.	33.53	42.1	26.23	31.7	7.3	10.4
12	13.00 น.	33.78	37.3	25.93	32.5	7.9	4.8
13	10.00 น.	32.05	51.2	24.6	46.9	7.5	4.3
14	08.30 น.	29.6	41.9	22.88	37.1	6.7	4.8
15	13.00 น.	34.83	46.7	25.78	37.2	9.1	9.5
16	10.00 น.	32.7	29.5	25.35	27.2	7.4	2.3
17	13.00 น.	33.95	48.3	27.4	42.8	6.6	5.5
18	08.30 น.	29.75	33.5	28.03	27.4	1.7	6.1
ค่าเฉลี่ย		32.3	41.1	26.1	33.9	6.2	7.2
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		2.2	6.6	1.6	6.2	2.2	3.3

รูปที่ 4.5 แสดงผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าของฤดูร้อนและฤดูหนาว

จากตารางที่ 4.14 ผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน มีผลต่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนมากกว่าฤดูหนาว 7.2 ครั้งต่อนาที ซึ่งพิจารณาได้ว่าฤดูกาลมีอิทธิพลต่ออัตราการเต้นของหัวใจในการปฏิบัติงานตัดหญ้างกลางแจ้งอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณารูปที่ 4.5 พบว่าปัจจัยฤดูกาลของผู้ถูกทดสอบคนที่ 3 และ 16 มีอิทธิพลต่อผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้างกลางแจ้งอย่างมีนัยสำคัญน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ถูกทดสอบคนอื่น ๆ ซึ่งผู้ถูกทดสอบคนที่ 3 และ 16 มีค่าผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนเท่ากับ 1.6 และ 2.3 ครั้งต่อนาที (ตามลำดับ) ซึ่งเป็นผู้ถูกทดสอบที่มีผลต่างค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวน้อยที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทบทวนผลการทดลองและสภาพแวดล้อมขณะผู้ถูกทดสอบปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนาม พบว่าในฤดูหนาวผู้ถูกทดสอบคนที่ 3 และ 16 สวมเสื้อกันหนาวก่อนปฏิบัติงานตัดหญ้าและผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล แต่ในขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ 18 คนนั้น ทั้งขณะพักและขณะปฏิบัติงานในฤดูร้อนและฤดูหนาวไม่อนุญาตให้ผู้ถูกทดสอบสวมเสื้อกันหนาวหรือทำอะไรก็ตาม แต่ผลจากการสวมเสื้อกันหนาวของผู้ถูกทดสอบคนที่ 3 และ 16 ส่งผลให้อัตราการเต้นของหัวใจในฤดูหนาวเพิ่มขึ้นในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้า จึงทำให้ผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าแตกต่างกันไม่มาก

ระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาว ซึ่งมีผลเป็นไปตามการศึกษาของ (Estela, Harari, and Manfred, 1997) พบว่ากลุ่มคนที่สูบบุหรี่จะมีความแปรผันในความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจมากกว่าในกลุ่มคนที่ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าในฤดูหนาวการสูบบุหรี่มีผลกระทบต่อความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจมากกว่าในฤดูร้อน

4.8 ระดับการทำงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในขณะที่จำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้า

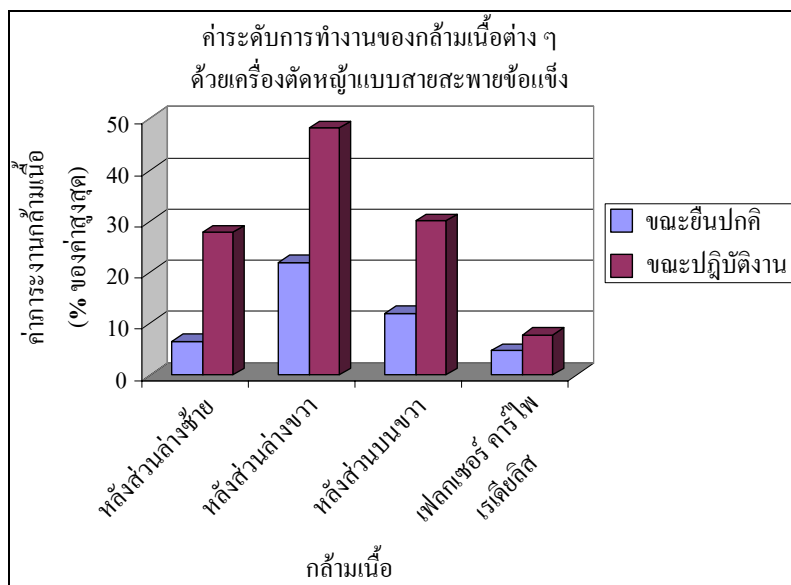
ผู้วิจัยได้จำลองสถานการณ์ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าบริเวณห้องปฏิบัติการการยศาสตร์ขึ้นมา โดยจำลองเหตุการณ์ของการปฏิบัติงานตัดหญ้าให้เหมือนกับท่าทางในการปฏิบัติงานตัดหญ้าภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำการวัดภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส ของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน โดยให้ผู้ถูกทดสอบใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนในการปฏิบัติงาน

4.8.1 ภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง

ตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ถูกทดสอบมีค่าเฉลี่ยของภาระงานมากสุดในการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง คือ กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามีค่า 48.25% ของค่าสูงสุด รองลงมาเป็นกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา 30.10% ของค่าสูงสุด กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย 27.87% ของค่าสูงสุด และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส 7.87% ของค่าสูงสุด ตามลำดับ โดยกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุด มีค่าเฉลี่ยของภาระงานสูงกว่าขณะยืนปกติ ซึ่งขณะผู้ถูกทดสอบยืนปกติและสะพายเครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็งวัดค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุด พบว่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามากสุด รองลงมาเป็นหลังส่วนบนขวา หลังส่วนล่างซ้าย และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์โพเรเดียลิส ตามลำดับ เป็นเหมือนกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าภาระงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะยืนปกติและขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง

เครื่องตัดหญ้า แบบสายสะพาย ข้อแข็ง	ค่าเฉลี่ยของภาระงานของกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างซ้าย	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างขวา	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนบนขวา	กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์ คาร์โพเรเดียลิส
ขณะยืนปกติ	6.59±8.00	22.07±12.75	12.01±6.33	4.75±5.66
ขณะปฏิบัติงาน	27.87±10.09	48.25±17.17	30.10±18.33	7.87±3.62

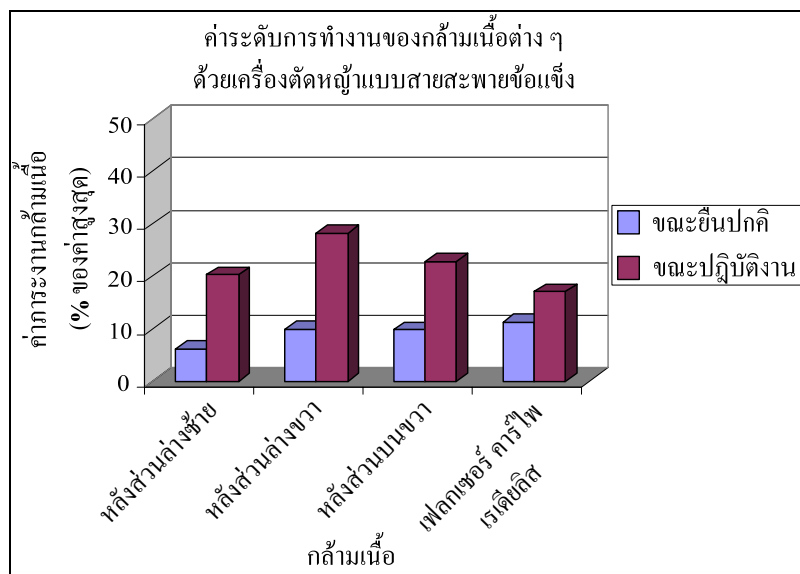
รูปที่ 4.6 กราฟแสดงค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง

4.8.2 ภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน

ตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ถูกทดสอบมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะยืนปกติและขณะปฏิบัติงานมากที่สุด คือ กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา รองลงมาเป็นกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม ตามลำดับ และจากข้อมูลเห็นได้ว่ากล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุดมีค่าเฉลี่ยภาระงานกล้ามเนื้อที่ใกล้เคียงกัน ในการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะยืนปกติและขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน

เครื่องตัดหญ้า แบบสายสะพาย ข้ออ่อน	ค่าเฉลี่ยของภาระงานของกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างซ้าย	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างขวา	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนบนขวา	กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์ คาร์ไพเรเดียม
ขณะยืนปกติ	6.18 ± 6.66	9.98 ± 12.18	9.89 ± 5.46	11.32 ± 8.53
ขณะปฏิบัติงาน	20.34 ± 10.47	28.23 ± 13.01	22.84 ± 16.46	17.04 ± 8.15

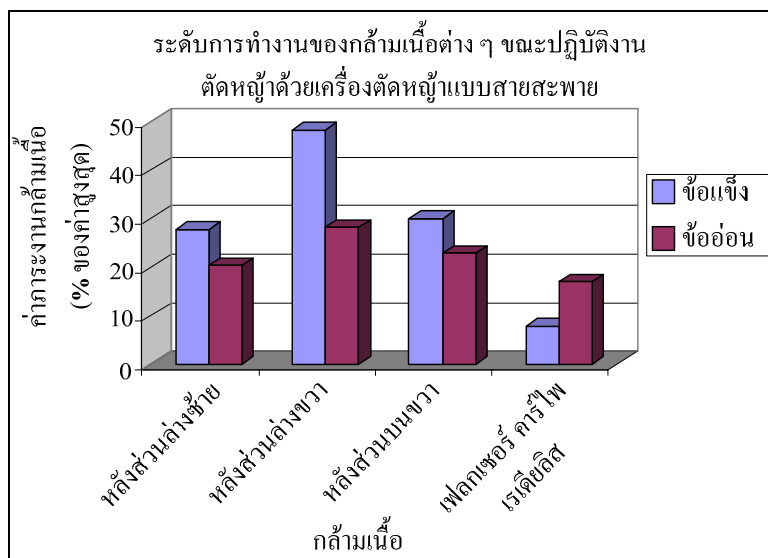
รูปที่ 4.7 ค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน

จากตารางที่ 4.15 และ 4.16 พบว่าผู้ถูกทดสอบมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะยืนปกติและขณะปฏิบัติงาน ทั้งเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อนมากที่สุดคือ กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา รองลงมาเป็นกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย และกล้ามเนื้อปลายแขนซ้าย ตามลำดับ และในขณะปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยภาระงานกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด) ทั้ง 4 ชุดสูงกว่าในขณะยืนปกติประมาณ 2 เท่า

4.8.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายในขณะปฏิบัติงานมีผลต่อค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยระดับการทำงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า โดยใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายทั้ง 2 แบบ

กล้ามเนื้อ บริเวณส่วนต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยของภาระงานกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด)	
	เครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็ง	เครื่องตัดหญ้าแบบข้ออ่อน
หลังส่วนล่างซ้าย	27.87±10.09	20.34±10.47
หลังส่วนล่างขวา	48.25±17.17	28.23±13.00
หลังส่วนบนขวา	30.11±18.33	22.84±16.46
เฟลกเซอร์คาร์โปเรเดียลิส	7.87±3.62	17.04±8.16

รูปที่ 4.8 เปรียบเทียบภาระงานของกล้ามเนื้อ ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมือแข็งแรงและข้อมืออ่อน

จากข้อมูลในตารางที่ 4.17 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อในขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า ระหว่างเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายแบบข้อมือแข็งแรงและข้อมืออ่อน พบว่าเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมือแข็งแรงใช้กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา หลังส่วนบนขวา และหลังส่วนล่างซ้ายมากกว่าแบบข้อมืออ่อน แต่กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมืออ่อนมีค่าภาระงานของกล้ามเนื้อมากกว่าแบบข้อมือแข็งแรง และสรุปได้ว่าเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายทั้ง 2 ชนิดมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามากที่สุด และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมน้อยที่สุด

จากข้อมูลในตารางที่ 4.17 สังเกตได้ว่าเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมืออ่อนมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุดใกล้เคียงกัน แต่เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมือแข็งแรงมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามากกว่ากล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมอย่างชัดเจน คือ 40% ของค่าสูงสุด ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ว่าขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อมือแข็งแรง กล้ามเนื้อหลังส่วนใช้ในการออกแรงและรองรับน้ำหนักเครื่องตัดหญ้า แล้วมีการบิดเอี้ยวลำตัวตัดหญ้ามักมากกว่าการใช้กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยมีตัวแปรอิสระหลัก 1 ตัว คือ เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพาย (จำนวน 2 ระดับ คือแบบข้อมือแข็งแรงและข้อมืออ่อน) ส่วนตัวแปรตาม คือ ภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้ายและขวา กล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม ของผู้ถูกทดสอบ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุด ดังแสดงผลในตารางที่ 4.18-4.21

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมค่ากำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของค่า ยกกำลังสอง	ค่าสถิติเอฟ	P-Value
ชนิดเครื่องตัดหญ้า	1	511	511	4.83	0.035
ความคลาดเคลื่อน	34	3596	106		
รวม	35	4107			

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมค่ากำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของค่า ยกกำลังสอง	ค่าสถิติเอฟ	P-Value
ชนิดเครื่องตัดหญ้า	1	3607	3607	15.55	0.000
ความคลาดเคลื่อน	34	7885	232		
รวม	35	11492			

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมค่ากำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของค่า ยกกำลังสอง	ค่าสถิติเอฟ	P-Value
ชนิดเครื่องตัดหญ้า	1	475	475	1.57	0.219
ความคลาดเคลื่อน	34	10314	303		
รวม	35	10789			

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพ

เรเดียลิส

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมค่ากำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของค่า ยกกำลังสอง	ค่าสถิติเอฟ	P-Value
ชนิดเครื่องตัดหญ้า	1	755.6	755.6	18.98	0.000
ความคลาดเคลื่อน	34	1353.2	39.8		
รวม	35	2108.8			

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุด ในตารางที่ 4.18-4.21 นำมาสรุปได้ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าภาระงานกล้ามเนื้อ

แหล่งความแปรปรวน	ค่า P-Value			
	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างซ้าย	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนล่างขวา	กล้ามเนื้อหลัง ส่วนบนขวา	กล้ามเนื้อ เฟลกเซอร์คาร์ไพ เรเดียลิส
เครื่องตัดหญ้าแบบ สายสะพาย	0.035*	0.000**	0.219	0.000**

**P-Value < 0.01,

**P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.22 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยเดียว พบว่า ปัจจัยชนิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียลิส ในขณะที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย และพบว่าปัจจัยด้านชนิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสืบค้นความเครียดทางสรีรวิทยาจากการตัดหญ้ามีวัตถุประสงค์ คือ

- เพื่อประเมินระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่เกิดจากการปฏิบัติงานตัดหญ้า
- เพื่อประเมินความหนักของงานตัดหญ้าโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจเป็นเกณฑ์
- เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของฤดูกาลที่มีต่ออัตราการเต้นของหัวใจ
- เพื่อประเมินภาระงานของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อปลายแขนของพนักงานตัดหญ้าในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้า

โดยงานวิจัยนี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในการปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้งในสภาพอากาศร้อนภายในบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง และทำการทดสอบภาระงานกล้ามเนื้อของผู้ถูกทดสอบขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน บริเวณห้องปฏิบัติการการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ถูกทดสอบเป็นพนักงานตัดหญ้าเพศชายจำนวน 18 คน อายุระหว่าง 20-50 ปี โดยพนักงานตัดหญ้าทั้ง 18 คนนี้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและไม่มีโรคประจำตัว มีประสบการณ์ตัดหญ้าเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี ปฏิบัติงานตัดหญ้าภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน ชุดเครื่องมือวัดสภาพอากาศ ชุดเครื่องมือวัดอัตราการเต้นของหัวใจแบบพกพา (POLAR) และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์โอกราฟฟี ซึ่งผลที่ได้จากการทดลองสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ผู้ถูกทดสอบจำนวน 18 คนพบว่า ค่าเฉลี่ยของอายุเท่ากับ 31.61 ปี ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักตัวเท่ากับ 57.44 กิโลกรัม และค่าเฉลี่ยของส่วนสูงเท่ากับ 169.17 เซนติเมตร ค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกายเท่ากับ 20.15
- 2) ผู้ถูกทดสอบได้ตอบแบบสอบถามความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้ง 13 ตำแหน่ง พบว่าผู้ถูกทดสอบมีความเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่างมากที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 94.43% รองลงมาคือ บริเวณบริเวณบ่าและบริเวณหลังส่วนบนมีคะแนนเฉลี่ย

83.32% บริเวณหัวไหล่มีคะแนนเฉลี่ย 66.64% บริเวณต้นคอและบริเวณขามีคะแนนเฉลี่ย 55.54% ตามลำดับ ส่วนบริเวณสะโพกมีระดับความเจ็บปวดเฉลี่ยต่ำสุดคือ 11.10%

- 3) ผู้วิจัยสังเกตผู้ถูกทดสอบในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง ผู้ถูกทดสอบมีการบิดเอี้ยวลำตัวในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยในการเคลื่อนไหวเครื่องตัดหญ้าไปตามตำแหน่งของหญ้าตลอดเวลา จึงทำให้ผู้ถูกทดสอบเกิดการเจ็บปวดบริเวณหลังส่วนล่าง และการสะพายเครื่องตัดหญ้าอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงานทำให้น้ำหนักของเครื่องตัดหญ้ากดทับบริเวณบ่า หัวไหล่ และหลังส่วนบนของผู้ถูกทดสอบ จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีการเจ็บปวดมากกว่าบริเวณส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลคะแนนระดับความเจ็บปวดจากการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกทดสอบ
- 4) อัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง พบว่าฤดูร้อนมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักเท่ากับ 76 ครั้งต่อนาที ในขณะที่ปฏิบัติงานเท่ากับ 117 ครั้งต่อนาที ส่วนฤดูหนาวมีค่าเฉลี่ยขณะพัก 77 ครั้งต่อนาที ในขณะที่ปฏิบัติงานเท่ากับ 111 ครั้งต่อนาที ค่าเฉลี่ยผลต่างของอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนเท่ากับ 41 ครั้งต่อนาที และฤดูหนาวเท่ากับ 34 ครั้งต่อนาที สรุปผลได้ว่าการปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้งจัดเป็นภาระงานที่หนัก เห็นได้จากข้อมูลผลต่างอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงานกับขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า ซึ่งมีผลเป็นไปตามงานวิจัยของ Karrasch and Miller (1951) ได้ทำการศึกษาหาขีดจำกัดสูงสุดของภาระงานที่จะยอมรับได้ สำหรับผู้ชายคือ การเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องไม่ควรเกิน 30 ครั้งต่อนาที เมื่อเทียบกับอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักก่อนปฏิบัติงาน
- 5) เมื่อพิจารณาอัตราการเต้นของหัวใจในขณะที่ปฏิบัติงาน พบว่ามีผู้ถูกทดสอบจำนวน 9 คน ในฤดูร้อน และจำนวน 4 คน ในฤดูหนาวที่มีอัตราการเต้นของหัวใจในขณะที่ปฏิบัติงานสูงกว่า 115 ครั้งต่อนาที ซึ่ง Brouha (1967) และ Suggs and Splinter (1961) ได้ให้คำแนะนำว่าอัตราการเต้นของหัวใจในขณะที่ทำงานไม่ควรเกิน 115 ครั้งต่อนาที หากงานใดที่ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจสูงกว่าค่าดังกล่าวจัดเป็นงานหนัก และอาจเกิดอันตรายต่อคนที่ทำงานหากทำงานติดต่อกันเป็นเวลานาน
- 6) การวัดอุณหภูมิ ความชื้นของอากาศและความเร็วลม ซึ่งเป็นดัชนีภาระความร้อนของปัจจัยฤดูกาล (ฤดูร้อนและฤดูหนาว) ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมการทำงานเปรียบเทียบกับ

การตอบสนองทางสรีรวิทยาของผู้ปฏิบัติงาน (อัตราการเต้นของหัวใจ) ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้ง พบว่าฤดูกาลมีอิทธิพลต่ออัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบ เนื่องจากอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบทั้ง 18 คน ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้ากลางแจ้งในฤดูร้อนสูงกว่าฤดูหนาว และมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจสูงกว่า 6.2 ครั้งต่อนาที และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยเดียว พบว่าปัจจัยฤดูกาลมีค่า P-Value < 0.01 ดังนั้นฤดูกาลมีอิทธิพลต่ออัตราการเต้นของหัวใจผู้ถูกทดสอบขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

- 7) ขณะจำลองการปฏิบัติงานตัดหญ้าบริเวณห้องปฏิบัติการการเกษตร เพื่อทำการวัดภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน กล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และกล้ามเนื้อปลายแขนของผู้ถูกทดสอบด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน พบว่ากล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามีค่าเฉลี่ยภาระงานสูงสุด รองลงมาคือ กล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา กล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย กล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายทั้ง 2 ชนิด พบว่าเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งใช้ภาระงานของกล้ามเนื้อมากกว่าเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน
- 8) การสะพายและตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อนมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อทั้ง 4 ชุดใกล้เคียงกัน แต่เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งมีค่าเฉลี่ยภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวามากกว่ากล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมอย่างชัดเจนประมาณ 40% ของค่าสูงสุด ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ว่าขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าผู้ถูกทดสอบใช้ภาระงานกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างในการออกแรง การบิดเอี้ยวลำตัวและรองรับน้ำหนักเครื่องตัดหญ้ามักกว่าใช้ภาระงานกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียมในการจับด้ามและเหวี่ยงจานใบมีดขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าด้วยเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็ง
- 9) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัจจัยเดียวพบว่า ปัจจัยด้านชนิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างขวา และกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์คาร์ไพเรเดียม ในขณะที่ปัจจัยด้านชนิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างซ้าย และพบว่าปัจจัยด้านชนิดเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่าภาระงานของกล้ามเนื้อหลังส่วนบนขวา

5.2 ข้อเสนอแนะ

- 1) ในงานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความสามารถและภาระงานทางสรีรวิทยาในการปฏิบัติงานกลางแจ้งของพนักงานเทศหญิง เนื่องจากมีพนักงานเทศหญิงจำนวนไม่น้อยที่ปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูง นอกจากนี้ควรขยายขอบเขตของอาชีพของผู้ถูกทดสอบให้กว้างขึ้น เช่น พนักงานอุตสาหกรรมก่อสร้าง เนื่องจากอาชีพดังกล่าวต้องออกแรงขณะปฏิบัติงานและปฏิบัติงานกลางแจ้งที่มีอุณหภูมิสูงกว่าการปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่เป็นอาคาร
- 2) เครื่องมือและอุปกรณ์มีขีดจำกัด คือ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์โกรมัยโอกราฟฟีไม่สามารถนำไปวัดภาระงานของกล้ามเนื้อผู้ถูกทดสอบในภาคสนามขณะปฏิบัติภารกิจได้จริง ประกอบกับการเก็บข้อมูลของเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์โกรมัยโอกราฟฟีสามารถวัดค่าภาระงานของกล้ามเนื้อได้เพียง 4 ชุดเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเลือกกล้ามเนื้อของผู้ถูกทดสอบที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตัดหญ้าได้เพียง 4 ชุด ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวัดภาระงานของกล้ามเนื้อบริเวณส่วนอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อจะได้ทราบว่าผลจากการตอบแบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีความสอดคล้องกับภาระงานของกล้ามเนื้อนั้น ๆ หรือไม่ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้า

5.3 วิธีการนำผลไปใช้ในทางปฏิบัติและความปลอดภัย

การปฏิบัติงานตัดหญ้าหรืองานที่ต้องปฏิบัติหน้าที่กลางแจ้งในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูงและปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นเวลานาน ดังนั้นวิศวกรหรือหัวหน้างานที่เป็นผู้ออกแบบการทำงาน ควรพิจารณาระยะเวลาการทำงานและเวลาในการหยุดพักให้เหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งต้องพิจารณาภาระงานทางสรีรวิทยาของผู้ที่ปฏิบัติงานและสภาพแวดล้อมของสถานที่ปฏิบัติงาน เพื่อให้ไม่มีอาการบาดเจ็บหรือเป็นอันตรายต่อพนักงาน และพนักงานเกิดความล้าสะสมหากต้องปฏิบัติงานเป็นเวลานาน

ความเมื่อยล้าหรือความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับบริเวณกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง หลังส่วนบน บ่า และหัวไหล่ของผู้ถูกทดสอบ เนื่องจากบริเวณกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ต้องรองรับน้ำหนักกดทับจากตัวเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายที่มีน้ำหนักมาก ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาภาระงานของกล้ามเนื้อจากการทดสอบกับเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้อแข็งและข้ออ่อน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการออกแบบเครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายทั้งข้อแข็งและข้ออ่อนได้ เพื่อเป็นการลดระดับการทำงานของกล้ามเนื้อหลังและกล้ามเนื้อแขนได้ ส่วนในการที่จะเลือกใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายระหว่างแบบข้อแข็งและข้ออ่อนนั้น เมื่อพิจารณาในการเปรียบเทียบค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อในการออกแรงยกและการเหวี่ยงเครื่องตัดหญ้าในขณะที่ปฏิบัติงานตัดหญ้านั้น

ควรเลือกใช้เครื่องตัดหญ้าแบบสายสะพายข้ออ่อน เพราะมีการถ่ายเทน้ำหนักของตัวเครื่องตัดหญ้า และตัวเครื่องตัดหญ้าอยู่ใกล้กับลำตัวมากกว่าแบบข้อแข็ง เนื่องจากการออกแรงเมื่อวัตถุที่ยกอยู่ ใกล้กับลำตัวนั้นจะทำให้กล้ามเนื้อหลังและไหล่เกิดภาระงานน้อยกว่า ซึ่งจะส่งผลให้ความเสี่ยงในการได้รับการบาดเจ็บน้อยกว่า แต่ควรปรับเปลี่ยนด้ามจับของเครื่องตัดหญ้าแบบข้ออ่อนที่มีด้ามจับ เพียงข้างเดียวนั้น ให้มีด้ามจับเหมือนแบบข้อแข็งที่มีสองข้าง เพื่อจะได้มีการถ่ายเทภาระงานของ กล้ามเนื้อแขนทั้ง 2 ข้าง และมีความสะดวก ความปลอดภัยต่อสรีรวิทยาของผู้ที่จะนำเครื่องตัดหญ้า แบบสายสะพายไปใช้งานให้มากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กนกพร จันทวร. (2542). การวิเคราะห์คลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อแขน ไหล่ และหลังส่วนบน ในท่า
สแนทซ์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักเยาวชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติ อินทรานนท์. (2548). การยศาสตร์. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัมพล วิเชียรโหล. (2541). การแยกแยะสัญญาณกล้ามเนื้อเพื่อการควบคุมรถเข็น. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมพล ผลประมูล. (2539). ระบบประสาทและกล้ามเนื้อ. ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์
ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชูศักดิ์ เวชแพศย์. (2528). อิเล็กโตรมัยโอกราฟี. ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราช
พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. บริษัท ไทยเนรมิตกิจ
อินเตอร์ โปรดักส์ จำกัด
- ชนเดช ศรีบุญลือ และ ดนัยศวร เวียนรัชตะ. (2546). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกราฟ EMG
เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ทางการยศาสตร์. วิทยานิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นริศ เจริญพร. (2543). การยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปารเมศ ชูติมา. (2545). การออกแบบการทดลองทางวิศวกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พริ้มเพรา ผลเจริญสุข. (2537). กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บริษัท
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สมนึก ตปนียรวงศ์. (2549). อัตราการเต้นของหัวใจ. [ออนไลน์] จาก : [http://www.Thaiclinic.com/
medicine/normal_hr.html](http://www.Thaiclinic.com/medicine/normal_hr.html).
- สุทธิ ศรีบูรพา. (2545). เออร์گونอมิกส์ : วิศวกรรมมนุษย์ปัจจัย. บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด มหาชน.
- สำนักงานกองทุนเงินทดแทน. (2550). จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามความร้ายแรงและโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจาก
การทำงาน พ.ศ.2550. สำนักงานประกันสังคม [ออนไลน์] จาก : <http://www.sso.go.th/>

- Astrand, P. O. and Rodahl, K. (1986). **Textbook of work Physiology**. 3rd edition, New York McGraw-Hill.
- Ayoub, M. M. (1992). **Problems and solutions in manual materials handling: the state of the art**. *Ergonomics*, pp. 713-728.
- Bonjer, S. and Bink, B. (1962). **The physical working capacity in relation to working time and age**. *Ergonomics*, pp, 25–28.
- Brouha, L. (1967). **Physiology in Industry**. Pergamon Press, Oxford.
- Grandjean, E., (1995). *Fitting The Task to The Man* (4th ed). Taylor and Francis, London.
- Karrasch, K. Muller, E. A. (1951). **Physiological basis of rest pauses in heavy work**. *Quarterly Journal of Experimental Physiology*, pp, 205–215.
- Kristal-Boneh, E., Harari, G., and Green, M. S. (1997). **Seasonal Change in 24-hour Blood Pressure and Heart Rate Is Greater Among Smokers Than Nonsmokers**. *Hypertension*, pp, 436-441.
- Kumar, R., Chaikumarn, M., and Kumar, S. (2005). **Physiological, subjective and postural loads in passenger train wagon cleaning using a conventional and redesigned cleaning tool**. *International Journal of Industrial Ergonomics*, pp, 931-938.
- Kuorinka, R. S. and et al. (1987). **Standardised Nordic Questionnaires for the analysis of musculoskeletal Symptoms**, *Applied Ergonomics*, pp, 233-237.
- Ljungberg, A. S., Gamberale, F., and Kilbom, A. (1982). **Horizontal lifting-physiological and psychological responses**. *Ergonomics*, pp, 741-757.
- National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH). (1992). **Selected Topics in Surface Electromyography for Use in the Occupational Setting : Expert Perspectives**. U.S. Department of Health and Human Services, USA
- Niebel, W. B. and Freivalds, A. (1999). **Methods, Standards, and Work Design**, 10th edition, Singapore, McGraw-Hill.
- Parsons, K. C. (1993). **Human Thermal Enviroments**. Taylor and Francis, London.
- Snook, S. (1978). **The design of manual handling tasks**. *Ergonomics*, pp, 1531-1540.
- Tiwari, P. S. and Gite, L. P. (2005). **Evaluation of work-rest schedules during operation of a rotary power tiller**. *International Journal of Industrial Ergonomics*, pp, 203-210

ภาคผนวก ก

การหาขนาดตัวอย่างของผู้ถูกทดสอบ

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองแบบ Pilot Study เพื่อหาขนาดตัวอย่างผู้ถูกทดสอบ โดยทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจพนักงานตัดหญ้าจำนวน 8 คน ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในฤดูร้อนและฤดูหนาว ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ข้อมูลดังนี้

ตาราง ก.1 ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจในการทดลองแบบ Pilot Study

ผู้ถูกทดสอบ	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ (ครั้งต่อนาที) ฤดูร้อน (μ_s)	ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจ (ครั้งต่อนาที) ฤดูหนาว (μ_w)
1	110.81	94.29
2	117.71	114.59
3	124.68	118.82
4	110.16	104.15
5	114.17	100.93
6	104.34	97.6
7	107.69	94.41
8	113.67	107.27
เฉลี่ย	112.90	104.00

นำข้อมูลที่ได้ในตาราง ก.1 มาทดสอบสมมติฐานดังนี้

$$H_0 : \mu_w = \mu_s$$

$$H_1 : \mu_w \leq \mu_s$$

กำหนดให้ $\alpha = 5\%$

$$\Pr \left(\bar{x} \leq \frac{\bar{x}_a - \mu_s}{\sigma / \sqrt{n}} \right) = 0.05 \quad (ก1)$$

$$\bar{x} \leq \frac{\bar{x}_a - \mu_s}{\sigma / \sqrt{n}} = -1.6448 \quad (ก2)$$

จากสมการที่ (ก2) จะได้

$$\bar{x}_a = -1.6448 \left(\frac{\sigma}{\sqrt{n}} \right) + \mu_s \quad (\text{ก3})$$

กำหนดให้ $\beta = 10\%$

$$\Pr \left(\bar{x} \geq \frac{\bar{x}_a - \mu_w}{\sigma / \sqrt{n}} \right) = 0.10 \quad (\text{ก4})$$

$$\frac{\bar{x}_a - \mu_w}{\sigma / \sqrt{n}} = 1.2815 \quad (\text{ก5})$$

จากสมการที่ (ก5) จะได้

$$\bar{x}_a = 1.2815 \left(\frac{\sigma}{\sqrt{n}} \right) + \mu_w \quad (\text{ก6})$$

เมื่อให้สมการที่ (ก3)=(ก6) จะได้

$$-1.6448 \left(\frac{\sigma}{\sqrt{n}} \right) + \mu_s = 1.2815 \left(\frac{\sigma}{\sqrt{n}} \right) + \mu_w \quad (\text{ก7})$$

$$n = \left(\frac{2.9263\sigma}{\mu_s - \mu_w} \right)^2 \quad (\text{ก8})$$

แทนค่าตัวแปรต่าง ๆ ลงในสมการที่ (ก8) เพื่อหาค่า n โดยที่

$$\sigma = 8.8 \text{ ครั้งต่อนาที}$$

$$\mu_s = 112 \text{ ครั้งต่อนาที}$$

$$\mu_w = 104 \text{ ครั้งต่อนาที}$$

$$n = \left(\frac{2.9263(8.8)}{112-104} \right)^2 = 10.36 \quad (\text{ก9})$$

จากการคำนวณได้ค่า $n = 10.36$ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยต้องใช้ขนาดตัวอย่างที่เป็นผู้ถูกทดสอบจำนวน 11 คน ซึ่งพนักงานตัดหญ้าของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีจำนวน 24 คน แต่พนักงานตัดหญ้าที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตัดหญ้าตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปมีจำนวน 18 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้พนักงานตัดหญ้าทั้ง 18 คนนี้เป็นผู้ถูกทดสอบในการวิจัยครั้งนี้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย			
หมายเลขผู้ถูกทดสอบ.....			
วัน.....เดือน.....ปี.....		เวลา.....น.	
ชื่อ.....นามสกุล.....		อายุ.....ปี	
น้ำหนัก.....กิโลกรัม	ส่วนสูง.....เซนติเมตร	ปฏิบัติงานตัดหญ้ามาเป็นเวลา.....ปี	
ปฏิบัติงานวันละ.....ชั่วโมง	เวลาพักทุก.....ชั่วโมง	โดยพักครั้งละ.....นาที	
มีโรคประจำตัวหรือไม่ไม่มีมี	(โรค.....)
ดื่มสุราหรือของมีเมาหรือไม่ไม่ดื่มดื่ม	(เมื่อวานได้ดื่มสุราหรือไม่)
สูบบุหรี่หรือไม่ไม่สูบสูบ	วันละ.....มวน

รูปที่ ข.1 แบบสอบถามระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ตารางที่ ข.1 คะแนนระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ตำแหน่ง การเจ็บปวด ของร่างกาย	ระดับคะแนนความเจ็บปวด						หมายเหตุ
	0	1	2	3	4	5	
	ไม่เจ็บ ปวดเลย	เจ็บปวด เล็กน้อย	เจ็บปวด	เจ็บปวด ปานกลาง	เจ็บปวด มาก	เจ็บปวด มากจนทน ไม่ไหว	
1. หัวไหล่							
2. บ่า							
3. ต้นคอ							
4. หลัง							
5. เอว							
6. ก้น							
7. ขา							
8. เท้า							
9. แขนท่อนบน							
10. ข้อศอก							

ตารางที่ ข.1 คะแนนระดับความเจ็บปวดบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (ต่อ)

ตำแหน่ง การเจ็บปวด ของร่างกาย	ระดับคะแนนความเจ็บปวด						หมายเหตุ
	0	1	2	3	4	5	
	ไม่เจ็บ ปวดเลย	เจ็บปวด เล็กน้อย	เจ็บปวด	เจ็บปวด ปานกลาง	เจ็บปวด มาก	เจ็บปวด มากจนทน ไม่ไหว	
11. แขนท่อนล่าง							
12. ซ้อมือ							
13. นิ้ว							

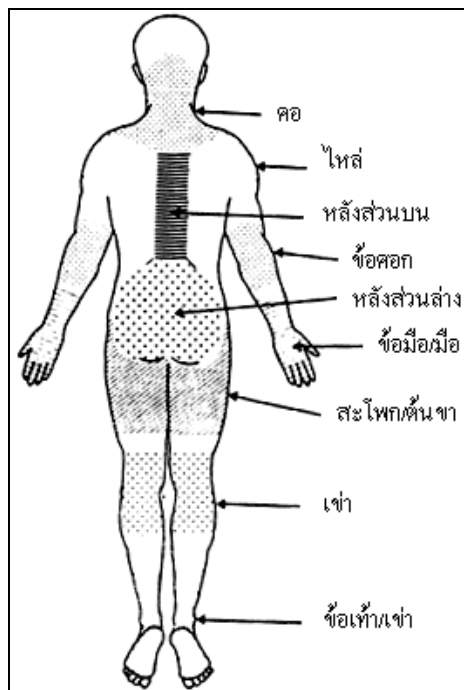
ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม Standardized Nordic Questionnaires

วัน/เดือน/ปี ที่ตอบแบบสอบถาม	/ /
เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ☐ หญิง 2. ☐ ชาย
ปีเกิด	_____
จำนวนปีและเดือนที่ปฏิบัติงานนี้	_____ ปี _____ เดือน
จำนวนชั่วโมงที่ปฏิบัติงานนี้ต่อสัปดาห์	_____ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
น้ำหนัก	_____ กิโลกรัม
ส่วนสูง	_____ เซนติเมตร
ถนัดมือขวาหรือมือซ้าย	1. ☐ ขวา 2. ☐ ซ้าย

รูปที่ ค.1 แบบสอบถาม

วิธีการตอบแบบสอบถาม : กรุณาตอบแบบสอบถามโดยการ x ลงในช่อง ในแต่ละข้อ ให้ x เพียงอันเดียวเท่านั้น กรุณาตอบทุกข้อ ถึงแม้ไม่มีปัญหาการบาดเจ็บในส่วนใด ๆ ของร่างกาย

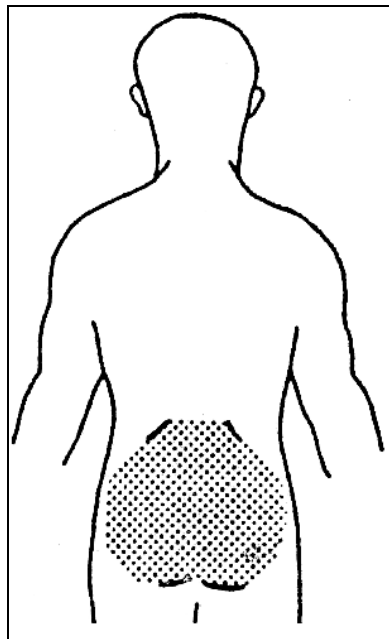
รูปที่ ค.2 แสดงตำแหน่งต่าง ๆ ของร่างกายโดยประมาณตามที่ย่างถึงในแบบสอบถาม

ตารางที่ ก.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในอวัยวะส่วนแขนและขา

ปัญหาที่เกิดขึ้นในอวัยวะส่วนแขนและขา		
ใน 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบายในส่วนต่างๆ ดังนี้	ตอบโดยผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะ	
	ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคุณเคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานตามปกติ (ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน) อันเนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับอวัยวะต่างๆ หรือไม่	คุณเคยมีปัญหาในช่วง 7 วันที่ผ่านมาหรือไม่
คอ 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
ไหล่ 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่ ที่ไหล่ข้างขวา 3. ☐ ใช่ ที่ไหล่ข้างซ้าย 4. ☐ ใช่ ที่ไหล่ทั้งสองข้าง	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
ข้อศอก 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่ ที่ข้อศอกข้างขวา 3. ☐ ใช่ ที่ข้อศอกข้างซ้าย 4. ☐ ใช่ ที่ข้อศอกทั้งสอง	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
ข้อมือ/มือ 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่ ที่ข้อมือ/มือ ขวา 3. ☐ ใช่ ที่ข้อมือ/มือ ซ้าย 4. ☐ ใช่ ที่ข้อมือ/มือทั้งสอง	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
หลังส่วนบน 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
หลังส่วนล่าง 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
สะโพกหรือต้นขา (ข้างเดียวหรือทั้งสองข้าง) 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
เข่า (ข้างเดียวหรือทั้งสองข้าง) 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่
ข้อเท้าหรือเท้า (ข้างเดียวหรือทั้งสองข้าง) 1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่	1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดหลังส่วนล่าง

วิธีตอบแบบสอบถาม : กรุณาตอบแบบสอบถามโดยการ X ลงบนคำตอบที่เลือกในแต่ละข้อ ให้ X เพียงอันเดียวในแต่ละข้อ

รูปที่ ค.3 แสดงบริเวณหลังส่วนล่างตามที่อ้างถึงในแบบสอบถาม ปัญหาของหลังส่วนล่าง หมายถึงอาการเจ็บปวด หรือไม่สบาย ในบริเวณที่แรเงาไว้ในรูป ซึ่งอาจรวมไปถึงขาข้างเดียวหรือสองข้างก็ได้

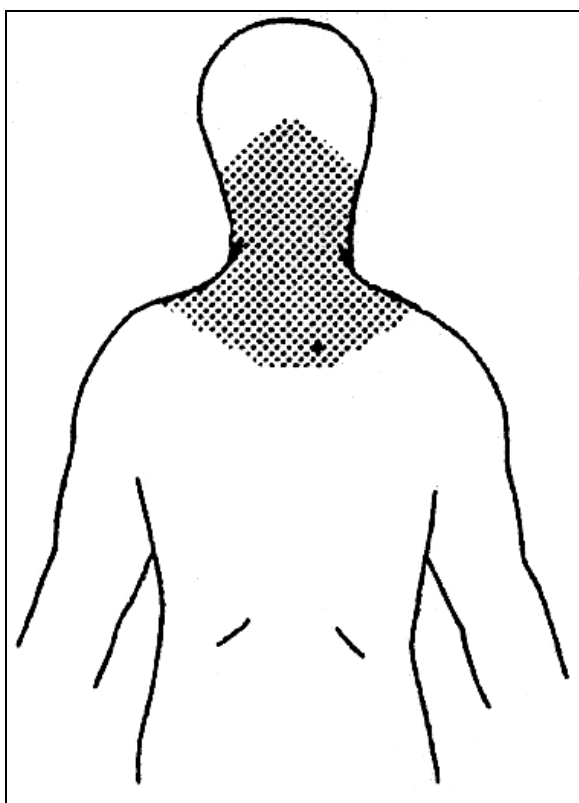
ตารางที่ ค.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดหลังส่วนล่าง

<p>ข้อ 1. คุณเคยมีปัญหาบริเวณหลังส่วนล่างหรือไม่ (เจ็บปวดหรือไม่สบาย)</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p> <p>**ถ้าตอบข้อ 1 ว่าไม่เคย ไม่ต้องตอบข้อ 2-8</p>	<p>ข้อ 5. ปัญหาหลังส่วนล่าง ทำให้คุณต้องลดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>ก.) กิจกรรมการทำงาน (ทั้งที่บ้านหรือที่ทำงาน)</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p> <p>ข.) กิจกรรมสันทนาการ</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>
<p>ข้อ 2. คุณเคยพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเพราะปัญหาหลังส่วนล่างหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>	<p>ข้อ 6. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานตามปกติ (ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน) เพราะมีปัญหาหลังส่วนล่าง เป็นเวลากี่วัน</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน</p>
<p>ข้อ 3. คุณเคยเปลี่ยนงานหรือหน้าที่ เพราะปัญหาหลังส่วนล่างหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>	<p>ข้อ 7. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยไปพบแพทย์หรือนักกายภาพบำบัด เพราะปัญหาเกี่ยวกับหลังส่วนล่างหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>
<p>ข้อ 4. ระยะเวลาที่ปัญหาบริเวณหลังส่วนล่างที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน (แต่อาจจะไม่ทุกวัน)</p> <p>5. ☐ ทุกวัน</p>	<p>ข้อ 8. คุณมีปัญหาบริเวณหลังส่วนล่าง ระยะเวลา 7 วันที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>
<p>ถ้าตอบข้อ 4 0 วัน ไม่ต้องตอบข้อ 5-9</p>	

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดบริเวณคอ

วิธีตอบแบบสอบถาม : ปัญหาเกี่ยวกับคอ ในที่นี้หมายถึงการเจ็บปวดหรือไม่สบายในบริเวณที่แรเงาดังรูป กรุณาพิจารณาเฉพาะบริเวณที่แรเงาเท่านั้น และไม่ต้องพิจารณาส่วนอื่น ๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง เนื่องจากมีแบบสอบถามอีกชุดไว้สำหรับบริเวณไหล่

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยการ x ลงบนคำตอบที่เลือกในแต่ละข้อ ให้ x เพียงอันเดียวในแต่ละข้อ

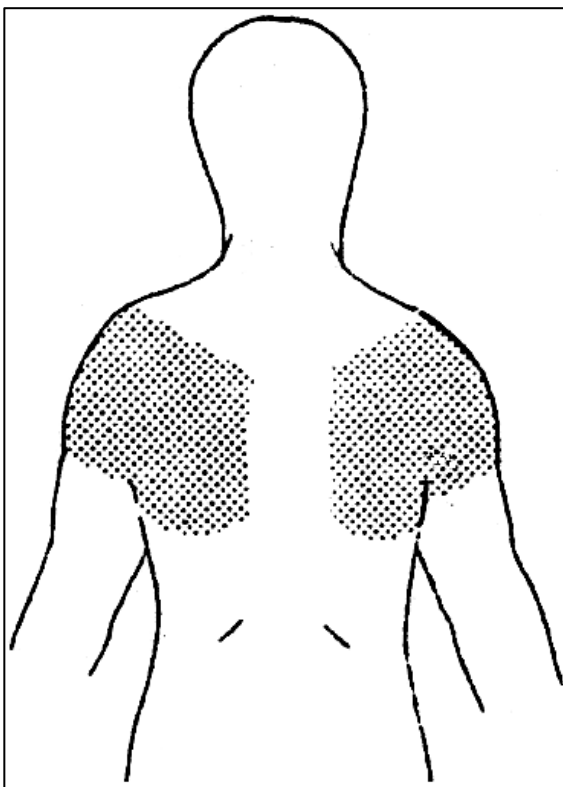
รูปที่ ก.4 แสดงบริเวณคอตามที่อ้างถึงในแบบสอบถาม

ตารางที่ ค.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดบริเวณคอ

<p>ข้อ 1. คุณเคยมีปัญหาคอหรือไม (เจ็บปวดหรือไม่สบาย)</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p> <p>ถ้าตอบข้อ 1 ไม่เคย ให้ข้ามไปทำข้อ 9</p>	<p>ข้อ 5. ปัญหาคอทำให้คุณต้องลดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>ก.) กิจกรรมการทำงาน (ทั้งที่บ้านหรือที่ทำงาน)</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p> <p>ข.) กิจกรรมสันทนาการ</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>
<p>ข้อ 2. คุณเคยเจ็บปวดบริเวณคอ เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุบริเวณคอหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>	<p>ข้อ 6. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานตามปกติ (ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน) เพราะมีปัญหาคอ เป็นเวลากี่วัน</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน</p>
<p>ข้อ 3. คุณเคยเปลี่ยนงานหรือหน้าที่ เนื่องจากปัญหาเจ็บปวดบริเวณคอหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>	<p>ข้อ 7. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยไปพบแพทย์หรือนักกายภาพบำบัด เพราะปัญหาเกี่ยวกับบริเวณคอ หรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>
<p>ข้อ 4. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณมีปัญหาบริเวณคอ เป็นระยะเวลาเท่าใด</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน (แต่อาจจะไม่ทุกวัน)</p> <p>5. ☐ ทุกวัน</p>	<p>ข้อ 8. คุณมีปัญหาบริเวณคอ ระยะเวลา 7 วันที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>
<p>ถ้าข้อ 4 ตอบ 0 วัน ข้ามไปทำข้อ 9</p>	

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดบริเวณไหล่

วิธีตอบแบบสอบถาม : ปัญหาเกี่ยวกับไหล่ ในที่นี้หมายถึงการเจ็บปวดหรือไม่สบายในบริเวณที่แรเงาดังรูป กรุณาพิจารณาเฉพาะบริเวณที่แรเงาเท่า

รูปที่ ค.5 แสดงบริเวณหัวไหล่ตามที่อ้างถึงในแบบสอบถาม

ตารางที่ ค.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเจ็บปวดบริเวณคอ

<p>ข้อ 1. คุณเคยมีปัญหาบริเวณไหล่หรือไม่ (เจ็บปวดหรือไม่สบาย)</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p> <p>ถ้าข้อ 1 ตอบไม่เคยไม่ต้องตอบข้อ 10-17</p>	<p>ข้อ 6. ปัญหาบริเวณไหล่ ทำให้คุณต้องลดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>ก.) กิจกรรมการทำงาน (ทั้งที่บ้านหรือที่ทำงาน)</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p> <p>ข.) กิจกรรมสันทนาการ</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>
<p>ข้อ 2. คุณเคยมีปัญหาบริเวณไหล่ เพราะเกิดอุบัติเหตุบริเวณไหล่หรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย บริเวณไหล่ข้างขวา</p> <p>3. ☐ เคย บริเวณไหล่ข้างซ้าย</p> <p>4. ☐ เคย บริเวณไหล่ทั้งสองข้าง</p>	<p>ข้อ 7. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยถูกห้ามไม่ให้ทำงานตามปกติ (ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน) เพราะมีปัญหาบริเวณไหล่ เป็นเวลากี่วัน</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน</p>
<p>ข้อ 3. คุณเคยเปลี่ยนงานหรือหน้าที่ที่ทำให้มีปัญหาบริเวณไหล่หรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>	<p>ข้อ 8. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณเคยไปพบแพทย์หรือนักกายภาพบำบัด เพราะปัญหาเกี่ยวกับบริเวณไหล่หรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย</p>
<p>ข้อ 4. คุณเคยมีปัญหาบริเวณไหล่หรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่เคย 2. ☐ เคย บริเวณไหล่ข้างขวา</p> <p>3. ☐ เคย บริเวณไหล่ข้างซ้าย</p> <p>4. ☐ เคย บริเวณไหล่ทั้งสองข้าง</p> <p>ถ้าข้อ 4 ตอบไม่เคย ไม่ต้องทำข้อ 13-17</p>	<p>ข้อ 9. คุณมีปัญหาบริเวณไหล่ ระยะเวลา 7 วันที่ผ่านมาหรือไม่</p> <p>1. ☐ ไม่ใช่ 2. ☐ ใช่</p>
<p>ข้อ 5. ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา คุณมีปัญหาบริเวณคอเป็นระยะเวลาเท่าใด</p> <p>1. ☐ 0 วัน</p> <p>2. ☐ 1-7 วัน</p> <p>3. ☐ 8-30 วัน</p> <p>4. ☐ มากกว่า 30 วัน</p>	

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอัตราการเต้นของหัวใจ

การวิเคราะห์ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับอัตราการเต้นของหัวใจหรือไม่ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพื่อเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยมีตัวแปรอิสระ 1 ตัว คือ อายุ และมีตัวแปรตามคือ ค่าเฉลี่ยของอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบ

ตาราง ง.1 แสดงข้อมูลอายุและอัตราการเต้นของหัวใจขณะปฏิบัติงานของผู้ถูกทดสอบ

ผู้ถูกทดสอบ	อายุ (ปี)	อัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูร้อน)	อัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูหนาว)
1	31	104.6	102.9
2	26	116.6	111.4
3	43	123.8	119.2
4	23	113.1	108.1
5	47	112.8	103.9
6	41	122.4	112.3
7	26	108.1	101.4
8	27	128.0	118.2
9	41	113.8	107.4
10	34	128.4	115.1
11	22	121.1	112.7
12	49	113.3	108.5
13	32	126.2	120.9
14	27	112.9	111.1
15	21	119.7	114.2
16	36	113.5	106.2
17	40	118.3	114.8
18	22	110.5	107.4
ค่าเฉลี่ย	32.7	117.0	110.9

โดยมีการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานหลัก H_0 : อายุและอัตราการเต้นของหัวใจไม่มีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้น

สมมติฐานทางเลือก H_1 : อายุและอัตราการเต้นของหัวใจมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้น

ตาราง ง.2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของอายุและอัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูร้อน)

		อายุ	อัตราการเต้นของหัวใจ
อายุ	Person Correlation	1.000	0.048**
	Sig.(2-tailed)	.	0.851*
	N	18	18
อัตราการเต้นของหัวใจ	Person Correlation	0.048**	1.000
	Sig.(2-tailed)	0.851	.
	N	18	18

ตาราง ง.3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของอายุและอัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูหนาว)

		อายุ	อัตราการเต้นของหัวใจ
อายุ	Person Correlation	1.000	-0.025**
	Sig.(2-tailed)	.	0.921*
	N	18	18
อัตราการเต้นของหัวใจ	Person Correlation	-0.025**	1.000
	Sig.(2-tailed)	0.921	.
	N	18	18

อธิบายความหมายความหมายของตัวเลขที่ปรากฏในตาราง ง. 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของอายุและอัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูร้อน) ได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ 0.048** ซึ่งมีค่าบวกและใกล้ 0 จึงสรุปได้ว่าอายุและอัตราการเต้นของหัวใจแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในทิศทางเดียวกัน และได้ค่า Significance เท่ากับ $0.851* > 0.05$ จึงสรุปว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ อายุและอัตราการเต้นของหัวใจไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อธิบายความหมายความหมายของตัวเลขที่ปรากฏในตาราง ง. 3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของอายุและอัตราการเต้นของหัวใจ (ฤดูหนาว) ได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ -0.025^{**} ซึ่งมีค่าบวกและใกล้ 0 จึงสรุปได้ว่าอายุและอัตราการเต้นของหัวใจแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม และได้ค่า Significance เท่ากับ $0.921^* > 0.05$ จึงสรุปว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ อายุและอัตราการเต้นของหัวใจไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ภาคผนวก จ

ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูร้อน

ตารางที่ จ.1 อัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (ฤดูร้อน)

ผู้ถูก ทดสอบ	อัตราการเต้นของหัวใจ (ครั้งต่อนาที)												
	เวลา	+0 : 00	+0 : 15	+0 : 30	+0 : 45	+1 : 00	+1 : 15	+1 : 30	+1 : 45	+2 : 00	+2 : 15	+2 : 30	+2 : 45
1	0 : 00 : 00	73	73	72	75	72	71	71	71	70	73	73	72
	0 : 00 : 00	73	72	74	73	77	75	79	75	78	73	72	74
	0 : 00 : 00	82	79	79	77	77	81	79	84	82	82	79	79
	0 : 00 : 00	75	78	76	77	73	76	75	73	73	75	78	76
	0 : 00 : 00	75	76	74	74	79	78	77	81	79	75	76	74
	0 : 00 : 00	79	80	83	81	75	83	78	76	76	79	80	83
	0 : 00 : 00	76	74	74	75	73	75	69	73	76	76	74	74
	0 : 00 : 00	78	81	83	82	77	78	78	79	83	78	81	83
	0 : 00 : 00	73	77	74	71	78	78	75	75	73	73	77	74
	0 : 00 : 00	76	80	79	73	75	77	78	71	75	76	80	79
	0 : 00 : 00	76	81	84	79	77	79	77	76	82	76	81	84
	0 : 00 : 00	74	74	75	78	78	77	77	76	75	74	74	75
	0 : 00 : 00	77	74	74	75	78	75	71	74	77	77	74	74
	0 : 00 : 00	69	72	75	73	71	71	68	68	71	69	72	75
	0 : 00 : 00	75	73	72	75	72	72	71	74	73	75	73	72
	0 : 00 : 00	86	84	85	83	85	83	83	82	84	86	84	85
	0 : 00 : 00	69	70	75	72	71	71	67	66	69	69	70	75
	0 : 00 : 00	74	73	69	79	78	82	83	82	73	74	73	69
	0 : 00 : 00	73	73	72	75	72	71	71	71	70	73	73	72
	0 : 00 : 00	73	72	74	73	77	75	79	75	78	73	72	74
ขณะพัก	0 : 00 : 00	82	79	79	77	77	81	79	84	82	82	79	79
หลังหยุด	0 : 00 : 00	75	78	76	77	73	76	75	73	73	75	78	76

ภาคผนวก จ

ข้อมูลอัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบในฤดูหนาว

ตารางที่ ๓.1 อัตราการเต้นของหัวใจของผู้ถูกทดสอบขณะพักก่อนปฏิบัติงาน (ฤดูหนาว)

ผู้ถูก ทดสอบ	อัตราการเต้นของหัวใจ (ครั้งต่อนาที)												
	เวลา	+0 : 00	+0 : 15	+0 : 30	+0 : 45	+1 : 00	+1 : 15	+1 : 30	+1 : 45	+2 : 00	+2 : 15	+2 : 30	+2 : 45
18	0 : 00 : 00	75	72	73	75	72	74	76	74	74	75	72	73
	0 : 00 : 00	73	73	75	75	78	82	75	77	76	73	73	75
	0 : 00 : 00	80	83	79	76	75	75	77	73	75	80	83	79
	0 : 00 : 00	75	75	73	75	80	81	79	78	77	75	75	73
	0 : 00 : 00	75	75	80	84	82	82	80	78	76	75	75	80
	0 : 00 : 00	78	78	79	83	82	81	81	78	80	78	78	79
	0 : 00 : 00	75	74	75	75	73	75	70	73	76	75	74	75
	0 : 00 : 00	81	80	79	78	84	88	85	83	80	81	80	79
	0 : 00 : 00	76	79	82	80	75	81	78	74	77	76	79	82
	0 : 00 : 00	73	72	73	75	78	76	75	75	77	73	72	73
	0 : 00 : 00	79	78	80	83	82	81	82	80	83	79	78	80
	0 : 00 : 00	73	74	72	75	80	82	75	77	76	73	74	72
	0 : 00 : 00	74	71	76	77	80	75	70	70	74	74	71	76
	0 : 00 : 00	74	76	74	72	75	75	75	74	72	74	76	74
	0 : 00 : 00	74	78	75	75	78	81	79	77	76	74	78	75
	0 : 00 : 00	79	80	80	79	77	78	80	79	78	79	80	80
	0 : 00 : 00	74	73	72	75	72	70	68	74	71	74	73	72
	0 : 00 : 00	78	77	77	80	83	81	82	80	83	78	77	77
	0 : 00 : 00	75	72	73	75	72	74	76	74	74	75	72	73
	0 : 00 : 00	73	73	75	75	78	82	75	77	76	73	73	75
ขณะพัก	0 : 00 : 00	80	83	79	76	75	75	77	73	75	80	83	79
หลังหยุด	0 : 00 : 00	75	75	73	75	80	81	79	78	77	75	75	73

ภาคผนวก ช

ข้อมูลระดับการทำงานของกล้ามเนื้อ (% ของค่าสูงสุด)

ตารางที่ ข.1 ค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในขณะขึ้นสะพานเครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็ง และข้ออ่อน

ขณะขึ้น	หลังส่วนล่างซ้าย (% ของค่าสูงสุด)		หลังส่วนล่างขวา (% ของค่าสูงสุด)		หลังส่วนบนขวา (% ของค่าสูงสุด)		เฟลกเซอร์คาร์ไพ เรเดียลิส (%ของค่าสูงสุด)	
	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง
ผู้ถูกทดสอบ								
1	0.90	2.70	9.92	30.53	13.86	22.10	39.51	1.82
2	0.00	22.40	9.85	31.53	15.24	1.83	7.85	1.01
3	6.52	4.35	7.58	24.24	3.70	15.74	22.60	17.51
4	12.30	0.77	5.50	9.17	9.86	21.13	5.56	0.83
5	1.77	0.89	1.04	33.33	13.79	8.62	10.40	0.95
6	0.00	1.35	1.35	20.27	2.91	7.08	3.81	1.43
7	12.29	0.56	1.83	5.49	10.00	16.67	13.92	3.66
8	20.45	25.00	38.96	44.16	13.89	12.50	16.10	14.41
9	11.06	3.10	2.34	12.87	12.68	15.49	8.93	5.00
10	1.79	0.00	12.00	16.00	4.05	10.81	5.68	0.44
11	2.11	4.93	0.67	18.00	2.75	9.35	11.47	14.34
12	1.39	0.00	1.30	14.29	18.52	3.70	13.91	3.04
13	5.44	4.76	22.12	37.17	16.67	16.67	8.22	3.19
14	2.56	3.84	9.71	27.18	17.19	4.69	6.39	2.28
15	0.00	2.38	4.23	23.94	4.96	11.41	2.21	0.74
16	20.90	8.96	40.86	41.94	7.69	3.85	9.18	0.97
17	6.58	19.75	8.96	5.22	6.62	21.32	10.83	12.50
18	5.17	12.93	1.33	1.99	3.72	13.30	7.16	1.30
เฉลี่ย	6.18	6.59	9.98	22.07	9.89	12.01	11.32	4.75
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.66	8.00	12.18	12.75	5.46	6.33	8.53	5.66

ตารางที่ ข.2 ค่าระดับการทำงานของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ขณะปฏิบัติงานตัดหญ้าในการสะพายเครื่อง
ตัดหญ้าแบบข้อแข็งและข้ออ่อน

ขณะ ปฏิบัติ งาน	หลังส่วนล่างซ้าย (% ของค่าสูงสุด)		หลังส่วนล่างขวา (% ของค่าสูงสุด)		หลังส่วนบนขวา (% ของค่าสูงสุด)		เฟลกเซอร์คาร์ไพ เรเดียลิส (% ของค่าสูงสุด)	
	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง	ข้ออ่อน	ข้อแข็ง
ผู้ถูก ทดสอบ								
1	11.71	18.92	29.77	58.78	10.86	7.12	27.05	8.21
2	15.63	43.75	23.64	43.84	15.24	11.59	16.20	1.27
3	39.13	32.61	30.30	46.97	17.59	27.78	16.38	10.73
4	16.15	16.15	19.27	38.53	64.08	39.44	10.56	2.50
5	28.31	36.28	40.63	79.16	24.14	39.65	7.09	7.56
6	9.46	17.57	18.92	64.86	15.83	24.16	10.48	3.81
7	24.02	27.93	18.90	35.37	15.00	40.00	17.95	9.89
8	31.82	42.05	40.26	85.71	15.27	22.22	38.14	10.17
9	26.99	29.20	39.18	53.22	53.52	61.97	25.00	9.29
10	17.86	23.21	26.00	44.00	12.16	25.68	16.16	7.42
11	17.61	23.24	10.67	43.33	10.44	12.64	10.04	7.53
12	12.50	13.89	7.79	44.16	16.67	53.70	13.04	16.09
13	23.13	31.97	44.25	50.44	54.17	66.67	22.37	9.59
14	21.79	34.62	43.69	43.69	22.66	20.31	26.02	10.05
15	5.56	13.49	28.17	38.03	13.40	10.42	9.19	5.15
16	43.28	46.27	53.76	59.14	17.95	47.44	14.01	7.73
17	9.05	25.51	19.70	22.69	22.05	12.50	19.17	11.25
18	12.07	25.00	13.32	16.64	10.10	18.61	7.78	3.46
เฉลี่ย	20.34	27.87	28.23	48.25	22.84	30.10	17.04	7.87
ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	10.47	10.09	13.01	17.17	16.46	18.33	8.15	3.62

ภาคผนวก ซ

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่

รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

พรศิริ จงกล และ นพมิตร วิริยานุกูล. (2551). *การสืบค้นความเครียดทางสรีรวิทยาจากการตัดหญ้า*. วารสารวิชาการ วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ., pp, 25-32

Noppachat Wiriyankul and Pornsiri Jongkol. (2008). *An Evaluation of Physiological Strain From Lawn Mowing*. The 9th Southeast Asian Ergonomics Society Conference 2008 (SEAES 2008). Achieving Organization Goals with Ergonomics: From Theories to Application & From Researchers to Practitioners. Grand Mercure Fortune Bangkok, Thailand; 22-24 October.

ประวัติผู้เขียน

นายณพนธ์ วิริยานุกูล เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 ที่โรงพยาบาลพิจิตร จังหวัดพิจิตร เริ่มการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลพิจิตร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม จังหวัดพิจิตร เมื่อปี พ.ศ. 2542 ภายหลังจากได้สอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา พ.ศ. 2543 ในสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2548 ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาได้เข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วางแผนและพัฒนากระบวนการบริษัท ซี. พี. ค้าปลีกและการตลาด จำกัด จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 2 ปี โดยรับผิดชอบในการปรับปรุงไลน์การผลิตและลดต้นทุนการผลิต จากนั้นมีความสนใจและเล็งเห็นความสำคัญในการหาความรู้เพิ่มเติมในด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรม จึงได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปีการศึกษา 2550